

สารนิพนธ์

เรื่อง สัญลักษณ์ในภาพยนตร์กับการสะท้อนสังคมเกาหลีใต้
กรณีศึกษาภาพยนตร์เรื่องชนชั้นปรสิต (Parasite)

โดย

นางสาวนภา ประดับเพชรรัตน์

รหัสนักศึกษา 05610838

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาอักษรศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาเอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2564

ลิขสิทธิ์ของคณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ชื่อสารนิพนธ์	สัญลักษณ์ในภาพยนตร์กับการสะท้อนสังคมเกาหลีใต้ : กรณีศึกษาภาพยนตร์เรื่องชนชั้นปรสิต (Parasite)
ผู้เขียน	นางสาวนงา ประดับเพชรรัตน์
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์	ผู้ช่วยศาสตราจารย์มูจรินทร์ อธิพิงษ์
สาขาวิชา	เอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา	2564

บทคัดย่อ

สารนิพนธ์ “สัญลักษณ์ในภาพยนตร์กับการสะท้อนสังคมเกาหลีใต้ : กรณีศึกษาภาพยนตร์เรื่องชนชั้นปรสิต (Parasite)” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ความหมายของสัญลักษณ์ในประเด็นองค์ประกอบของภาพยนตร์ในภาพยนตร์เรื่องชนชั้นปรสิต (Parasite) วิธีการศึกษาโดยวิเคราะห์สัญลักษณ์ในภาพยนตร์ผ่านหลักการการละครของอริสโตเติล 6 ประการเพื่อวิเคราะห์เนื้อหาของภาพยนตร์

ผลการวิจัยพบว่า ภาพยนตร์เรื่องชนชั้นปรสิต (Parasite) มีการใช้สัญลักษณ์ในภาพยนตร์ผ่านองค์ประกอบของภาพยนตร์ ได้แก่ โครงสร้าง ตัวละคร ความคิด ภาษา ดนตรี และภาพ ซึ่งความหมายแท้จริงของสัญลักษณ์สะท้อนสังคมเกาหลีใต้ การเสียตีสังคม ความเหลื่อมล้ำระหว่างคนชนชั้นสูงและชนชั้นล่างที่ เศรษฐกิจที่กำลังพัฒนาอย่างรวดเร็วทำให้เกิดตันการใช้ชีวิตของคนในปัจจุบัน และการพัฒนาเศรษฐกิจไม่มีประโยชน์เนื่องจากในปัจจุบันยังมีความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคมอยู่

กิตติกรรมประกาศ

สารนิพนธ์เรื่อง สัญลักษณ์ในภาพยนตร์กับการสะท้อนสังคมเกาหลีใต้: กรณีศึกษาภาพยนตร์เรื่อง
ชนชั้นปรสิต (Parasite) เป็นส่วนหนึ่งของรายวิชา 450 112 การศึกษาเอกเทศ (Independent Study)

สารนิพนธ์ฉบับนี้สามารถสำเร็จได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับการกรุณาอย่างสูงจากผู้ช่วย
ศาสตราจารย์ มุจรินทร์ อธิพิงษ์ ที่ปรึกษางานวิจัย ซึ่งให้คำแนะนำและคำปรึกษาตลอดจนการปรับปรุง
แก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่และให้กำลังใจอย่างดียิ่ง จนทำให้งานวิจัยในครั้งนี้เสร็จ
สมบูรณ์ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณอาจารย์อย่างสูงไว้ ณ ที่นี้ และที่สำคัญยิ่ง ผู้วิจัยขอขอบคุณครอบครัว คุณ
แม่ พี่สาว และเพื่อน ๆ ของผู้วิจัยที่ให้ความช่วยเหลือ ให้คำแนะนำ ตลอดจนกำลังใจ ซึ่งเป็นแรงผลักดัน
ให้การศึกษาวิจัยในครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ท้ายที่สุดต้องขอบคุณตัวเองที่พยายามทำจนสุดกำลังและ
ความสามารถ เชื่อมั่นในตนเอง

ผู้วิจัยหวังว่า งานวิจัยฉบับนี้จะเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่สนใจ หากมีข้อบกพร่องหรือข้อผิดพลาด
ประการใด ข้าพเจ้าขออภัยไว้ ณ ที่นี้

นางสาวนงา ประดับเพชรรัตน์

เรื่อง	สารบัญ	หน้า
บทคัดย่อ		ก
กิตติกรรมประกาศ		ข
สารบัญ		ค
สารบัญภาพ		ฉ
บทที่ 1 บทนำ		1
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา		1
1.2 คำถามวิจัย.		3
1.3 วัตถุประสงค์		3
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ		3
1.5 กรอบการศึกษาและการวิเคราะห์		3
1.6 ขั้นตอนการดำเนินงาน		3
บทที่ 2 การทบทวนแนวความคิดและงานศึกษาที่เกี่ยวข้อง		4
2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับสัตวศาสตร์		4
2.2 แนวคิดเกี่ยวกับลักษณะวิธีการใช้สื่อสัญญาณในสื่อศิลปะและสื่อบันเทิง		9
2.3 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับภาพยนตร์		11
2.4 แนวคิดเกี่ยวกับกลุ่มทางสังคม		16
2.5 แนวคิดเกี่ยวกับสภาพสังคมเกาหลีใต้		17
2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง		19
บทที่ 3 ภาพยนตร์เรื่องชนชั้นปรสิต (Parasite)		21
3.1 ข้อมูลทั่วไป		21
3.2 ตัวละคร		22
3.3เค้าโครงเรื่องและเนื้อเรื่องย่อ		25

สารบัญ (ต่อ)

เรื่อง	หน้า
3.4 วิธีการนำเสนอ	26
บทที่ 4 วิเคราะห์สัญญาณที่ปรากฏในภาพยนตร์	28
4.1 เนื้อหาภาพยนตร์ที่สื่อคำว่า ปราสาท	28
4.2 เนื้อหาภาพยนตร์ที่สื่อคำว่า แมลงสาบ	31
4.3 เนื้อหาภาพยนตร์ที่สื่อคำว่า อาหารของคนชั้นสูง	35
4.4 เนื้อหาภาพยนตร์ที่สื่อคำว่า บ้านเรานั้นคนละชั้น	37
4.5 เนื้อหาภาพยนตร์ที่สื่อคำว่า พลาสติกกันกระแทกที่เรียกว่า บ้าน	38
4.6 เนื้อหาภาพยนตร์ที่สื่อคำว่า พลาสติกกันกระแทกที่เรียกว่า เงิน	43
4.7 เนื้อหาภาพยนตร์ที่สื่อคำว่า ฝึในบ้าน	44
4.8 เนื้อหาภาพยนตร์ที่สื่อคำว่า พิระมิดมวลชีวภาพ	46
4.9 เนื้อหาภาพยนตร์ที่สื่อคำว่า สุนัขในบ้านคนชั้นสูง	47
4.10 เนื้อหาภาพยนตร์ที่สื่อคำว่า ผู้ชายเป็นใหญ่	50
4.11 เนื้อหาภาพยนตร์ที่สื่อคำว่า ครอบครัวเดียวกันหรือคนอื่นไกล	53
4.12 เนื้อหาภาพยนตร์ที่สื่อคำว่า คนในครอบครัวที่ไม่รู้จัก	59
4.13 เนื้อหาภาพยนตร์ที่สื่อคำว่า Pretend แกล้งทำเป็น	60
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย	62
5.1 โครงสร้าง	62
5.2 ตัวละคร	64
5.3 ความคิด	64
5.4 ภาษา	66
5.5 ดนตรี	66
5.6 ภาพ	67
ข้อเสนอแนะ	68
บรรณานุกรม	69

สารบัญภาพ

ภาพ	ที่
ภาพที่ 1 ใบปิดภาพยนตร์	21
ภาพที่ 2 ครอบคร้วคิม	23
ภาพที่ 3 ครอบคร้วพัก	23
ภาพที่ 4 มุนกวง์และกินเซ	24
ภาพที่ 5 มินฮยอก	24
ภาพที่ 6 ฉากมุนกวง์กำลังเยาะเย้ย	29
ภาพที่ 7 ฉากกินเซพูดกับกีแทก	31
ภาพที่ 8 ฉากครอบคร้วคิมพับกล่องพิซซา	32
ภาพที่ 9 ฉากก๊อพูตกับก๊อจอง	33
ภาพที่ 10 ฉากน้ำท่วม	35
ภาพที่ 11 ฉากไม้บาร์บิคิวเสียบกินเซ	35
ภาพที่ 12 ฉากกินเซทำร้ายซุงซุก	36
ภาพที่ 13 ฉากครอบคร้วคิมวิ่งลงบันได	37
ภาพที่ 14 ฉากครอบคร้วคิมวิ่งลงจากเนิน	38
ภาพที่ 15 ภาพมุกกว้างของบันได	38
ภาพที่ 16 ฉากก๊อเจอมนกวง์ครั้งแรก	40
ภาพที่ 17 ฉากมุนกวง์เก็บของเล่นดาซง	41
ภาพที่ 18 ฉากยอนกโยดูใบสมัครของก๊อ	42
ภาพที่ 19 ฉากยอนกโยพูดกับซุงซุก	44
ภาพที่ 20 ฉากกินเซคลานจากบันได	45
ภาพที่ 21 ฉากกินเซนอนเจ็บพูดกับดงอิก	47
ภาพที่ 22 ฉากดงอิกก้มพูดกับกินเซ	47
ภาพที่ 23 ฉากยอนกโยอุ้มสุนัขพูดกับก๊อ	48
ภาพที่ 24 ฉากสุนัขเห่ามุนกวง์	49
ภาพที่ 25 ฉากยอนกโยอุ้มสุนัขขึ้นบันได	50
ภาพที่ 26 ฉากยอนกโยบอกให้ซุงซุกเตรียมของไปแคมป์	51

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพ	ที่
ภาพที่ 27 ฉากที่แตกกำลังมองดาฮเยแบกกีอู	52
ภาพที่ 28 ฉากดาฮเยแบกหลังกีอู	53
ภาพที่ 29 ฉากยอนกโยชมนินฮยอกให้กีอูฟัง	54
ภาพที่ 30 ฉากกีอูพูดกับดาฮเย	55
ภาพที่ 31 ฉากดาฮเยงอแง	56
ภาพที่ 32 ฉากดงอิกและยอนกโยพูดกับดาฮเย	57
ภาพที่ 33 ฉากดงอิกบอกให้ดาฮเยเข้านอน	58
ภาพที่ 34 ฉากดาฮเยถือผลไม้พูดกับกีอูถึงพีช	60
ภาพที่ 35 ฉากกีอูสอนคำศัพท์ให้ดาฮเย	61

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญ

การสื่อสารถึงแนวคิดหรือเจตนาของผู้สื่อสาร อาจไม่ได้สื่อหรือปฏิบัติให้เห็นอย่างชัดเจน แต่สื่อสารด้วยการใช้สัญลักษณ์ต่าง ๆ เพื่อให้บุคคลอื่นที่ได้รับสารตระหนักถึงความหมายและคิดวิเคราะห์ด้วยตนเอง ซึ่งสัญลักษณ์ หมายถึง สิ่งใด ๆ โดยแสดงในรูปแบบคำพูด รูปภาพ วัตถุ กริยา หรือการกระทำ เพื่อใช้แทนความหมายที่แท้จริง (เถกิง พัฒโนภาษ, 2556)

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวสัญลักษณ์กับวัตถุจริง มีองค์ประกอบ 2 ส่วน คือส่วนที่เป็นตัวหมาย (Signifier) และตัวหมายถึง (Signified) โดยจัดแบ่งประเภทของสัญลักษณ์ (Sign) ออกเป็น 3 แบบ ได้แก่ รูปสัญลักษณ์ (Icon) เป็นสัญลักษณ์ที่มีรูปร่างหน้าตาคล้ายกับวัตถุมากที่สุด เช่น ภาพถ่าย รูปปั้น รูปวาด โดยการถอดรหัสของรูปสัญลักษณ์ เพียงแค่เห็นก็สามารถถอดความหมายถึงตัววัตถุได้ง่าย ดัชนี (Index) เป็นสัญลักษณ์ที่มีความเกี่ยวพันแบบเป็นเหตุเป็นผลโดยตรงกับวัตถุที่มีอยู่จริง เช่น ควันไฟเป็น Index ของไฟหรือรอยเท้าสัตว์จะเชื่อมโยงถึงสัตว์ การถอดรหัสของ Index จึงจำเป็นต้องอาศัยเหตุผลเชื่อมโยงเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่าง Index กับวัตถุจริง และสัญลักษณ์ (Symbol) เป็นสัญลักษณ์ที่ไม่มีความเกี่ยวพันเชื่อมโยงอันใดระหว่างตัวสัญลักษณ์กับวัตถุจริง หากแต่ความหมายเกิดจากการตกลงร่วมกันในหมู่ที่ใช้สัญลักษณ์ เช่น ตัวอักษรหรือตราสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่สร้างขึ้น การถอดรหัสจึงจำเป็นต้องอาศัยการเรียนรู้ร่วมกันของผู้ใช้สัญลักษณ์ (จิตติมา ลีลาเสวต และอดิสร สว่างพัฒนากุล, 2558)

ปัจจุบันมีงานศิลปะหลายชิ้นที่ผู้จัดทำต้องการแฝงสัญลักษณ์กับการสะท้อนสภาพสังคม ในผลงานเพื่อให้ผู้ชมได้ตระหนักและคิดวิเคราะห์ ไม่ได้มีแค่ภาพวาดหรืองานศิลปะ แต่รวมถึงสื่อบันเทิงอย่างเช่น การ์ตูน โฆษณา หรือภาพยนตร์ล้วนแล้วมีการแฝงสัญลักษณ์เช่นกัน

ภาพยนตร์หรือหนัง คือ กระบวนการบันทึกภาพด้วยฟิล์ม แล้วนำออกฉายให้เห็นภาพเคลื่อนไหว ภาพที่ปรากฏบนฟิล์มภาพยนตร์หลังจากผ่านกระบวนการถ่ายทำแล้วเป็นเพียงภาพนิ่งจำนวนมากที่มีอิริยาบถหรือแสดงอาการเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงไปทีละน้อยต่อเนื่องกันเป็นช่วง ๆ ตามเรื่องราวที่ได้รับการถ่ายทำและตัดต่อมา ซึ่งอาจเป็นเรื่องราว เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริง เป็นการแสดงให้เห็นเหมือนจริง หรืออาจเป็นการแสดง และสร้างภาพจากจินตนาการของผู้สร้างก็ได้ (พฤทธิ ศุภเศรษฐศิริ, 2555)

ภาพยนตร์ทำหน้าที่เป็นสื่อกลางในการสื่อสารและสะท้อนเรื่องราวต่าง ๆ เพื่อให้ผู้ชมได้ ตกตะกอนทางความคิด ดังนั้นการชมภาพยนตร์จึงไม่ต่างจากการอ่านหนังสือ ซึ่งจะได้รับความสุขและ ความรู้ไปพร้อมกัน ภาพยนตร์บางเรื่องหลายคนละเลยสาระสำคัญของภาพยนตร์ จึงต้องมีบุคลิกที่ขึ้น ขอบการชมภาพยนตร์ตีความโดยใช้อองค์ประกอบของภาพยนตร์ เพื่อสื่อสารเรื่องราวหรือความหมายของ ภาพยนตร์นั้น ซึ่งประกอบด้วย องค์ประกอบด้านฉาก (Set Dressing) องค์ประกอบด้านแสงและเงา (Lights and Shadows) และองค์ประกอบด้านสี (Color) และตีความโดยใช้อองค์ประกอบของการเขียน ภาพยนตร์ ได้แก่ เรื่องราว คือ เหตุการณ์หรือเรื่องราวที่เกิดขึ้น โดยมีจุดเริ่มต้นและดำเนินไปสู่จุดสิ้นสุด แนวความคิด (Concept) อย่างไม่ให้สื่อให้ผู้ชมรับรู้ แก่นสำคัญของภาพยนตร์ (Theme) เรื่องย่อ (Plot) ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของภาพยนตร์ มีใจความสำคัญชัดเจน ต้องมีการตั้งคำถามว่ามีอะไรเกิดขึ้นกับ เรื่องที่คิดมาและสามารถพัฒนาขยายเป็นโครงเรื่องใหญ่ได้ โครงเรื่อง (Treatment) เล่าเรื่องลำดับ เหตุการณ์อย่างมีเหตุผล ทุกเหตุการณ์จะต้องส่งเสริมประเด็นหลักของเรื่องได้ชัดเจน โครงเรื่องจะ ประกอบด้วยเหตุการณ์หลัก (Main plot) และเหตุการณ์รอง (Sub Plot) ซึ่งเหตุการณ์รองต้องรวมกัน เป็นเหตุเป็นผลกับเหตุการณ์หลัก ตัวละคร (Character) มีหน้าที่ดำเนินเหตุการณ์จากจุดเริ่มต้นไปสู่ จุดสิ้นสุดของเรื่อง การสร้างตัวละครขึ้นมาต้องคำนึงถึงภูมิหลังพื้นฐาน บุคลิกนิสัย ความต้องการ อัน ก่อให้เกิดพฤติกรรมต่าง ๆ ของตัวละครนั้น ๆ และบทสนทนา (Dialogue) เป็นถ้อยคำที่กำหนดให้แต่ละ ตัวละครได้ใช้แสดงโต้ตอบกัน ใช้บอกถึงอารมณ์ ดำเนินเรื่องและสื่อสารกับผู้ชม ความหมายหรืออารมณ์ บางครั้งอาจจำเป็นต้องใช้ถ้อยคำมาช่วยเสริมให้เหมาะสมยิ่งขึ้น (นิพนธ์ คุณารักษ์, 2558)

ชนชั้นปรสิต (Parasite) เป็นภาพยนตร์แนวดราม่า (Drama Movie) ของประเทศเกาหลีใต้ เริ่มฉายครั้งแรกภายในประเทศ วันที่ 30 พฤษภาคม 2019 (The standard pop team, 2021) โดย ภาพยนตร์เรื่องนี้เป็นเรื่องราวของ 2 ครอบครัว ที่มีสถานะทางสังคมที่ต่างกันอย่างชัดเจน ครอบครัว ตระกูลคิ มีสมาชิกทั้งสิ้น 4 คน เป็นครอบครัวที่อาศัยอยู่ในบ้านชั้นใต้ดิน สมาชิกในบ้านตกงาน วันหนึ่งลูก ชายคนโตได้รับการเสนอให้ทำงานเป็นคุณครู สอนพิเศษจากเพื่อนที่มีฐานะร่ำรวย ซึ่งต้องไปทำงานสอน พิเศษให้ลูกสาวของตระกูลพัค ซึ่งเป็นเจ้าของบริษัทด้านเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีชื่อเสียง แต่หลังจากที่ 2 ครอบครัวได้พบกัน เหตุการณ์ความวุ่นวายในภาพยนตร์จึงเกิดขึ้น ซึ่งภาพยนตร์เรื่องนี้ได้ซ่อนสัญลักษณ์ ต่าง ๆ ไว้มากมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งสัญลักษณ์ที่สะท้อนสังคมเกาหลีใต้ และสะท้อนความคิดความรู้สึก ของคนได้เป็นอย่างดี

การศึกษาพบว่าภาพยนตร์เรื่องชนชั้นปรสิต (Parasite) เป็นภาพยนตร์ที่นำเสนอเกี่ยวกับการเสียดสีประเด็นสังคมในยุคปัจจุบันซึ่งแฝงแนวคิดเกี่ยวกับสัญลักษณ์ที่ปรากฏในองค์ประกอบต่าง ๆ ของ เรื่อง เพื่อให้ผู้ชมได้คิดและวิเคราะห์ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจจะศึกษาเรื่องสัญลักษณ์ในภาพยนตร์กับการ

สะท้อนสังคมเกาหลีใต้กรณีศึกษาภาพยนตร์เรื่องชนชั้นปรสิต (Parasite) เพื่อให้ทราบถึงความหมายของสัญลักษณ์ที่ปรากฏ

1.2 คำถามวิจัย

สัญลักษณ์ที่ปรากฏในภาพยนตร์ชนชั้นปรสิต (Parasite) ที่มีความหมายสะท้อนสังคมเกาหลีใต้

1.3 วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ความหมายของสัญลักษณ์ในประเด็นองค์ประกอบของภาพยนตร์ในภาพยนตร์เรื่องชนชั้นปรสิต (Parasite)

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ทำให้เกิดกระบวนการในการเรียนรู้เรื่องสัญลักษณ์และการตีความสัญลักษณ์จากภาพยนตร์ รวมถึงทราบถึงความหมายที่แท้จริงของสัญลักษณ์ที่สะท้อนสภาพสังคมเกาหลีใต้ซึ่งปรากฏในภาพยนตร์ชนชั้นปรสิต (Parasite)

1.5 กรอบการศึกษาและการวิเคราะห์

การศึกษาวิจัยเรื่องสัญลักษณ์ในภาพยนตร์กับการสะท้อนสังคมเกาหลีใต้ : กรณีศึกษาภาพยนตร์เรื่องชนชั้นปรสิต (Parasite) มุ่งที่จะทำการศึกษาและวิเคราะห์ภาพยนตร์เรื่องชนชั้นปรสิต (Parasite) ในประเด็นสัญลักษณ์ที่ปรากฏและความหมายของสัญลักษณ์ในภาพยนตร์

1.6 ขั้นตอนการดำเนินงาน/แผนการดำเนินงาน

1. ทบทวนวรรณกรรม สืบค้นและศึกษาฐานข้อมูลจากหนังสือ งานวิจัย และสื่อออนไลน์ที่เกี่ยวข้องกับความหมายของสัญลักษณ์และสภาพสังคมเกาหลีใต้
2. เก็บรวบรวมข้อมูลที่น่าเชื่อถือจากการศึกษาหนังสือ งานวิจัย และสื่อออนไลน์ เก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับสัญลักษณ์และความหมายของสัญลักษณ์ สภาพสังคมเกาหลีใต้
3. วิเคราะห์ข้อมูลโดยแยกแยะข้อมูลให้ให้มีแค่ข้อมูลที่เกี่ยวข้องงานวิจัย วิเคราะห์ความหมายและสัญลักษณ์ที่ปรากฏในภาพยนตร์และนำมาเชื่อมโยงกับลักษณะสภาพสังคมเกาหลีใต้
4. สรุปผลการวิจัยเพื่อให้สอดคล้องกับคำถามวิจัย
5. เรียงเรียงการศึกษาในรูปแบบของบทความวิจัย

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง มีแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งสามารถนำมาใช้เป็นกรอบทางความคิด เพื่อการศึกษาที่บรรลุวัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัยดังต่อไปนี้

- 2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับสัญศาสตร์
- 2.2 แนวคิดเกี่ยวกับลักษณะวิธีการใช้สื่อสัญญาณในสื่อศิลปะและสื่อบันเทิง
- 2.3 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับภาพยนตร์
- 2.4 แนวคิดเกี่ยวกับกลุ่มทางสังคม
- 2.5 แนวคิดเกี่ยวกับสภาพสังคมเกาหลีใต้
- 2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับสัญศาสตร์

2.1.1 นิยามความหมายของสัญศาสตร์

วีรภัทร วิไลศิลปะติเลิศ กล่าวถึงเรื่องการวิเคราะห์เนื้อหาภาพข่าวยอดเยี่ยมรางวัลอิศรา อมันตกุล ของสมาคมนักข่าวนักหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทย ไว้ในงานวิจัยการวิเคราะห์สัญญาณของนักกีฬาในภาพยนตร์โฆษณาไทย สรุปใจความว่า สัญญาณวิทยาหรือสัญศาสตร์ (Semiology และ Semiotics) ทั้งสองคำนี้มีรากศัพท์มาจากภาษากรีกคำเดียวกันคือ Semeion ที่แปลว่า Sign หรือสัญญาณ ซึ่งเป็นการศึกษาเกี่ยวกับเครื่องหมายและสัญลักษณ์ คำว่า Semiotics (Greek: $\sigma\eta\mu\epsilon\iota\omega\tau\iota\kappa\acute{o}\varsigma$, Semeiotikos, An Interpreter of Signs) เป็นคำที่นักปรัชญาด้านภาษาชาวอเมริกัน Charles Sanders Peirce (ค.ศ.1839–1914) เป็นผู้ริเริ่มใช้และทำให้เป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลาย ส่วนคำว่า Semiology เป็นคำที่ตั้งขึ้นโดยนักภาษาศาสตร์ Ferdinand de Saussure (ค.ศ. 1857-1913) ในการศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับสัญศาสตร์และสัญญาณวิทยานั้นมีเนื้อหาและวัตถุประสงค์ของการศึกษาที่สอดคล้องและคล้ายคลึงกัน คือการศึกษาวิธีการสื่อความหมาย ขั้นตอนและหลักการในการสื่อความหมาย ตลอดจนเรื่องราวการทำความเข้าใจในความหมายของสัญลักษณ์ที่ปรากฏอยู่ในวัฒนธรรมหนึ่ง ๆ

เถกิง พัฒโนภาษ กล่าวถึงเรื่องสัญศาสตร์กับภาพแทนความ ไว้ในวารสารวิชาการ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สรุปใจความว่า นิยามทั่วไปของสัญศาสตร์ (semiotics) เป็นศาสตร์ว่าด้วยความหมาย เป็นการศึกษาว่า “สิ่งแทนความ” อาจก่อให้เกิดความหมายได้อย่างไร เป็นการศึกษาถึง

กระบวนการที่ทำให้เราเข้าใจความหมายของสิ่งใด ๆ (comprehend meanings) หรือกระบวนการที่เราให้ความหมายแก่สิ่งใด ๆ (attribute meanings) หากพิจารณาสาส์นศาสตร์อย่างสัมพันธ์กับภาพ (visual images) หรือขยายกรอบการพิจารณาออกไปถึงทัศนธรรม (visual culture) และวัตถุธรรม (material culture) สาส์นศาสตร์ หมายถึง การศึกษาเกี่ยวกับระบบสัญลักษณ์ (symbolism) ในฐานะที่เป็นศาสตร์ค่อนข้างใหม่ สาส์นศาสตร์เสนอกระบวนการวิเคราะห์ที่ท้าทายกระบวนการ คิดเก่า ๆ อย่างธรรมชาตินิยม (naturalism) และสัจนิยม (realism) รวมทั้งเจตจำนง (intentionality) นิยามด้วยศัพท์เฉพาะของสาส์นศาสตร์ได้ว่า สาส์นศาสตร์เป็นศาสตร์ที่ศึกษาสัญลักษณ์ (sign) และการอ้างอิงความหมาย (signifying practices) สัญลักษณ์ หมายถึง สิ่งใด ๆ (คำ/ภาพ/วัตถุ ฯลฯ) ที่อ้างอิงความหมายถึงสิ่งอื่น สาส์นศาสตร์ศึกษาว่าการอ้างอิงความหมายที่ปรากฏอยู่รอบ ๆ ตัวเราได้รับผลกระทบจากกรอบทางสังคม (social convention) ที่ฝังรากลึกอยู่แล้วในสังคมอย่างไรบ้าง (Eco 1976, 16) นั่นคือ สาส์นศาสตร์แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างสัญลักษณ์ กับความหมาย ซึ่งสังคม “สอน” ให้เรารับรู้เกี่ยวกับสัญลักษณ์นั้น (และสาส์นศาสตร์ถือว่า ความหมายเป็นสิ่งแปลกปลอม) เช่น สัญลักษณ์ “ไม้กางเขน” ซึ่งโดยสาระแล้วคือเส้นตรงสองเส้นไขว้กันเป็นมุมฉาก แต่ทันทีที่เห็นรูปไม้กางเขน ชาวคริสต์ก็นึกถึงศาสนาคริสต์และพระเยซูโดยทันที แสดงว่าภาพไม้กางเขนมีสภาพเป็นสัญลักษณ์และความหมายของสัญลักษณ์เป็นผลจากกรอบทางสังคม นั่นคือสาส์นศาสตร์เชื่อว่าสัญลักษณ์ใด ๆ ไม่จำเป็นต้องมีความหมายใด ๆ ในตัวของมันเองและความหมายของสัญลักษณ์ย่อมไม่ผูกติดกับสัญลักษณ์ (ที่มีสภาพเป็นคำ/วัตถุ/ภาพ) แต่ความหมายของสัญลักษณ์ย่อมขึ้นอยู่กับบริบท เช่น ตราสวัสดิการ อาจหมายความต่างกันสุดขีด เมื่อตรานั้นปรากฏในต่างกาลและเทศะ

กาญจนา แก้วเทพและคณะ กล่าวถึงเรื่องทฤษฎีสัญลักษณ์วิทยา ไว้ในหนังสือมองสื่อใหม่ มองสังคมใหม่สรุปใจความว่า ทฤษฎีสัญลักษณ์วิทยา (Semiology) เป็นทฤษฎีที่ให้คำอธิบายเกี่ยวกับคำว่า "สัญลักษณ์" (Sign) คำว่า "Sign" ในภาษาอังกฤษ มีรากศัพท์มาจากภาษากรีกว่า "to semion" โดยแบ่งประเภทความหมายในสัญลักษณ์ทุกอย่างว่ามี 2 ความหมายด้วยกัน คือ (1) ความหมายโดยอรรถ (Denotation) นักวิชาการบางท่านระบุศัพท์เป็นไทยว่า "ความหมายตรง" เป็นตัวหมายถึง (Signified) ที่ถูกประกอบสร้างขึ้นมาอย่างภววิสัย (Objective) เป็นความหมายที่เข้าใจกันตามตัวอักษรหรือเป็นความหมายที่เข้าใจตรงกันเป็นส่วนใหญ่ และเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไป (2) ความหมายโดยนัย (Connotation) หรือ "ความหมายแฝง" คำว่า "ความหมายโดยนัย" เป็นตัวหมายถึงที่ประกอบสร้างขึ้นอย่างตรงกันข้ามกับความหมายโดยอรรถ ได้แก่ ความหมายทางอ้อมที่เกิดจากข้อตกลงของกลุ่มหรือเกิดจากประสบการณ์เฉพาะของบุคคล กล่าวคือ ถูกประกอบสร้างขึ้นมาอย่างเป็นอัตวิสัย (Subjective) ไม่ว่าจะ เป็นอัตวิสัยในระดับบุคคล เช่น ประสบการณ์ส่วนตัวหรืออารมณ์ความรู้สึกของคนแต่ละคน หรือ

เป็นอัติวิสัยในระดับสังคมหรือเรียกว่า “ค่านิยมของแต่ละสังคม” Barthes เรียกความหมายโดยนัยนี้ว่าเป็นความหมายชั้นที่สอง (Second Order of Signification)

จากการทบทวนดังกล่าวทำให้ทราบได้ว่าสัญวิทยาหรือสัญศาสตร์มาจากคำว่า Semeion ที่แปลว่า Sign หรือสัญณะ ซึ่งเป็นรากศัพท์ของภาษากรีก ซึ่งเป็นการศึกษาเกี่ยวกับเครื่องหมายและสัญลักษณ์นำมาใช้แทนความหมาย คำว่าสัญณะจึงหมายถึงสิ่งใด ๆ โดยแสดงในรูปแบบคำ รูปภาพ หรือวัตถุ เป็นต้น ที่อ้างอิงความหมายถึงสิ่งอื่น ซึ่งแบ่งประเภทความหมายได้สองประเภท ได้แก่ ความหมายโดยอรรถหรือความหมายตรง เป็นความหมายที่ความหมายที่มองเห็น รูปลักษณะและการแสดงออกแต่เพียงภายนอก เช่น ภาพวาด วัตถุทั่วไป พิธีกรรมหรือการแสดงต่าง ๆ สามารถเข้าใจตรงกันในบุคคลส่วนใหญ่และเป็นที่ยอมรับโดยทั่วกัน และความหมายโดยนัยหรือความหมายแฝง เป็นตัวหมายถึงที่ประกอบสร้างอย่างตรงกันข้ามกับความหมายโดยอรรถ ความหมายจริง หรือ จุดประสงค์จริงที่ซ่อนแฝงเร้นไว้ภายใน อันเกิดมาจากรากฐานรูปการจิตสำนึกภายใน หรือจิตใต้ สำนึกอันเป็นผลผลิตของโครงสร้างหลักทางสังคม สามารถเข้าใจความหมายได้จากประสบการณ์ ไม่ได้สื่อความหมายออกมาโดยตรง ความหมายแฝงไว้ ซึ่งทั้งผู้ส่งสารหรือผู้รับสารอาจรู้ตัวหรือไม่รู้ตัว ความหมายของสัญณะย่อมไม่ผูกติดกับสัญณะที่มีสภาพเป็นคำ รูปภาพหรือวัตถุแต่ความหมายของสัญณะย่อมขึ้นอยู่กับบริบท

2.1.2 แนวคิดและทฤษฎีทางสัญศาสตร์

จิตติมา ลีลาเศวต และอดิสร สว่างพัฒนากุล กล่าวถึงเรื่องทฤษฎีสัญวิทยา ไว้ในรายงานการจัดทำโครงการสหกิจศึกษาการผลิตอินโฟกราฟิกเพื่อให้ความรู้สถาบันรับรองคุณภาพสถานพยาบาล สรุปใจความว่า ทฤษฎีสัญวิทยา (Semiology) หรือสัญศาสตร์ (Semiotics) เป็นศาสตร์ที่เพิ่งได้รับการพัฒนาอย่างจริงจังในช่วงต้นศตวรรษที่ 20 โดยนักวิชาการหลายท่าน เริ่มจากเฟอร์ดินองด์ เดอ โซซูร์ Ferdinand de Saussure (1857-1913) นักภาษาศาสตร์ชาวสวิส ได้วางรากฐานวิชาที่เรียกว่า สัญวิทยา (Semiology) ไว้ตั้งแต่ต้นคริสต์ศตวรรษที่ 20 โดยเริ่มจากการนำภาษาศาสตร์ (Linguistics) มาประยุกต์ ใช้เพื่อศึกษาบทบาทของสัญณะที่มีต่อสังคม กำเนิดของ สัญศาสตร์ (Semiotics) สัมพันธ์กับพัฒนาการของปรัชญาโครงสร้างนิยม (Structuralism) ซึ่งเกิดขึ้นจากแนวคิดของโซซูร์เช่นกัน โครงสร้างนิยมเป็นวิธีการวิเคราะห์เพื่อศึกษาและเปิดเผยโครงสร้างอัน “ล้าลึก” ที่ซ่อนอยู่เบื้องหลังเปลือกนอก (Appearance) ของปรากฏการณ์ต่าง ๆ ซึ่งโซซูร์ นิยามสัญณะ (Sign) ว่าเป็นความสัมพันธ์ระหว่างสองปัจจัย ได้แก่ สัญญาณ หรือ the signifier คือสิ่งที่มีความหมายหรือก่อให้เกิดความหมาย กับ สัญญัตติ หรือ the signified คือตัวความหมาย ซึ่งต่อมาชาร์ลส์ แซนเดอร์ส เพียร์ซ Charles Sanders Peirce (1839-1914) นำแนวคิดของโซซูร์ไปต่อยอดให้ซับซ้อนยิ่งขึ้น โดยเพียร์ซ ทำทนายแนวคิดที่ว่า สัญณะ ทำหน้าที่

เพียงให้กำเนิดความคิดอย่างสะเปะสะปะ ในแบบจำลองของเพียร์ซ การสร้างความหมาย (Semiosis) เกิดขึ้นจาก 3 ปัจจัย (ไม่ใช่แค่สองปัจจัย ตาม แนวคิดของโซซูร์) 3 ปัจจัยนี้ประกอบด้วย 1. สัญญะ (Sign ซึ่งใช้แทนสิ่งอื่น) 2. ความแปล (Interpretant ซึ่งอาจเรียกได้อีกอย่างว่าความหมาย (Meaning) หรือ ผลของความหมาย (Meaning-effect) ซึ่งเพียร์ซหมายถึง การแปลความ (Interpretation) หรือ ภาพในใจที่คนสร้างขึ้นจากปฏิสัมพันธ์กับสัญญะ 3. วัตถุ (object หรือ referent คือ สิ่งที่สัญญะอ้างความถึง) และเพียร์ซแบ่งประเภทของสัญญะ ออกเป็น รูปสัญญะ (Icon) ดัชนี (Index) และ สัญลักษณ์ (Symbol) ซึ่งปัจจุบันทฤษฎี ดังกล่าวได้รับความนิยมในการใช้อธิบายปรากฏการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารในรูปแบบต่าง ๆ ได้ให้ความสนใจในความสัมพันธ์ระหว่างตัวสัญญะกับวัตถุจริงที่จะมีองค์ประกอบ 2 ส่วนคือ ส่วนที่เป็นตัวหมาย (Signifier) และตัวหมายถึง (Signified) โดยจัดแบ่งประเภทของสัญญะ (Sign) ออกเป็น 3 แบบ ได้แก่ 1) รูปสัญญะ (Icon) เป็นสัญญะที่มีรูปร่างหน้าตาคล้ายกับวัตถุมากที่สุด เช่น ภาพถ่าย รูปปั้น รูปวาด โดยการถอดรหัสของรูปสัญญะ เพียงแค่เห็นก็สามารถถอดความหมายถึงตัววัตถุได้ง่าย 2) ดัชนี (Index) เป็นสัญญะที่มีความเกี่ยวพันแบบเป็นเหตุเป็นผลโดยตรงกับวัตถุที่มีอยู่จริงเช่น ควันไฟเป็น Index ของไฟหรือรอยเท้าสัตว์จะเชื่อมโยงถึงสัตว์การถอดรหัสของ Index จึงจำเป็นต้องอาศัยเหตุผลเชื่อมโยงเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่าง Index กับวัตถุจริง 3) สัญลักษณ์ (Symbol) เป็นสัญญะที่ไม่มีความเกี่ยวพันเชื่อมโยงอันใดเลย ระหว่างตัวสัญญะกับวัตถุจริง หากแต่ความหมายเกิดจากการตกลงร่วมกันในหมู่ที่ใช้สัญญะ เช่น ตัวอักษร หรือตราสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่สร้างขึ้น การถอดรหัสจึงจำเป็นต้องอาศัยการเรียนรู้ร่วมกันของผู้ใช้สัญญะ

เถกิง พัฒโนภาษ กล่าวถึงเรื่องสัญศาสตร์กับภาพแทนความ ไว้ในวารสารวิชาการ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สรุปใจความว่า นักสัญศาสตร์ร่วมสมัย มิเค บาล (Mieke Bal) อาศัยตัวอย่างของจิตรกรรม หุ่นนิ่ง (Still-life painting) ของชามใส่ผลไม้ เพื่อแสดงความสัมพันธ์ระหว่างสามปัจจัยข้างต้น บาล อธิบายว่า ในตัวอย่างนี้ จิตรกรรมเป็นสัญญะแทนสิ่งอื่น (ผลไม้) จากนั้นผู้ที่ดูจิตรกรรมชิ้นนี้ จึงสร้างภาพขึ้นในใจของตนเพื่อเชื่อมกับสิ่งอื่น (ที่ไม่ใช่ จิตรกรรมซึ่งโดยเนื้อแท้คือสีและผืนผ้าใบ - ผู้แปล) ภาพในใจนี้ถือเป็น “ความแปล” (Interpretant) ซึ่งเชื่อมโยงต่อไปยังวัตถุซึ่งย่อมแตกต่างกันตามแต่ภาพในใจของแต่ละคน; บางคนอาจเห็นภาพในใจเป็นผลไม้จริง ๆ, บางคนเห็นภาพในใจเป็น จิตรกรรมหุ่นนิ่งชิ้นอื่นที่คล้ายกัน, หรือบางคนเห็นภาพของผิวผลไม้ละเอียดอ่อน ฯลฯ ประเด็นของบาลก็คือ “ความแปล” (Interpretant หรือ Mental image) ได้กลายเป็นสัญญะใหม่ซึ่งก่อให้เกิดความแปลใหม่ กระบวนการที่ว่านี้จะเกิดขึ้นอย่างไม่มีที่สิ้นสุดและทุก ๆ ขั้นตอน ในกระบวนการนี้ก็ไม่อาจเป็นอิสระจากขั้นตอนอื่น ๆ ได้ ดังนั้นแนวคิดของบาลข้างต้นจึงสามารถ ถักทอแนวคิดว่าด้วยสองปัจจัย (สัญญะกับสัญญะ หรือ the signifier กับ the signified) ของโซซูร์ลงได้ โรลองด์ บาร์ตส์ Roland Barthes (1915-1980)

เป็นคนแรกที่ริเริ่ม ประยุกต์แนวคิดของสัญศาสตร์ที่พัฒนาขึ้นมาจากภาษาศาสตร์ มาใช้ในการวิเคราะห์ภาพต่างๆ เช่น ภาพโฆษณาอาหาร งานของบาร์ตส์มีประโยชน์ในฐานะเป็น บทสรุปประเด็นสำคัญของสัญศาสตร์ที่กล่าวมาทั้งหมด กล่าวโดยสรุป บาร์ตส์ พยายามพิสูจน์ว่า ความหมาย (ใดๆ) ที่เราให้แก่ภาพ (ใดๆ) ไม่ได้เป็นผลโดย “ธรรมชาติ” จากสิ่งที่เรามองเห็น กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ ความเข้าใจของเราต่อภาพใด ๆ ที่เราเห็นไม่ได้เกิดขึ้น ลอย ๆ ชนิดที่เราอาจโมเมได้ว่าความหมายของสิ่งนั้นปรากฏอยู่ทันที (Self-evident) และความเข้าใจที่แต่ละคนได้รับจากภาพใด ๆ ก็ไม่ได้เป็นสากล (คือแต่ละคนอาจเข้าใจภาพเดียวกันต่างกันได้) ตัวอย่างเช่น เราอาจให้ความหมายแก่ภาพถ่ายใด ๆ ได้ยากหากหากไม่มีคำอธิบายประกอบภาพนั้น และยิ่งเรียกผลกระทบจากการมองเห็นวูบแรก (Immediate visual impact) ว่า denoted meaning (หรือ First-order or basic meaning) และเรียกความหมายเชิงวัฒนธรรมที่เราเชื่อมโยงเข้ากับสิ่งที่เรามองเห็น Connoted meaning (หรือ Second-order meaning) หรืออีกนัยหนึ่ง Denoted meaning อ้างความถึงการที่เราหมายรู้ (Recognition) สิ่งที่ภาพหรือภาพถ่ายบอกเรา (เช่น ภาพถ่ายพระภิกษุ), ในขณะที่ Connoted meaning เป็นความหมายที่อ้างอิงจากการที่ภาพ “เชื้อเชิญ” เราให้ตีความและให้ความหมายแก่ภาพนั้น, และความหมายที่เราให้แก่ภาพนั้นก็อาจเกินไปกว่าที่ศิลปินหรือช่างภาพตั้งใจ แนวคิดนี้ของ บาร์ตส์ช่วยปูพื้นฐานให้เราประยุกต์สัญศาสตร์มาใช้กับทัศนธรรมและวัฒนธรรม และเมื่อพูดถึงความหมายเชิงวัฒนธรรม เราก็ก็น่าจะต้องเข้าใจถึงอิทธิพลของบาร์ตส์ที่มีต่อแนวคิด “หลังโครงสร้างนิยม” (Post-structuralist) แนวคิดหลังโครงสร้างนิยมไม่มองภาษาในเชิงโครงสร้าง แต่มองภาษาในฐานะกระบวนการวางโครงสร้าง (Structuring process) ซึ่งเกิดจากความสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านหรือผู้บริโภคในแง่หนึ่ง แนวคิดหลังโครงสร้างนิยมมุ่งเน้นการศึกษาผลกระทบจากภาษาและบทบาทของปัจเจกบุคคลในการสร้างความหมาย

จากการทบทวนดังกล่าวทำให้ทราบได้ว่าแนวคิดและทฤษฎีทางสัญศาสตร์ได้รับการพัฒนาจากนักวิชาการเป็นจำนวนมากจนถึงปัจจุบัน สัญญะจึงเป็นสิ่งที่เชื่อมโยงถึงวัตถุโดยอาศัยความแปลหรือความหมายเพื่อให้เกิดความเข้าใจ มีทั้งเป็นสากลและไม่เป็นสากล โดยสัญลักษณ์ใด ๆ ไม่ได้สร้างขึ้นอย่างไร้เหตุผล แต่มาจากกรอบความคิดทางสังคมและวัฒนธรรมที่ก่อให้เกิดความเข้าใจความหมายได้หลากหลายและแตกต่างกันตามความเข้าใจของบุคคลนั้น ๆ ซึ่งไม่มีข้อจำกัดความผิดถูก

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับลักษณะวิธีการใช้สื่อสัญญะในสื่อศิลปะและสื่อบันเทิง

2.2.1 สื่อศิลปะ

วีรลพัชร์ บางโรย กล่าวถึงเรื่องความหมายของศิลปะ ไว้ในบทความวิชาการ สรุปใจความว่า ศิลปะ คือ สื่อภาษาชนิดหนึ่ง (Art is The Language) สื่อเป็นตัวกลางที่สามารถชักนำ

เชื่อมโยงให้ถึงกัน หรือสามารถทำการติดต่อกันได้ การสื่อความหมายโดยใช้ภาษาเขียน และ ภาษาภาพ เป็นลักษณะ การถ่ายทอดสิ่งที่ต้องการ ให้ผู้อื่นรับรู้ ให้ปรากฏในรูปแบบศิลปะอันอาจเป็นลักษณะ เส้น รูปร่าง รูปทรง ทิศทาง แสงเงา สี และอื่น ๆ ทั้งในลักษณะที่เป็น รูปธรรมและนามธรรม ตัวอย่างเช่นใน ภาษาพูดสื่อความหมาย โดยกล่าวคำว่า ฝี่เสื่อ ผู้ฟัง ย่อมสามารถ รู้ความหมาย ด้วยการระลึกถึงลักษณะ รูปร่าง สี สัน รายละเอียดของฝี่เสื่อ จากประสบการณ์เดิม ส่วนในภาษาเขียนก็ เช่นเดียวกันเขียนคำว่า ฝี่เสื่อ ผู้อ่านก็ต้องระลึกถึง ประสบการณ์เดิม มาประกอบในการ แปลความ เหมือนกัน และในทางศิลปะ อาจถ่ายทอด โดยการ วาดภาพฝี่เสื่อขึ้น ผู้ดูสามารถรับรู้และตีความ ได้ทันที โดยต้องใช้ความคิด จินตนาการในรูปแบบมาประกอบการตีความ ย่อมแสดงได้ว่า ศิลปะสามารถจัดเข้าลักษณะสื่อ หรือภาษา ได้เช่นเดียวกันและสื่อภาษาที่ชัดเจนกว่าสื่อตัวอักษรหรือคำพูด ดังคำกล่าวของนักปรัชญาจีนที่เคยกล่าว ว่า รูปภาพ 1 รูปสามารถใช้แทนคำพูดได้นับพันคำ การที่จะเข้าใจการสื่อความหมาย ไม่ว่าจะสื่อภาษา ชนิดใดก็ตาม ทั้งภาษาพูด ภาษาเขียน หรือภาษาภาพ ผู้ที่สามารถตีความหมายหรือทำความเข้าใจได้ย่อม ต้องอาศัยการศึกษาเรียนรู้ในหลักการของภาษานั้น รวมทั้งการฝึกฝน หาประสบการณ์เกี่ยวกับสื่อภาษา ชนิดนั้น ๆ มาเป็นพื้นฐานไว้โยงตีความหมาย ยังมีพื้นฐานประสบการณ์มากเท่าไร ก็ยังสามารถเข้าใจใน สื่อภาษานั้นเป็นอย่างดี

2.2.2 สื่อบันเทิง

รักศานต์ วิวัฒน์สินอุดม กล่าวถึงเรื่ององค์ประกอบของการเขียนบทภาพยนตร์ เบื้องต้นไว้ในวารสาร สรุปใจความว่า องค์ประกอบของภาพยนตร์ (Elements of Film) ในภาษาปกติ ใช้คำหลาย ๆ คำมาเรียงร้อยจนกลายเป็นประโยคเพื่อสื่อความหมาย ในการสื่อสารเรื่องราวหรือ ความหมายของภาพยนตร์นั้น ประกอบด้วยหน่วยของการเล่าเรื่อง (Units of narrative autonomy) หลาย ๆ หน่วยมาเรียงร้อยเข้าด้วยกัน เพื่อให้เล่าเรื่องหรือสื่อความหมายได้ครบถ้วนตามที่ผู้สร้างสรรค์ ภาพยนตร์ต้องการ ซึ่งในการสื่อความหมายด้วยภาษาภาพยนตร์นั้น ประกอบด้วยปัจจัยหรือองค์ประกอบ ดังต่อไปนี้ 1) องค์ประกอบด้านฉาก (Set Dressing) มักจะนิยมเรียกรวมการจัดฉากในภาพยนตร์ว่า Setting หรือ Sets และงานด้านนี้ก็เป็นงานทางด้านออกแบบการผลิต (Production Design) ในการผลิต ภาพยนตร์ และใช้กันแพร่หลายต่อมาจนถึงปัจจุบัน องค์ประกอบด้านฉาก ได้แก่ ฉาก (Sets) สถานที่ (Location) เวลา (Time) อุปกรณ์ประกอบฉาก (Props) และบรรยากาศของฉาก (Atmospheres) 2) องค์ประกอบด้านแสงและเงา (Lights and Shadows) ซึ่งการจัดแสงและเงาในภาพยนตร์นั้น สามารถ ใช้แสงจากแหล่งกำเนิดแสงใน 2 ลักษณะ คือ แหล่งกำเนิดแสงจากธรรมชาติ (Natural Lights) เช่น แสง จากดวงอาทิตย์ แสงที่ลอดผ่านหน้าต่าง แสงสลัวจากเมฆบังหรือแสงจากดวงจันทร์ และแหล่งกำเนิดแสง

จากแสงประดิษฐ์ (Artificial Lights) เช่น แสงสว่างจากไฟเทียนไข จากตะเกียง จากโคมไฟฟ้านิตและขนาดต่าง ๆ กัน การจัดแสงในภาพยนตร์มีความสำคัญและมีความสัมพันธ์กับการจัดฉาก การแสดงของผู้แสดง และการกำกับภาพ และการถ่ายทำภาพยนตร์อย่างยิ่ง การจัดแสงและเงาที่ดีจะช่วยให้ฉากสวยงาม สร้างบรรยากาศอารมณ์ความรู้สึก สร้างมิติ และยังช่วยส่งเสริมสนับสนุนการแสดงอารมณ์ต่าง ๆ ของตัวแสดง รวมทั้งการสื่อสารเรื่องราว หรือความหมายของภาพยนตร์ได้อย่างดี ยิ่งพื้นฐานการจัดแสงในภาพยนตร์นั้น มักจะใช้หลักการจัดแสงแบบสามจุด (Three -Point Lighting) คือ แสงหลัก (Key Light) แสงรองหรือแสงลบเงา (Fill or Base Light) และแสงด้านหลัง (Back Light) จัดรวมกัน แต่อาจจัดเพียงแหล่งแสง 2 แหล่ง หรือแหล่งแสงเดียวกันก็ได้ การจัดแสงหรือชนิดของไฟที่แตกต่างกัน จัดขนาด หรือปริมาณ หรือค่าของแสง หรือจัดทิศทางของแสงแบบต่าง ๆ จะสื่อความหมาย นัยยะ ที่แตกต่างกันด้วย 3) องค์ประกอบด้านสี (Color) สีมีความสัมพันธ์กับฉากและแสงอย่างยิ่ง สีเป็นสัญลักษณ์อย่างหนึ่งที่สามารถสื่อสารความหมาย อารมณ์ความรู้สึกหรือนัยยะต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี องค์ประกอบด้านสี ได้แก่ สีที่เกิดจากฉาก คือ สีที่เกิดจากการสร้างขึ้นในฉากนั้น ๆ เช่น สีที่ทาบนผนังห้องสีของผ้าม่านตกแต่งห้อง สีของโต๊ะและเก้าอี้ สีของดอกไม้ หรือสีของอุปกรณ์ประกอบฉากต่างๆหรือแม้กระทั่งสีเครื่องแต่งกายของตัวแสดงที่ปรากฏในฉากนั้น ๆ สีที่เกิดจากการจัดแสง คือ สีที่ได้จากแหล่งกำเนิดแสงต่าง ๆ เช่น สีของแสงอาทิตย์ที่ส่องผ่านวัสดุสีต่าง ๆ หรือแสงจากโคมไฟที่ส่องผ่านแผ่นฟิลเตอร์สีหรือเจลสีต่าง ๆ ที่ปรากฏบนฉากนั้น ๆ และสีที่เกิดจากการใช้เทคนิคพิเศษทางภาพ คือ สีที่ได้จากการสร้างสรรค์ด้วยเทคนิคต่าง ๆ เช่น สีที่เกิดจากการสร้างหรือการปรับสี (Color grading) หรือ การแก้สี (Color correction) โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ในขั้นตอนหลังการผลิต (Post-Production) ฯลฯ การสร้างสีแบบนี้จะช่วยสร้างลักษณะภาพและสีสันทันที่แปลกใหม่ เพื่อช่วยในการสื่อความหมายหรือ นัยยะได้ตามที่ผู้ผลิตภาพยนตร์ต้องการ ซึ่งองค์ประกอบของการเขียนบทภาพยนตร์เบื้องต้น ได้แก่ 1.เรื่อง (Story) หมายถึงเหตุการณ์หรือเรื่องราวที่เกิดขึ้น โดยมีจุดเริ่มต้นและดำเนินไปสู่จุดสิ้นสุด เรื่องอาจจะสั้นเพียงไม่กี่นาที อาจยาวนานเป็นปี หรือไม่รู้จบ (Infinity) ก็ได้ สิ่งสำคัญในการดำเนินเรื่อง คือปมความขัดแย้ง (Conflict) ซึ่งก่อให้เกิดการกระทำ ส่งผลให้เกิดเป็นเรื่องราว 2.แนวความคิด (Concept) เรื่องที่จะนำเสนอมีแนวความคิด (Idea)อะไรที่จะสื่อให้ผู้ชมรับรู้ 3.แก่นเรื่อง (Theme) คือประเด็นเนื้อหาสำคัญหรือแกนหลัก(Main theme)ของเรื่องที่จะนำเสนอ ซึ่งอาจประกอบด้วยประเด็นรองๆ (Sub theme) อีกรักก็ได้ แต่ต้องไม่ออกนอกแนวความคิดหลัก 4.เรื่องย่อ (Plot) เป็นจุดเริ่มต้นของภาพยนตร์ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องที่คิดขึ้นมาใหม่ เรื่องที่นำมาจากเหตุการณ์จริง เรื่องที่ดัดแปลงมาจากวรรณกรรม หรือแม้แต่เรื่องที่ลอกเลียนแบบมาจากภาพยนตร์อื่น สิ่งแรกนั้นเรื่องต้องมีความน่าสนใจ มีใจความสำคัญชัดเจน ต้องมีการมีการตั้งคำถามว่า จะมียะไรเกิดขึ้น (What...if...?) กับเรื่องที่คิดมา และสามารถพัฒนาขยายเป็นโครงเรื่องใหญ่ได้ 5.โครงเรื่อง

(Treatment) เป็นการเล่าเรื่องลำดับเหตุการณ์อย่างมีเหตุผล เหตุการณ์ทุกเหตุการณ์จะต้องส่งเสริมประเด็นหลักของเรื่องได้ชัดเจน ไม่ให้หลงประเด็น โครงเรื่องจะประกอบด้วยเหตุการณ์หลัก (Main plot) และเหตุการณ์รอง (Sub plot) ซึ่งเหตุการณ์รองที่ใส่เข้าไป ต้องผสมกลมกลืนเป็นเหตุเป็นผลกับเหตุการณ์หลัก 6.ตัวละคร (Character) มีหน้าที่ดำเนินเหตุการณ์จากจุดเริ่มต้นไปสู่จุดสิ้นสุดของเรื่อง ตัวละครอาจเป็นคน สัตว์ สิ่งของ หรือเป็นนามธรรมไม่มีตัวตนก็ได้ การสร้างตัวละครขึ้นมาต้องคำนึงถึงภูมิหลังพื้นฐาน ที่มาที่ไป บุคลิกนิสัย ความต้องการ อันก่อให้เกิดพฤติกรรมต่างๆของตัวละครนั้นๆ ตัวละครแบ่งออกเป็นตัวละครหลักหรือตัวละครนำ และตัวละครสมทบหรือตัวละครประกอบ ทุกตัวละครจะต้องมีส่งผลต่อเหตุการณ์นั้นๆ มากน้อยตามแต่บทบาทของตน ตัวเอกย่อมมีความสำคัญมากกว่าตัวรองเสมอ 7.บทสนทนา (Dialogue) เป็นถ้อยคำที่กำหนดให้แต่ละตัวละครได้ใช้แสดงโต้ตอบกัน ใช้บอกถึงอารมณ์ดำเนินเรื่อง และสื่อสารกับผู้ชม ภาพยนตร์ที่ดีจะสื่อความหมายด้วยภาพมากกว่าคำพูด การประหยัดถ้อยคำจึงเป็นสิ่งที่ควรทำ ความหมายหรืออารมณ์บางครั้งอาจจำเป็นต้องใช้ถ้อยคำมาช่วยเสริมให้ดูดียิ่งขึ้นก็ได้

จากการทบทวนดังกล่าวทำให้ทราบได้ว่าสื่อบันเทิงมีองค์ประกอบและมีปัจจัยที่หลากหลายเพื่อสื่อสารเรื่องราวหรือความหมายขององค์ประกอบต่าง ๆ ให้ผู้ที่ชมเกิดความเข้าใจและมีความสุนทรีย์ในการรับชมสื่อบันเทิง ซึ่งประกอบด้วยปัจจัยดังนี้ องค์ประกอบด้านฉาก องค์ประกอบด้านแสงและเงา องค์ประกอบด้านสี และองค์ประกอบของการเขียนบทภาพยนตร์เบื้องต้น

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบของภาพยนตร์

ภัทรนันท์ ไวทยะสิน กล่าวถึงเรื่องการวิเคราะห์ภาพยนตร์ ในบทความวารสารวิชาการ อ้างถึง James Thomas สรุปใจความว่า การวิเคราะห์บทภาพยนตร์ เป็นวิธีการส่วนหนึ่งในการเตรียมการถ่ายทำ (Pre-production) ในงานภาพยนตร์ ซึ่งวิธีการวิเคราะห์บทภาพยนตร์ไม่มีหลักการหรือกระบวนการที่ชัดเจน สามารถปรับให้เหมาะกับการทำงานแต่ละบุคคลได้ และแนวทางการวิเคราะห์บทภาพยนตร์จะเน้นรูปแบบ หรือ องค์ประกอบของบทภาพยนตร์เป็นสำคัญ (Formalist Analysis) ซึ่งเป็นการแบ่งแยกองค์ประกอบของงานภาพยนตร์ออกเป็นหมวดหมู่และเป็นระบบนำไปสู่การเข้าใจความสัมพันธ์ต่าง ๆ ที่อยู่ในบทภาพยนตร์

นพมาส แวหวงส์ กล่าวถึงองค์ประกอบภาพยนตร์ ในหนังสือปริทัศน์ศิลปการละคร สรุปใจความว่า จุดเริ่มต้นของทฤษฎีองค์ประกอบภาพยนตร์ซึ่งเริ่มต้นมาจาก อริสโตเติล นักปราชญ์ชาวกรีก กล่าวว่า ละครเป็นรากฐานของภาพยนตร์ เนื่องจากองค์ประกอบของงานและองค์ประกอบที่ใช้วิเคราะห์บทของภาพยนตร์ มีความสัมพันธ์กับองค์ประกอบของละคร ซึ่งองค์ประกอบของละครประกอบด้วย 6

องค์ประกอบ คือ 1. โครงเรื่อง (Plot) เปรียบเสมือนชีวิตของบทละคร ซึ่งโครงเรื่อง คือลำดับของเหตุการณ์ภายในกรอบของบทละครเรื่องหนึ่ง ๆ ตั้งแต่จุดเริ่ม ดำเนินไปเรื่อย ๆ ไปจนถึงจุดจบ 2. ตัวละคร (Character) มีความสำคัญรองจากโครงเรื่อง เนื่องจากละครต้องการนำเสนอมนุษย์ด้านใดด้านหนึ่ง ซึ่งตัวละครและโครงเรื่องมีความสัมพันธ์กัน ไม่สามารถแยกออกจากกันได้ เพราะโครงเรื่องที่สร้างขึ้นมาได้จากการกระทำและลักษณะนิสัยของตัวละคร และตัวละครจะไม่มี ความหมาย ถ้าหากไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของโครงเรื่อง 3. ความคิด (Thought) เป็นสิ่งที่ได้จากละครเรื่องนั้น ๆ โดยในละครจะมีความคิดหลักและความคิดรอง ซึ่งความคิดนั้นสามารถนำมาใช้ในชีวิตประจำวันได้ 4. ภาษา (Diction) เป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงโครงเรื่อง ตัวละคร และความคิด การใช้ภาษาของบทละครจึงเป็นสิ่งที่ควรนำมาพิจารณาด้วยในการวิเคราะห์และการประเมินคุณค่าของบทละคร 5. เพลง (Song) เป็นสิ่งที่คนดูได้ยินทั้งหมดในระหว่างการแสดง เสียงในละครแบ่งได้เป็น 3 ประเภท คือ (1) เสียงนักแสดง (2) เพลงและดนตรี (3) เสียงประกอบเรื่อง 6. ภาพ (Spectacle) เป็นสิ่งที่คนดูมองเห็น ได้แก่ ฉาก แสง เครื่องแต่งกาย การแต่งหน้า เครื่องประกอบฉาก รวมถึงท่าทาง และสิ่งที่นักแสดงสื่อสารหรือทำออกมา เมื่อมีองค์ประกอบทั้ง 6 ข้อนี้รวมกันจะเป็นละครที่สมบูรณ์ ครอบคลุมทุกอย่างที่มีอยู่ในละคร

รักศานต์ วิวัฒน์สินอุดม ได้กล่าวถึงแนวคิดโครงสร้างการเล่าเรื่องในหนังสือนักสร้าง สร้างหนัง หนังสือสรุปใจความว่า โครงเรื่องของอริสโตเติลมีความสำคัญและสอดคล้องกับภาพยนตร์ โดยเฉพาะความเชื่อว่าละครเริ่มต้นด้วยการมีปัญหาความยุ่งยากเกิดขึ้นและจบลงเมื่อปัญหาทุกอย่างยุติหรือคลี่คลาย ซึ่งความเชื่อของอริสโตเติลเป็นพื้นฐานของงานละครทุกประเภทตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ซึ่งโครงสร้างการเล่าเรื่องหรือโครงเรื่องของอริสโตเติล จะเริ่มจากจุดเริ่มต้นปูเนื้อเรื่องและตัวละคร (Introduction) พัฒนาเนื้อเรื่อง (Developing) ให้เริ่มมีเหตุการณ์และสร้างเงื่อนไขต่าง ๆ (Suspense) ความตึงเครียดหรือความขัดแย้งมากขึ้นเรื่อย ๆ จนพบกับจุดวิกฤตของเรื่อง (Crisis คือ ผลที่เกิดจากการตัดสินใจของตัวละครในจุดสูงสุดของเรื่อง) จนถึงจุดสูงสุดของเรื่อง (Climax) ซึ่งถือว่าเป็นจุดสำคัญสูงสุดของเหตุการณ์ในเรื่อง คือ ความขัดแย้ง สูงสุดในภาพยนตร์เป็นความขัดแย้งที่ใส่เข้ามาในภาพยนตร์เป็นครั้งสุดท้าย ตัวละครจะต้องพยายามฝ่าฟันและเอาชนะ ต้องเติมพันชีวิตกับความขัดแย้งนี้ต้องตัดสินใจครั้งสำคัญ หรือทุ่มเทพลังกายพลังใจอย่างมาก เป็นจุดที่จะก่อให้เกิดความตึงเครียดที่สุดในภาพยนตร์แล้ว การดำเนินเรื่อง มาถึงจุดคลี่คลาย (Denouement) ซึ่งหลังจากนั้นก็ดำเนินมาถึงบทสรุป (Ending) ของเรื่องซึ่งเป็นจุดที่ทุกสิ่งทุกอย่างจะคลี่คลาย โดยจุดจบอาจจะมีหลายแบบ คือจบแบบสมหวัง จบแบบผิดหวังแต่ได้เรียนรู้บางสิ่งบางอย่างในชีวิตหรือจบแบบหักมุม เกิดสิ่งที่คนดูไม่คาดคิดขึ้น รวมถึงจบแบบที่ทิ้งค้างไว้ให้คนดูได้คิดเอง

ณัฐพล ปัญญาโสภณ กล่าวถึงองค์ประกอบภาพยนตร์เรื่องตัวละคร ในหนังสือการแสดง Acting สรุปใจความว่า ตัวละคร (Character) เป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญมากในการสร้างสรรค์งานภาพยนตร์ เนื่องจากตัวละคร คือ ผู้ขับเคลื่อนหรือดำเนินเรื่อง นำไปสู่การสื่อสารความคิด ความรู้สึก ถ่ายทอดสู่ผู้ชมได้โดยตรง รวมถึงการวิเคราะห์ตัวละครเป็นสิ่งที่สำคัญในตำแหน่งหน้าที่ต่าง ๆ ในงานภาพยนตร์ ตั้งแต่ผู้กำกับภาพยนตร์นักแสดง ผู้กำกับศิลป์และผู้กำกับภาพ ซึ่งต้องอาศัยการวิเคราะห์ตัวละครและการสร้างตัวละครให้สมจริง เกิดเป็นภาพที่ชัดเจน ซึ่งวิเคราะห์ได้จาก (1) ลักษณะทางกายภาพ หรือรูปลักษณ์ลักษณะภายนอก เช่น รูปร่างหน้าตา เพศ อายุ รูปร่าง หน้าตา เป็นต้น และลักษณะภายใน เช่น นิสัย มุมมอง ภูมิหลัง ปมในใจ เป็นต้น (2) สถานภาพทางสังคม เช่น การศึกษา สถานภาพทางสังคม ฐานะ สัญชาติ เชื้อชาติ ศาสนา เป็นต้น (3) คุณธรรม เช่น ความรู้สึกผิดชอบชั่วดี เป็นต้น รวมทั้งสิ่งที่สำคัญมากที่สุดในการวิเคราะห์ตัวละคร คือ การวิเคราะห์ตีความและค้นหาความต้องการสูงสุดของตัวละคร (Super Objective) กล่าวคือ ในภาพยนตร์ 1 เรื่อง ตัวละครแต่ละตัวจะมีความต้องการของตัวละครจำนวนมาก ขึ้นอยู่กับเหตุการณ์และความขัดแย้งของเรื่องที่จะเข้ามาเป็นอุปสรรคของตัวละคร หากแต่ตัวละครนั้น จำเป็นต้องมีความต้องการสูงสุดเพียงหนึ่งเดียวเพื่อแสดงถึงเป้าหมายของตัวละครที่จะก้าวผ่านอุปสรรค ปมปัญหา นำไปสู่ความสำเร็จ ความสุข ความสมหวังของตัวละคร โดยที่การวิเคราะห์ความต้องการสูงสุดของตัวละคร สามารถช่วยให้การแสดงและการกำกับการแสดงมีแนวทางที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้น ตลอดจนนำไปสู่การออกแบบและการสร้างลักษณะของตัวละครในด้านของการออกแบบเพื่องานภาพยนตร์ ทั้งในด้านของเสื้อผ้า เครื่องแต่งกาย เครื่องประดับ การแต่งหน้าและทรงผม รวมทั้งการออกแบบฉาก การตกแต่ง การจัดวางสถานที่ และอุปกรณ์ประกอบฉากต่าง ๆ ที่เข้ากับรายละเอียดของตัวละครที่วิเคราะห์ตีความได้จากบทภาพยนตร์

นิวัฒน์ ศรีสัมมาชีพ (2551: 102) ได้อธิบายถึง แก่นความคิดหลัก คือ ความคิดหลักหรือใจความสำคัญของภาพยนตร์ที่ต้องการสื่อสารไปสู่ผู้ชมภาพยนตร์ ซึ่งในภาพยนตร์ ผู้เขียนบทภาพยนตร์ จะมีการแผ่สาระสำคัญเข้าไปในเนื้อเรื่อง ดังนั้น การวิเคราะห์บทภาพยนตร์ของผู้จะต้องมีคำถามแรกที่เกิดขึ้น คือ สิ่งที่ได้รับจากบทภาพยนตร์คืออะไร มีแก่นความคิดหลักคืออะไร เหตุการณ์การกระทำของตัวละครหรือการเล่าเรื่องตรงส่วนไหนบ้างที่สามารถนำมาสนับสนุนแก่นความคิดหลักได้ ลำดับต่อมา คือ การประชุมของคณะผู้สร้างงานภาพยนตร์ ซึ่งสำคัญมาก เนื่องจากการนำเสนอความคิดและมุมมองที่ได้จากการอ่านบท นับว่าเป็นการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเห็นและสรุปแนวทางการทำงาน โดยการกำหนดแก่นความคิดหลักของภาพยนตร์เพื่อเชื่อมโยงองค์ประกอบต่าง ๆ ในงานภาพยนตร์จนกลายเป็นเอกภาพ ตลอดจนนำไปสู่แนวทางและกระบวนการต่อไปในการสร้างสรรค์ภาพยนตร์ และสามารถเชื่อมโยงจากแนวคิดของอริสโตเติล คือ ภาษา ซึ่งมีความสัมพันธ์กับวรรณศิลป์หรือสุนทรียภาพทางภาษาตลอดจน

เทคนิคการเล่าเรื่อง ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับบทบาทโดยตรง ตำแหน่งหน้าที่ต่าง ๆ ในงานภาพยนตร์ จำเป็นที่การวิเคราะห์และตีความบทบาทหนังจึงจำเป็นต่อการสร้างงานภาพยนตร์จากตัวหนังสือ ภาษา และความหมายที่แฝงเอาไว้ในบทบาทหนัง เพื่อถ่ายทอดมุมมองต่าง ๆ ที่มีองค์ประกอบในการสร้างงานภาพยนตร์ ซึ่งแยกออกเป็นองค์ประกอบต่าง ๆ ในบทบาทหนังตั้งแต่โครงเรื่อง ลักษณะของตัวละคร แก่นความคิดหลัก เสียง ภาพ แสง ตลอดจนเทคนิคต่าง ๆ ในงานภาพยนตร์ ลำดับต่อไปขององค์ประกอบของภาพยนตร์คือ เสียงหรือเพลง อริสโตเติลได้กำหนดไว้ แบ่งออกเป็น 3 ประเภทหลัก ๆ ที่สามารถนำมาใช้ในการวิเคราะห์บทบาทหนัง ได้แก่ 1. เสียงสนทนา (Dialogue) เป็นเสียงที่ได้ยินพร้อมกับการเห็นริมฝีปากขยับ ซึ่งเป็นวิธีการสื่อสารที่มนุษย์ใช้ในชีวิตประจำวัน นอกจากจะใช้บอกเหตุการณ์และสื่อถึงอารมณ์ของตัวละคร ยังสามารถสะท้อนให้เห็นถึงบุคลิกนิสัยใจคอ ทศนคติปุ้มหลัง และลักษณะด้านอื่น ๆ ของตัวละครได้เช่นกัน 2. เสียงบรรยาย (Voice Over / VO) เช่น เสียงความคิดของตัวละคร หรือเสียงเล่าเหตุการณ์ เป็นการเพิ่มเติมข้อมูล หรือแสดงให้เห็นความสัมพันธ์ของสิ่งที่ปรากฏบนจอภาพกับสิ่งที่ได้นำเสนอไปก่อนหน้านี้ นั่นคือ เป็นการสรุปประเด็นสำคัญของข้อเท็จจริงเพื่อนำเสนอต่อผู้ชม 3. เสียงประกอบ (Sound Effects) คือ เสียงต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในภาพยนตร์ ซึ่งมีส่วนเสริมให้คนดู เชื่อในสิ่งที่เห็นบนจอและสร้างอารมณ์ให้คนดูคล้อยตาม บางครั้งก็ใช้โยงฉากต่าง ๆ ในภาพยนตร์เข้าด้วยกัน ซึ่งมี 2 ประเภท คือ เสียงประกอบตามธรรมชาติ เช่น เสียงรถวิ่ง เสียงเดิน เสียงฟ้าร้อง และเสียงประกอบที่สร้างขึ้น เช่น เสียงฟันดาบ 4. เสียงดนตรีและเสียงเพลง (Music) มักใช้เป็นส่วนเสริมอารมณ์กระตุ้นให้คนดูเกิดความรู้สึกตามไปกับเรื่องราวของภาพยนตร์สามารถใช้เล่าเรื่องราวต่าง ๆ ได้ เช่น ใช้บอกถึงสถานที่ ยุคสมัย บุคลิก หรือรสนิยม ของตัวละคร ข้อสุดท้ายที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดของอริสโตเติล คือ ภาพ ซึ่งนับว่าเป็นรากฐานของงานภาพยนตร์ตั้งแต่กำเนิดภาพยนตร์เพราะภาพยนตร์ในยุคแรกจะเป็นภาพยนตร์เงียบ ยังไม่มีเทคโนโลยีด้านเสียงเข้ามา ดังนั้น ภาพจึงเป็นองค์ประกอบที่สามารถสื่อสาร อธิบายถึงสัญลักษณ์และเรื่องราวที่เกิดขึ้นในภาพยนตร์การกระทำ ความรู้สึก ความคิดของตัวละคร ไปสู่ผู้ชมได้เป็นอย่างดี รวมถึงการจัดองค์ประกอบของภาพในงานภาพยนตร์ คือ การสร้างเอกภาพด้านงานองค์ประกอบศิลป์ตั้งแต่การออกแบบฉาก จัดหาสถานที่ในการถ่ายทำ การจัดหาอุปกรณ์ประกอบฉาก เครื่องแต่งกาย ตลอดจนการแต่งหน้า ทำผม ให้กับนักแสดง การลงรายละเอียดและให้ความสำคัญกับทุกช่วงของภาพ กระบวนการในการสร้างสรรค์ภาพยนตร์เพื่อสร้างเอกลักษณ์ ให้กับภาพยนตร์ในแต่ละเรื่อง เพื่อสร้างความกลมกลืนให้กับงานภาพที่จะปรากฏบนจอภาพ สิ่งที่สำคัญในการวิเคราะห์บทบาทหนังสำหรับภาพ คือ การวิเคราะห์ ตีความ รายละเอียดต่าง ๆ ที่บทบาทหนังกำหนดมาให้ มักจะเกี่ยวข้องบริบททางสังคมในมิติต่าง ๆ รวมทั้งการกำหนดจุดของเวลา (Time) และ สถานที่ (Place) ของเหตุการณ์

ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในบทบาทยนตร์ เนื่องจากการออกแบบงานองค์ประกอบศิลป์ ต่าง ๆ ต้องอ้างอิงจากยุคสมัยเป็นสำคัญและเป็นจุดเริ่มต้นของงานออกแบบ

มูจรินทร์ อธิพิงษ์ กล่าวในหนังสือ The Contemporary Playwrights : Thutiyawiset ในประเด็น องค์ประกอบสำคัญในบทละคร 6 ประการ สรุปใจความว่า 1. โครงเรื่อง โครงเรื่องหมายถึง การลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในบทละคร การวางโครงเรื่องคือการวางแผน หรือกำหนดเส้นทางการกระทำของตัวละคร ทำให้เข้าใจเกี่ยวกับเหตุการณ์นั้น ๆ โครงเรื่องที่ดีต้องมี ความสมบูรณ์ในตัวของมันเอง มีความยาวพอเหมาะ ประกอบด้วยตอนต้น กลาง จบและทุก เหตุการณ์มีความสัมพันธ์กันอย่างสมเหตุสมผล 2. ตัวละคร และลักษณะนิสัยของตัวละคร คือผู้กระทำหรือผู้ที่ได้รับจากการกระทำ โดยมีการวางลักษณะนิสัยของตัวละครคือ การกำหนดให้ตัวละครมีลักษณะนิสัยต่าง ๆ ให้มีความเหมาะสมกับเรื่องราวที่น่าเสนอ ส่วนพัฒนาการ ของนิสัยตัวละครนั้น หมายถึง การที่นิสัยใจคอในชีวิตของตัวละครมีการเปลี่ยนแปลงไป เนื่องจาก ประสบเหตุการณ์เหตุการณ์ต่าง ๆ เข้ามากระทบวิถีชีวิต 3. ความคิดหลัก คือข้อเสนอหรือข้อคิดที่ได้จากเรื่องราวในบทละครเช่นเรื่องราวของอำนาจ ซึ่งเป็นหนึ่งใน ความสัมพันธ์พื้นฐานของการอยู่ร่วมกันของมนุษย์มีการแสดงออกที่หลากหลายและซับซ้อน 4. การใช้ภาษา หมายถึง ศิลปะการถ่ายทอดเรื่องราว และความคิดของผู้ประพันธ์ออกมาจากคำพูดของตัว ละคร 5. เพลง หมายถึงศิลปะการถ่ายทอดเรื่องราว และความคิดของผู้ประพันธ์ออกมา เสียงต่าง ๆ ที่ เกิดขึ้น และความเจียบ ในการใช้เพลงจะต้องคำนึงถึงความสัมพันธ์กับองค์ประกอบหลายอย่าง และ พยายามกำหนดเพลงให้เป็นส่วนหนึ่งของบทละคร 6. ภาพ บทบาทของตัวละครเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นผ่านใบหน้า ท่าทางและ จังหวะเพิ่มเพิ่มความ สมจริงให้แก่ละครเรื่องนั้น ๆ แต่นอกจากบทบาทต่าง ๆ ของตัวละครการคุมโทน และบรรยากาศของ เรื่องด้วยสีผ่านทางเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายของตัวละครต่าง ๆ โดยเน้นสื่อความหมาย ทางสีในทาง จิตวิทยาดังต่อไปนี้เช่น สีเทา เกิดจากการผสมกันของสีขาวและสีดำ ทำให้หาเอกลักษณ์ เฉพาะตัวได้ยาก จึงแทนความหมายในความไม่ชัดเจน บางครั้งให้ความรู้สึกหดหู่ สิ้นหวัง หรือแม้กระทั่ง หมายถึงปัญหาและอุปสรรค แต่เนื่องจากสีเทาเป็นส่วนผสม ของสีขาวและสีดำที่ เท่า ๆ กัน จึงอาจ หมายถึงความสงบนิ่งและเดียวดาย เพราะคุณสมบัติของสีที่เป็นกลาง เมื่อเพ็งมองนาน ๆ จะทำให้จิตใจ สงบ สีส้ม เกิดจากการผสมกันของสีแดงและสีส้ม ในทางจิตวิทยา สีส้มทำให้รู้สึก เชื่อมโยงกับไฟเหมือนสีแดง มีความหมายสื่อถึงความรุ่งโรจน์ความร่าเริง พลังอำนาจ สีดำ สื่อความหมายถึงพลัง อำนาจ ความสง่า น่าค้นหา แต่ในขณะเดียวกันก็สื่อ ความหมายถึงปีศาจ ความตาย และเรื่องลึกลับ สีขาว มักใช้สื่อถึงความดีงาม ความบริสุทธิ์คุณธรรม สีน้ำตาลเป็นสีโทนกลางค่อนข้างไปโทนร้อน มักเป็นตัวแทนของแผ่นดิน ต้นไม้และ ก้อนหิน เป็นสีแห่งความเป็นธรรมชาติสื่อถึงความซื่อสัตย์ความจงรักภักดี ความเรียบง่ายและยังเป็นสีที่สื่อถึงความไม่รู้ สีชมพู เป็นโทนสีที่มีลักษณะปลอดภัยประโลมความรู้สึกต่าง ๆ ความหมายในเชิง

จิตวิทยาสื่อถึงการมีน้ำใจที่ดีความอบอุ่น น่าทะนุถนอม และความรัก สีครีမ် บ่งบอกถึงความสงบและ ความมีวุฒิภาวะ

จากการทบทวนดังกล่าวทำให้ทราบว่าองค์ประกอบของภาพยนตร์มีรากฐานมาจาก องค์ประกอบละครของนักปราชญ์ชาวกรีก ซึ่งนำมาเชื่อมโยงกันสามารถแบ่งออกได้เป็น 6 องค์ประกอบ หลัก คือ โครงเรื่อง ตัวละคร แก่นความคิด ภาษา เสียง และภาพ ซึ่งการเข้าใจถึงองค์ประกอบทั้ง 6 ข้อนี้ จะนำมาวิเคราะห์บทบาทภาพยนตร์เพื่อใช้ในการตีความหมายของภาพยนตร์เพื่อให้ทราบถึงสาระสำคัญหรือ ความหมายที่แฝงเพื่อถ่ายทอดให้ผู้ชมภาพยนตร์ได้เข้าใจภาพยนตร์อย่างแท้จริง

2.4 แนวคิดเกี่ยวกับกลุ่มทางสังคม

นันทิดา ดอกแก้ว กล่าวถึงเรื่องบริบททางสังคมและบริบททางวัฒนธรรมเกาหลีที่ปรากฏใน ละครซีรีส์เกาหลี เรื่อง สะดุดรักที่ปักใจ Full House ไว้ในวิทยานิพนธ์ สรุปใจความว่า การศึกษาเกี่ยวกับ เรื่องกลุ่มทางสังคม จะช่วยทำให้เรามีความรู้ความเข้าใจถึงความสำคัญของการมีชีวิตอยู่ร่วมกันของบุคคล ในสังคมได้ดียิ่งขึ้น ทั้งนี้เพราะกลุ่มทางสังคมจะมีอิทธิพลต่อบุคคลและสังคมเป็นอย่างมาก เช่น กลุ่ม ครอบครัว กลุ่มเพื่อนสนิท ย่อมมีอิทธิพลต่อพฤติกรรม ความคิด และค่านิยมของบุคคลอย่างเห็นได้ชัด ใน ปัจจุบันสังคมมีความซับซ้อนและมีขนาดใหญ่ขึ้น จึงต้องมีการจัดระเบียบทางสังคมบนพื้นฐานของหลัก เหตุผลและเป้าหมายเฉพาะอย่างมากกว่าการคำนึงถึงพื้นฐานความสัมพันธ์ส่วนตัว อันมีผลทำให้ติดต่อ สัมพันธ์ระหว่างบุคคลและกลุ่มทางสังคมมีลักษณะเป็นทางการมากขึ้น และนักสังคมวิทยาได้ให้ ความหมายของกลุ่มทางสังคมแตกต่างกันออกไปดังนี้ คือ มาวิส ฮิลทูนเนน ไบแซนซ์ และจอห์น ไบแซนซ์ (Mavis Hiltunen Biesanz and John Biesanz) กล่าวว่า กลุ่มทางสังคมหมายถึง กลุ่มซึ่งประกอบไป ด้วยบุคคลตั้งแต่ 2 คน หรือมากกว่านั้น ซึ่งมีการกระทำระหว่างกัน มีความรู้สึกร่วมกันในการเป็นกลุ่ม สมาชิกของกลุ่มและมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องโดยมีตำแหน่งหรือสภาพในกลุ่มที่ตนเป็นสมาชิก โด널ด์ ไลท์ จูเนียร์และซูซาน เคลเลอร์ (Donald Light Jr. and Suzane Keller) กล่าวว่า กลุ่มทางสังคมประกอบไป ด้วยบุคคล 2 คน หรือมากกว่านั้น ซึ่งมีความรู้สึกเป็นสมาชิกร่วมกันทางสังคมตามเป้าหมายร่วมกัน มีแบบ แผนพฤติกรรมของกลุ่มโดยตกลงร่วมกัน

ประเสริฐ แยมกลิ่นฟุ้ง กล่าวว่า กลุ่มทางสังคม คือ คนตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป มีความสัมพันธ์ ในทางร่วมมือพึ่งพาอาศัยกัน ความสัมพันธ์มีติดต่อกันไปจนเป็นความผูกพันกันเกิดความสำนึกว่า เป็น สมาชิกในกลุ่มเดียวกัน แยกออกได้จากกลุ่มอื่น ๆ เพื่อให้มองเห็นลักษณะของกลุ่มทางสังคมได้ชัดเจน ยิ่งขึ้น จำแนกประเภทของกลุ่มทางสังคมเป็นดังนี้ 1. กลุ่มครอบครัว เป็นกลุ่มทางสังคมขนาดเล็ก สมาชิก มีความสัมพันธ์กันแบบปฐมนุฏมิ สมาชิกมีความรักและความผูกพันในระดับสูง มีความเป็นเครือญาติ

โดยทั่วไปสมาชิกจะประกอบด้วย สามี ภรรยา และบุตร 2.กลุ่มสมาคม เป็นกลุ่มทางสังคมจิตใจจัดตั้งขึ้น เพื่อวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่ง โดยมีการจัดระเบียบของกลุ่มอย่างเป็นทางการ มีการกำหนดแผนงาน กำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบของสมาชิกที่ชัดเจน เช่น บริษัท ห้างหุ้นส่วน กระทรวง ทบวง กรม ฯลฯ 3. กลุ่มทางสังคมขนาดเล็ก เป็นกลุ่มทางสังคมที่ไม่ได้มีการจัดระเบียบทางสังคมไว้อย่างชัดเจน เช่น กลุ่มเพื่อนบ้าน กลุ่มเพื่อน ฯลฯ 4.กลุ่มชุมชน แบ่งออกได้เป็นชุมชนชนบทและชุมชนเมือง 4.1 ชุมชนชนบท เป็นชุมชนที่อยู่นอกเขตเมือง ผู้อาศัยอยู่มีอาชีพทางการเกษตรกรรมเป็นส่วนใหญ่ ความหนาแน่นของประชากรต่อพื้นที่มีน้อย ผู้คนมีความสัมพันธ์แบบเป็นกันเอง มีแบบอย่างในการดำเนินชีวิตและประกอบอาชีพคล้าย ๆ กัน สภาพความเป็นอยู่โดยทั่วไปขึ้นอยู่กับธรรมชาติเป็นส่วนใหญ่ 4.2 ชุมชนเมือง เป็นชุมชนที่อยู่ในเมือง มีประชากรอยู่รวมกันเป็นกลุ่มหนาแน่นกว่าในชนบท สภาพชุมชน โดยทั่วไปจะประกอบด้วยตึก อาคารบ้านเรือน ผู้คนส่วนใหญ่จะทำงานอยู่ในเมือง สำนักงานมากกว่าที่ไปทำงานกลางแจ้ง สภาพความเป็นอยู่ของประชากรในชุมชนเมืองจึงเป็นไปด้วยความเร่งรีบและแข่งขัน ลักษณะสำคัญของชุมชนเมือง มีดังนี้ ชุมชนเมืองเป็นชุมชนอุตสาหกรรมและพาณิชยกรรม ความสัมพันธ์ของชาวเมืองส่วนใหญ่เป็นไปในรูปแบบของกลุ่มทุติยภูมิ คือมีความสัมพันธ์แบบมิใช่เป็นการส่วนตัว แต่เป็นความสัมพันธ์ตามระเบียบและกฎเกณฑ์ของสังคม ความแตกต่างทางสังคมมีมาก โดยเมืองจะมีทั้งคนร่ำรวยและคนยากจนที่มีฐานะและชีวิตความเป็นอยู่ที่แตกต่างกัน การเคลื่อนที่ทางสังคมมีมาก ชาวเมืองมีโอกาสเปลี่ยนอาชีพทางเศรษฐกิจของตนได้มาก เพราะมีอาชีพหลากหลายให้เลือก มีการแข่งขันสูง ชาวเมืองต้องต่อสู้แข่งขันเพื่อความอยู่รอด ทั้งนี้ เนื่องจากมีผู้คนมาอาศัยอยู่หนาแน่น ทุกสิ่งทุกอย่างค่อนข้างมีอย่างจำกัด และการที่จะให้ได้สิ่งใดที่ต้องการแลกเปลี่ยนด้วยเงินตรา และมีความหลากหลายทางวัฒนธรรม

จากการทบทวนดังกล่าวทำให้ทราบได้ว่ากลุ่มทางสังคมเป็นกลุ่มซึ่งประกอบด้วยบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป โดยมีลักษณะที่สำคัญ คือ มีการกระทำระหว่างกันทางสังคม สมาชิกในกลุ่มมีตำแหน่งและบทบาทหน้าที่ที่แตกต่างกัน มีความรู้สึกเป็นสมาชิกร่วมกัน และมีวัตถุประสงค์ร่วมกัน

2.5 แนวคิดเกี่ยวกับสภาพสังคมเกาหลีใต้

วิชัย แสงดาวฉาย กล่าวถึงเรื่องเกาหลีจากมุมมองของผู้ผ่านไปเยือน ไว้ในรายงานความรู้ที่ได้รับจากการศึกษาดูงาน ณ สาธารณรัฐเกาหลี (เกาหลีใต้) สรุปใจความว่า สภาพเศรษฐกิจเกาหลีใต้ยังคงเป็นชาติที่มีเศรษฐกิจที่ใหญ่โต แม้อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจจะชะลอตัว และยังคงเป็นประเทศอุตสาหกรรมขั้นแนวหน้า โดยเฉพาะนวัตกรรมด้านผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์และการสื่อสาร เช่น ผลิตภัณฑ์ของบริษัท Samsung ที่ตลาดการค้าไปทั่วโลกอย่างรวดเร็วภายในเวลาเพียง 1 – 2 ทศวรรษ

อุตสาหกรรมหนัก เช่น การผลิตรถยนต์ก็ขยายตัวมากและรวดเร็ว แม้จะยังคงเทียบกับประเทศญี่ปุ่น (ได้แก่ toyota honda เป็นต้น) ไม่ได้ก็ตาม เช่น รถยนต์ยี่ห้อ hundai KIA เป็นต้น ซึ่งส่งออกมากขึ้นและได้รับการตอบรับดีขึ้นตามลำดับ (แต่ในประเทศเกาหลี ประชาชนเกือบทั้งหมดใช้รถที่ผลิตภายในประเทศ โดยเฉพาะสองยี่ห้อดังกล่าว เป็นที่นิยมมาก มีการใช้รถจากญี่ปุ่นและยุโรป หรืออเมริกันน้อยมาก และราคารถนำเข้าก็แพงมากด้วย) กล่าวได้ว่า เกาหลีได้เป็นประเทศที่มีระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยมที่เข้มแข็งและใหญ่โต มีระบบโครงสร้างพื้นฐานที่ดี ได้แก่ ถนนหนทาง ระบบรถไฟฟ้าขนส่งมวลชน รวมถึงการลงทุนด้านการศึกษาสูง รายได้ของประชากรในเขตเมืองแม้ต่างสาขาอาชีพอยู่ที่ประมาณ 50,000 บาทต่อคน ต่อเดือน ในขณะที่ค่าครองชีพก็สูงมาก ติดอันดับต้นๆของโลกด้วยเช่นกัน สังคมและวัฒนธรรมสังคมของเกาหลีใต้ มีความเติบโตและขยายตัวอย่างรวดเร็วของคนระดับชนชั้นกลาง ซึ่งมารองรับกับเศรษฐกิจอุตสาหกรรมและการค้าที่ขยายตัว คนหนุ่มสาวรุ่นใหม่มุ่งหน้าเข้าสู่งานภาคอุตสาหกรรมการค้าและบริการอย่างขนานใหญ่ ส่วนคนชราเกษียณอายุหรือวัยกลางคนขึ้นไปก็ได้รับการจ้างงานอย่างดีในภาคงานบริการ เช่น ทำความสะอาดสถานที่ พนักงานรักษาความปลอดภัย ทำอาหาร ค้าขาย พนักงานขับรถ เป็นต้น ทั้งนี้ยังมีผู้สูงอายุบางส่วนที่เกษียณอายุหรือลาออกจากงานก่อนเกษียณ ผันตัวเองมาทำงานอาสาสมัครให้กับสังคมอย่างจริงจัง ได้แก่ ช่วยกำกับดูแลการจราจร ช่วยดูแลเด็กเล็กในการไปโรงเรียน เป็นต้น อย่างไรก็ตาม สังคมเกาหลียังคงมีความเครียดสูงจากการทำงานและวัฒนธรรมการใช้ชีวิต ผู้คนในวัยทำงานจะทำงานหนักและจริงจังมากในทุกอาชีพและทุกระดับงาน และจะดื่มแอลกอฮอล์และสูบบุหรี่จัดโดยเฉพาะผู้ชาย (ผู้หญิงจำนวนไม่น้อยเป็นแม่บ้าน) จากการเดินสำรวจใน 2 คืนแรกที่ไปพักในโรงแรมย่านแหล่งสถานบันเทิง ย่านกรุงโซล ปรากฏว่ามีผู้คนจำนวนมากนับพัน (ส่วนใหญ่เป็นผู้ชาย) ออกมาดื่มกินกันอย่างเอิกเกริกและเมามาย ถึงขนาดนอนหลับข้างทางเท้าในเช้าวันรุ่งขึ้น รวมทั้งมีการแอบขายบริการทางเพศอยู่ด้วย (มีคนเดินมาถามข้าพเจ้าว่าต้องการซื้อบริการทางเพศหรือไม่ แต่พอทราบว่าเป็นคนไทย ไม่ใช่จีนหรือญี่ปุ่น ชายดังกล่าวก็เดินจากไป) ส่วนวัยรุ่นทั้งชายและหญิงเข้าคิวกันยาวเพื่อรอตรวจสอบบัตรประชาชนก่อนเข้าไปดื่ม กิน เต้นรำ ในบาร์ ไนท์คลับ และผับขนาดต่าง ๆ กัน ในขณะเดียวกันก็สามารถพบเห็นคนชรา หรือชายกลางคนท่าทางมอมแมม มาพร้อมรถเข็นหรือรถจักรยานมาคอยเก็บกล่องกระดาษ ขวดพลาสติก ตามกองขยะหน้าสถานบันเทิงหรือชอปปิงหลายรายมากกันในยามดึกสงัดหลังเที่ยงคืน ซึ่งดูเหมือนเป็นอาชีพของคนจนในหลาย ๆ ประเทศทั่วโลกไปเสียแล้ว (รวมถึงอาชีพขอทานของชายชราที่อยู่หน้าวัดกลางกรุงโซลด้วย) สำหรับวัฒนธรรมการแต่งกาย วัยรุ่นชายหญิงชาวเกาหลีแต่งตัวด้วยเสื้อผ้าทันสมัยมาก คล้ายวัยรุ่นญี่ปุ่น ซึ่งมีอิทธิพลต่อการแต่งกายของวัยรุ่นทั่วเอเชีย ในขณะที่วัยทำงานแต่งกายสุภาพ เรียบร้อยและดูภูมิฐาน เช่น ผู้ชายใส่สูท ผู้หญิงใส่กระโปรงสีสันสบายตา ส่วนชุดประจำชาติมีใส่เฉพาะในเทศกาลหรือโอกาสและสถานที่เฉพาะเท่านั้น ด้านวัฒนธรรมการกิน

ยังคงสืบเนื่องกันมาจากอดีตไกลโพ้น โดยมีการประยุกต์เรื่องการทำอาหารไม่มาก กล่าวคือ ผู้คนส่วนใหญ่ยังคงกินอาหารประจำชาติ เช่น กิมจิ (ผักดองต่าง ๆ) หรืออาหารประเภท ปิ้ง ต้ม ย่าง เป็นหลัก เช่น เนื้อย่างบนกระทะร้อน สุกี้สไตล์เกาหลี ไก่ตุ๋นโสม ข้าวยาสไตล์เกาหลี เป็นต้น ซึ่งรสชาติออกไปทางจัดเป็นหลักเมื่อเปรียบเทียบกับอาหารไทย วัฒนธรรมการใช้ชีวิตบนถนนของคนทั่วไป จัดว่ามีระเบียบวินัย และเคารพกฎจราจรดีมากกว่าชาติหนึ่งในโลก แม้ว่าบางที่ผู้คนจะเร่งรีบเดินขึ้นรถ หรือซื้อของจนแลดูวุ่นวายและมารยาทไม่ดีนักเมื่อเดินชนกัน แต่ก็จะไม่ทะเลาะเบาะแว้งกันรุนแรงจนถึงขั้นลงมือลงไม้กันง่าย ๆ แต่ความจริงจรงในการดำเนินชีวิตประจำวัน กลายเป็นวัฒนธรรมหรืออัตลักษณ์ที่ติดตัวชาวเกาหลีไปแล้ว ซึ่งดูเหมือนเป็นอย่างนี้มาหลายทศวรรษ และยังคงดำเนินต่อไปควบคู่กับสังคมโลกาภิวัตน์อย่างกลมกลืนกันไป เช่นนี้

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.6.1 พิรตณย์ บุญมา กล่าวถึงผลงานวิจัยเรื่องการวิเคราะห์สัญญาณของนักกีฬาในภาพยนตร์โฆษณาไทย สรุปใจความว่า แก่นเรื่องของภาพยนตร์โฆษณาที่มีตัวเอกเป็นนักกีฬาแต่ละ เรื่องมีความแตกต่างกัน เพราะผลิตภัณฑ์ที่ต้องการโฆษณาไม่ได้มีความเกี่ยวข้องเชื่อมโยงกันโดย ภาพยนตร์โฆษณาแต่ละเรื่องจะมีแก่นเรื่องที่สอดคล้องกับเนื้อหาสาระที่ต้องการสื่อไปยังผู้บริโภคของผลิตภัณฑ์ แต่ในขณะเดียวกันเมื่อจำแนกลักษณะของแก่นเรื่องออกเป็น 2 แบบคือ แก่นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับคุณค่าในการใช้งาน และแก่นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับคุณค่าทางด้านอารมณ์พบว่าจะนำเสนอคุณค่า และประโยชน์การใช้สอยของผลิตภัณฑ์เป็นเพื่อสื่อความหมายถึงคุณค่าทางอารมณ์และมีเนื้อหา เกี่ยวกับคุณค่าเชิงสังคมของผลิตภัณฑ์เป็นหลัก ในภาพยนตร์โฆษณาแต่ละเรื่องมีการใช้รูปแบบ เนื้อหาโฆษณามากกว่า 1 รูปแบบโดยแนวความคิดที่ถูกนำมาใช้มากที่สุดคือ การใช้บุคลิกภาพ ซึ่ง สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยที่ต้องการศึกษาการสื่อความหมาย เชิงสัญญาณของนักกีฬาในภาพยนตร์โฆษณา กล่าวคือ บุคลิกภาพของบุคคลมีชื่อเสียงที่มีลักษณะเฉพาะตัว เป็นตัวแทนในด้านบุคลิกภาพและภาพลักษณ์มาเชื่อมโยงกับผลิตภัณฑ์หรือบริการซึ่งจะเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการสื่อสารและถ่ายทอดความหมายในด้านประโยชน์การใช้งาน และด้านคุณค่าทางความรู้สึกและอารมณ์ บุคลิกภาพทางกายภาพของนักกีฬาและลักษณะท่าทางในการเล่นกีฬานั้น ๆ ได้ถูกนำมาใช้ประโยชน์ต่อการสื่อสารต่อตัวสินค้าและบริการนั้น ๆ ตัวละครหลักในระดับการสื่อ ความหมายโดยอรรถบ่งชี้ถึงนักกีฬาชายและนักกีฬาหญิงที่มีชื่อเสียงและประสบความสำเร็จในกีฬานั้น ๆ ส่วนในระดับการสื่อความหมายโดยนัย สื่อถึงความแข็งแรง มุ่งมั่นทุ่มเท ความพยายาม ความอดทน ความสำเร็จ ความเป็นที่หนึ่ง มีพลัง ความกล้าหาญรวมไปถึงความมีเสน่ห์ดึงดูดทางเพศ บุคลิกภาพที่ดีของนักกีฬา เป็นต้น

2.6.2 ปีโอรส พีระวุฒิพันธ์ กล่าวถึงผลงานวิจัยเรื่องสัญญาณที่สื่อถึงสันติภาพในแอนิเมชันเรื่อง My Hero Academia สรุปใจความว่า สันติภาพหมายถึงความสงบสุขร่มเย็น ปราศจากสงคราม อาวุธ และการต่อสู้ไม่มีจิตใจที่มุ่งร้าย ผู้คนมีความหวังดีและเคารพซึ่งกันและกัน สิ่งที่ถูกนำมาใช้เป็นสัญญาณเกี่ยวกับ สันติภาพ มักเป็นแสงสว่างและเป็นสิ่งที่แสดงถึงความสงบนิ่ง ร่มเย็น เป็นสิ่งที่แสดงถึงการปราศจากการต่อสู้และความวุ่นวาย รวมทั้งสื่อถึงการให้ความหวังและกำลังใจ เมื่อนำข้อมูลที่ศึกษามาใช้วิเคราะห์ แอนิเมชันเรื่อง My Hero Academia สามารถแบ่งรูปแบบของสัญญาณได้เป็น 5 แบบ ได้แก่ พระอาทิตย์ตกดินและพระอาทิตย์ขึ้น การชูกำปั้น ท้องฟ้า แสงสว่าง และความอลหม่าน โดยแอนิเมชันเรื่องนี้มีการแฝงสัญญาณเรื่องสันติภาพได้อย่างกลมกลืนกับฉากและองค์ประกอบเพื่อสะท้อนให้ผู้ชมเข้าใจถึงความหมายและความสำคัญของสันติภาพมากยิ่งขึ้น

2.6.3 แพรพรรณ กอกิมพงษ์ กล่าวถึงผลงานวิจัยเรื่องสัญลักษณ์ความเป็นทุนนิยมที่ปรากฏในภาพยนตร์การ์ตูนเรื่อง Spirited Away สรุปใจความว่า หลากหลายส่วนในภาพยนตร์เรื่องนี้แฝงไปด้วยสัญลักษณ์ที่แสดงถึงค่านิยมและแนวคิดทุนนิยม ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าสังคมทุนนิยมเป็นสังคมที่เห็นผลประโยชน์และกำไรเป็นหลัก ผู้คนหลงใหลไปกับเงินทองและวัตถุ ให้ความสำคัญกับการมีตัวตนและเป็นที่ยอมรับในสังคม พยายามตักตวงโอกาสที่จะได้สิ่งที่ตนต้องการมาครอบครองโดยไม่ได้พึงระลึกถึงความถูกต้องและศีลธรรม นอกจากนี้ ภาพยนตร์ยังสะท้อนถึงประเด็นการละเลยธรรมชาติของมนุษย์ที่เมื่อทุกสิ่งเจริญขึ้นแต่คนกลับใส่ใจธรรมชาติน้อยลงและใช้ทรัพยากรธรรมชาติกันอย่างไม่เห็นค่า

บทที่ 3

ภาพยนตร์เรื่องชนชั้นปรสิต (Parasite)

จากการศึกษาค้นคว้าภาพยนตร์เรื่องชนชั้นปรสิต (Parasite) ซึ่งมีข้อมูลเบื้องต้นและสามารถแยกสรุปรายละเอียดต่าง ๆ ได้ดังต่อไปนี้ ข้อมูลทั่วไป ตัวละคร คำโครงเรื่องและเนื้อเรื่องย่อ และวิธีการนำเสนอ เพื่อให้เข้าใจถึงเนื้อหาของภาพยนตร์

ภาพที่ 1 ใบปิดภาพยนตร์

ที่มา : <https://movie.naver.com>

3.1 ข้อมูลทั่วไป

ภาพยนตร์มีชื่อในภาษาไทย คือ ชนชั้นปรสิต ชื่อภาษาอังกฤษ คือ Parasite และชื่อในภาษาเกาหลี คือ 기생충 (Gisaengchung : คีแซ็งซุง) เป็นภาพยนตร์แนวชีวิตของประเทศเกาหลีใต้ ซึ่งใช้ภาษาเกาหลี เริ่มฉายในประเทศเกาหลีใต้ วันที่ 30 พฤษภาคม พ.ศ. 2562 ฉายในเทศกาลภาพยนตร์กาน วันที่ 21 พฤษภาคม พ.ศ. 2562 และเริ่มนำเข้ามาฉายในประเทศไทย วันที่ 22 กรกฎาคม พ.ศ. 2562 ซึ่งเขียนบทภาพยนตร์โดย พง จุน-โฮ (Bong Joon-ho, 봉준호, 2512, 2564) และฮัน จิน-วอน (Han Jin-won, 한진원, 2529, 2564) และกำกับภาพยนตร์โดย พง จุน-โฮ (Bong Joon-ho, 봉준호, 2512, 2564) (THE STANDARD POP TEAM, 2555)

ภาพยนตร์เรื่องชนชั้นปรสิตมีชื่อที่ได้รับการเสนอชื่อเข้าชิงและชนะรางวัลในเทศกาล ได้แก่ รางวัลออสการ์หรือรางวัลอะแคเดมี่อะวอร์ด (Oscar) ชนะรางวัลประเภทภาพยนตร์ยอดเยี่ยม ผู้กำกับยอดเยี่ยม ภาพยนตร์ภาษาต่างประเทศยอดเยี่ยม และบทภาพยนตร์ดั้งเดิมยอดเยี่ยม (workpointTODAY,2564), เทศกาลภาพยนตร์นานาชาติคานส์ (Cannes Film Festival) ชนะรางวัลปาล์มทองคำ, รางวัลลูกโลกทองคำ (Golden Globe Award) ชนะรางวัลประเภทภาพยนตร์ต่างประเทศยอดเยี่ยม, รางวัลแซกอวอร์ด (SAG Award) ชนะรางวัลประเภทนักแสดงนำกลุ่ม (สุริย์ประกาย, 2563), รางวัลชุมชนฟิล์มอาร์ตอะวอร์ด (Chunsa Film Art Awards 2019) ชนะรางวัลประเภทผู้กำกับยอดเยี่ยม นักแสดงหญิงยอดเยี่ยม นักแสดงหญิงสมทบยอดเยี่ยม และลำดับภาพยอดเยี่ยม ได้รับการเสนอชื่อเข้าชิงรางวัลประเภทนักแสดงชายยอดเยี่ยม 2 รางวัล และรางวัลนักแสดงสมทบชายยอดเยี่ยม (BUGABOO MOVIE, 2562), รางวัลซิดนีย์ฟิล์มเฟสตีวัล (Sydney Film Festival) ชนะรางวัลประเภทภาพยนตร์ยอดเยี่ยม (majorcineplex, 2564)

3.2 ตัวละคร

3.2.1 ตัวละครหลัก

ครอบครัวคิม

ซง คังโฮ (Song Kang-ho, 송강호, 2510, 2564) รับบท คิม กีแทก พ่อของครอบครัวคิม เขาได้รับการว่าจ้างให้เป็นคนขับรถของพัค ดงอิก และสวมรอยเป็นอดีตคนขับรถของสมาชิกในครอบครัวของครูเจสสิก้า

จาง ฮเยจิน (Jang Hye-jin, 송강호, 2518, 2564) รับบท คิม ซุงซุก แม่ของครอบครัวคิม เธอได้รับการว่าจ้างให้เป็นแม่บ้านของครอบครัวพัค ผ่านการแนะนำของกีแทก

ชเว อูชิก (Choi Woo-shik, 최우식, 2533, 2564) รับบท คิม กีอู ลูกชายของครอบครัวคิม แนะนำโดยมินฮยอกและสวมรอยเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยยอนเซ เขาได้รับการว่าจ้างให้เป็นครูสอนภาษาอังกฤษของดาฮเยและมีชื่อลอกว่าครูเควิน ก็อูมีความฉลาด แต่เขาไม่มีความแข็งแรงที่จำเป็นในการสอบให้ประสบความสำเร็จ ก็อูเองก็ยอมรับเรื่องนี้และบอกดาฮเยว่าเขาต้องการคุณสมบัตินั้นเพื่อสอบให้ผ่าน

พัค โซดัม (Bak So-dam, 박소담, 2534, 2564) รับบท คิม กีจอง ลูกสาวของครอบครัวคิม เธอสวมรอยเป็นครูเจสสิก้า นักศึกษาศิลปะแห่งมหาวิทยาลัยแห่งรัฐอิลลินอยส์ ซึ่งก็อูรู้จักกับเพื่อนคนหนึ่งและได้รับการว่าจ้างให้เป็นนักศิลปะบำบัดของดาฮเย

ภาพที่ 2 ครอบครัวคิม

ที่มา : <https://aomsomboonying.medium.com>

ครอบครัวพัค

อี ซอนกยุน (I Seon-gyun, 이선균, 2518, 2564) รับบท พัก ดงอิก พ่อของ
ครอบครัวพัค และเป็น นักธุรกิจที่ประสบความสำเร็จ

โจ ยอจอง (Jo Yeo-jeong, 조여정, 2524, 2564) รับบท พัก ยอนกโย แม่ของ
ครอบครัวพัค

จอง จีโซ (Jung Ji So, 정지소, 2542, 2564) รับบท พัก ดาฮเย ลูกสาวของ
ครอบครัวพัค

จอง ฮยอนจุน (Jeong HyunJun, 정현준, 2554, 2564) รับบท พัก ดาซง ลูกชาย
ของครอบครัวพัคซึ่งหมกมุ่นอยู่กับชนพื้นเมืองอเมริกันหรืออินเดียนแดง และชอบวาดภาพศิลปะ

ภาพที่ 3 ครอบครัวพัค

ที่มา : <https://www.matichon.co.th>

3.2.2 ตัวละครรอง

อี จองอึน (I Jeong-eun, 이정은, 2513, 2564) รับบท กุก มุนกวาง อดีตแม่บ้านของครอบครัวพัค ซึ่งได้รับการว่าจ้างหลังจากทำงานให้กับนัมกุง สถาปนิกและเจ้าของบ้านคนก่อน

พัค มยองฮุน (Park Myung Hoon, 영훈, 2528, 2564) รับบทกินเซ สามีของมุนกวาง

ภาพที่ 4 มุนกวางและกินเซ

ที่มา : <https://pantip.com/topic/39108253>

พัค ซอจุน (Park Seo-joon, 박서준, 2531, 2564) รับบท มินฮยอก เพื่อนของกึอูที่แนะนำให้ไปทำงานเป็นครูสอนพิเศษ

ภาพที่ 5 มินฮยอก

ที่มา : <https://medium.com>

3.3 เค้าโครงและเนื้อเรื่องย่อ

3.3.1 เค้าโครงเรื่อง

เป็นเรื่องราวของสมาชิกครอบครัวคิม 4 คน (พ่อ แม่ ลูกสาว ลูกชาย) ที่เป็นชนชั้นแรงงาน อาศัยอยู่ในบ้านชั้นใต้ดิน เมื่อลูกชายได้มีโอกาสเข้าไปทำงานในครอบครัวพัก ซึ่งเป็นครอบครัวมหาเศรษฐีที่ประสบความสำเร็จและอาศัยอยู่ในบ้านที่หรูหรา จึงมีความคิดริเริ่มให้สมาชิกในครอบครัวของตนเองเข้ามาทำงานในบ้านครอบครัวพักด้วย การที่สมาชิกครอบครัวคิมจะได้เข้าไปทำงานในครอบครัวพักนั้นจะต้องใช้วิธีหลอกลวงและใช้ความสามารถด้านต่าง ๆ ของแต่ละคนเพื่อให้ครอบครัวพักไว้ว่างใจ และทำให้ครอบครัวคิมสามารถหาประโยชน์ให้พวกเขาได้มากมาย แต่ความสัมพันธ์ที่มาจากความหลอกลวงนี้ จึงส่งผลให้เกิดโศกนาฏกรรมในตอนจบของเรื่องนี้ขึ้น

3.3.2 เนื้อเรื่องย่อ

ครอบครัวของคิม ก็แกก เป็นครอบครัวที่อาศัยในบ้านใต้ดิน มีสมาชิกประกอบไปด้วย พ่อ คิม ก็แกก แม่ ชุงซุก ลูกชาย คิม ก็อู และลูกสาว คิม ก็จง ฐานะทางบ้านยากจน ครอบครัวมีอาชีพรับจ้างพับกล่องพิซซาเพื่อให้มีรายได้ ลูกชายและลูกสาวออกจากการเรียนเพื่อมาช่วยทำงานกับพ่อแม่ ในวันหนึ่งมีนฮยอก เพื่อนสมัยเรียนของก็อูมาวานให้ก็อูไปเป็นอาจารย์พิเศษสอนภาษาอังกฤษให้กับดาเย ลูกสาวของครอบครัวพักแทนเขา จึงเป็นการเริ่มต้นการหลอกลวงต่อไปหลังจากนี้ ก็อูให้ก็จงปลอมเอกสารและโกงประวัติ ก็อูสามารถทำให้คุณนายยอนประทับใจได้จึงจ้างเขา และครอบครัวพักมีลูกชายคนเล็กชื่อพัก ดาซง เป็นเด็กที่ซนมาก ชอบอินเดียนแดงและชอบวาดรูป คุณนายเล่าว่าเธอจ้างอาจารย์พิเศษสอนศิลปะมาหลายคนแต่ทนความซนไม่ได้ ทำให้ก็อูเห็นโอกาสจึงคิดให้ก็จงปลอมตัวมาเป็นอาจารย์พิเศษ โดยอ้างว่าเธอเป็นเพื่อนสมัยเรียนที่อเมริกา ทำให้ทั้งสองพี่น้องได้เริ่มคิดจะให้พ่อกับแม่มาทำงานในบ้านครอบครัวพักด้วย จึงใส่ความคนขับรถ เพื่อให้พ่อเป็นคนขับรถแทนและแม่บ้านถูกเพื่อให้แม่เป็นแม่บ้านแทน และทั้งครอบครัวคิมก็ได้เข้ามาในบ้านครอบครัวพักโดยที่ไม่รู้เลยว่าพวกเขาเป็นครอบครัวเดียวกัน ทุกอย่างดูราบรื่น

จนในวันหนึ่ง ครอบครัวพักได้ออกจากบ้านจะไปตั้งแคมป์ ครอบครัวคิมจึงใช้ชีวิตภายในบ้านเหมือนบ้านของตนเอง จนกระทั่งแม่บ้านถูก มุนกวาง อดีตแม่บ้านมากดกริ่ง โดยเธอบอกว่าลิ้มของไว้ที่ห้องใต้ดิน ชุกซุกที่เป็นแม่บ้านเปิดประตู และสมาชิกคนอื่นก็ซ่อนตัวไม่ให้โดนจับได้ เมื่อแม่บ้านถูกเข้ามาในบ้าน ทำให้พบความจริงว่าบ้านหลังนี้มีชั้นใต้ดินลับ และพบว่ากินเซ สามีของแม่บ้านถูก ซ่อนอยู่ในห้องใต้ดินนั้น เนื่องจากสามีเป็นหนี้โดนตามทวง จึงให้สามีไปใช้ชีวิตอยู่ในห้องลับใต้ดินที่สามารถใช้ชีวิตได้และปิดเป็นความลับไว้มานาน โดยปกติประตูสามารถเปิดจากด้านในได้ แต่ตอนที่แม่บ้านโดนไล่

ออกมีหนังสือไปขัดประตูลงไว้ ทำให้สามมีติดอยู่ในนั้นออกมาเอาอาหารไม่ได้ แม่บ้านกุก็จึงต้องมาช่วย เมื่อซุงซุงรู้เรื่องจึงจะแจ้งความ แต่แม่บ้านกุพยายามอ่อนนวยอน ซึ่งในขณะนั้นสมาชิกครอบครัวคิมที่แอบฟังอยู่ก็ผลอเผยแพร่ ทำให้แม่บ้านกุรู้ว่าพวกเขาหลอกหลวงและข่มขู่ว่าจะนำความจริงไปบอกคุณนายยอน เพื่อให้พวกเขาถูกไล่ออก ในเวลาเดียวกัน ฝนตกหนักทำให้การไปตั้งแคมป์ต้องยกเลิกและจะกลับมาบ้านอีกไม่นาน จนทำให้เกิดการต่อสู้กันขึ้น ครอบครัวคิมได้นำกินเซและแม่บ้านกุไปมัดเอาไว้ที่ชั้นใต้ดิน ครอบครัวพัก็กลับมาถึงบ้าน แต่ครอบครัวคิมหนีออกไปไม่ทันเลยต้องซ่อนตัวใต้โต๊ะห้องนั่งเล่นในบ้าน ระหว่างนั้นลูกชายคุณพัก็เอากระโຈມไปตั้งนอกบ้านและเล่นเป็นอินเดียนแดง คุณนายกับคุณพัก็เล่นนอนกันที่โซฟาหน้ากระจกบานใหญ่ที่มองออกไปยังสวนได้เพื่อดูลูกชาย ระหว่างนั้นคุณพัก็คุยกับภรรยา และได้พูดถึงคิม ก็แทก คนขับรถของตัวเองว่าไม่ชอบกลิ่นของคนขับรถที่เหมือนเป็นกลิ่นสาบ และสมาชิกครอบครัวคิมที่ซ่อนตัวอยู่ก็ได้ยิน สุดท้ายครอบครัวคิมหนีออกมาได้ในขณะที่ฝนตกหนักมาก และพบว่าบ้านพวกเขาเริ่มจมน้ำและต้องไปนอนในโรงยิมชุมชนร่วมกับชาวบ้านชุมชนแออัด

รุ่งเช้าคุณนายยอนจัดงานวันเกิดให้ลูกชายเพื่อชดเชยที่แคมป์ล่ม คุณนายยอนได้เชิญกีอูและกิจองมาร่วมงาน ส่วนคิม ก็แทกก็ถูกจ้างมาให้เล่นเป็นอินเดียนแดงฝ่ายร้ายให้ลูกชายยิงธนูปราบ ขณะเดียวกันก็อุ้กว่าจะจัดการเรื่องทั้งหมดในห้องใต้ดิน ผลปรากฏว่ากีอูโดนกินเซทำร้าย และกินเซวิ่งไปยังงานวันเกิด จากนั้นเกิดเหตุการณ์ทำร้ายกันที่ซูลมุน ทุกอย่างวุ่นวายมาก

หลังจบเหตุการณ์ทั้งหมดครอบครัวพัก็ย้ายไปอยู่ที่อื่น คุณพัและกิจองเสียชีวิต กีอูได้รับการผ่าตัดสมอง ซุงซุงต้องขึ้นศาล และคิม ก็แทกหนีไปอย่างไร้ร่องรอย วันหนึ่งที่กีอูขึ้นเขาแล้วเอากลับส่งไปดูบ้านหลังเดิม พบว่ามีครอบครัวชาวต่างชาติมาอยู่แล้ว แต่เขาสังเกตเห็นไฟหน้าบ้านกระพริบแปลก ๆ ก็จึงคิดได้ว่าวันนั้นหลังพ่อแทกคุณพั แล้วพ่อต้องหนีลงห้องใต้ดินและใช้ชีวิตในนั้น และส่งรหัสมอสเพื่อวันหนึ่งก็อาจจะได้เห็น ภาพยนตร์จบลงที่กีอูได้ปฏิญาณว่าจะตั้งใจทำงานเก็บเงินซื้อบ้านหลังนั้นเพื่อให้พ่อได้ออกมาใช้ชีวิตกับครอบครัวอีกครั้ง

3.4 วิธีกรนำเสนอ

3.4.1 การนำเสนอเรื่องราวของภาพยนตร์

ภาพยนตร์เล่าเรื่องแบบแบ่งออกเป็น 2 ส่วน โดยส่วนแรกเป็นเรื่องราวของครอบครัวคิม 4 คน ที่เริ่มวางแผนเพื่อมาถึงจุดที่สามารถเข้าบ้านของครอบครัวพัได้สำเร็จ และขณะที่กำลังมีความสุขที่ได้ใช้ชีวิตเหมือนเป็นเจ้าของบ้านอยู่ ทันใดนั้นก็มีความเสี่ยงกตกระตึงจากแม่บ้านคนเก่า และเกิดความวุ่นวายจนนำไปสู่ส่วนที่ 2 คือการเฉลยเรื่องราวของครอบครัวคิมและรู้ว่าสามมีของแม่บ้านคนเก่าอีกคนหนึ่งแฝงตัวอยู่ในบ้าน และความโกลาหล และค่อยๆ คลี่คลายปมต่างๆ หลังจากนั้น

3.4.2 การเริ่มต้นของภาพยนตร์ : เริ่มจากปัญหา

ภาพยนตร์เริ่มเรื่องโดยการเล่าถึงครอบครัวคนจนที่ต้องการจะทำงานในบ้านครอบครัวคนรวยโดยใช้วิธีหลอกลวง และค่อย ๆ ทำให้เห็นปมปัญหาที่เล็กน้อย

3.4.3 การจบของภาพยนตร์ : จบแบบ Bad Ending

ภาพยนตร์เกิดโศกนาฏกรรมมีตัวละครเสียชีวิตเป็นจำนวนมาก ในตอนจบสรุปได้ว่าแม้ตระกูลพัค จะไม่ได้อยู่ในบ้านหลังเดิม และคนใต้ดินได้ตายไป สุดท้ายก็มีคนรวยครอบครัวใหม่มาอยู่บ้านหลังนี้ และคนจนคนใหม่ ไปอยู่ชั้นใต้ดินเหมือนเดิม กล่าวคือ “ความเหลื่อมล้ำ มันไม่ใช่เรื่องปัจเจก มันคือโครงสร้าง เปลี่ยนคนเดิมออกไป คนใหม่มันก็มาแทนที่” (นภพวัฒน์จักษ์, 2563)

บทที่ 4

วิเคราะห์สัญลักษณ์ที่ปรากฏในภาพยนตร์

เนื้อหาในบทนี้เป็นการนำเนื้อหาของภาพยนตร์ชนชั้นปรสิต (Parasite) มาวิเคราะห์สัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่ปรากฏผ่านหลักการของอริสโตเติล ซึ่งประกอบไปด้วย โครงเรื่อง ตัวละคร ความคิดหลัก ภาษา เพลง และภาพ

4.1 เนื้อหาภาพยนตร์ที่สื่อคำว่า ปรสิต

4.1.1 ฉากที่ 1

4.1.1.1 โครงเรื่อง

เหตุการณ์การทะเลาะกันระหว่างครอบครัวคิมและครอบครัวมุนกวาง เนื่องจากครอบครัวคิมรู้ความลับของอดีตแม่บ้านมุนกวางที่ให้สามีมาซ่อนอยู่ห้องใต้ดินในบ้านครอบครัวพัค และมุนกวางรู้เรื่องที่ครอบครัวคิมหลอกลวงครอบครัวพัค มีการถ่ายภาพวิดีโอเพื่อจะนำไปเปิดเผยให้ครอบครัวพัคได้รับรู้ จึงมีการพุดจาทำทนายและทะเลาะกันเกิดขึ้น

4.1.1.2 ตัวละคร

กีแทก ชุกชุก กึอู กึจอง มุนกวาง กึนเซ

4.1.1.3 ความคิดหลัก

ฉากนี้ตั้งใจให้ผู้ชมเห็นถึงพฤติกรรมด้านลบและจิตใจของทั้ง 2 ครอบครัว พุดจาที่มีการเยาะเย้ยของคนที่ได้เปรียบกว่า และมีการล้อเลียนเกาหลีเหนือ อย่างคำพุดการล้อเล่นกันระหว่างตัวละคร

กึนเซ “เธอจำ ปุ่มส่ง นี้เหมือนปุ่มยิงจรวดเลย”

“แค่เราชู่จะกกด คนพวกนี้ก็ไม่กล้าหือ มันเหมือนปุ่มยิงขีปนาวุธของเกาหลีเหนือเลย”

มุนกวาง “ท่านผู้นำคิมจองอึน ที่เคารพรัยั้ง ได้ชมคลิปครอบครัวสิบแปด มงกุก แล้วตกตะลึงซึ่งโกรธเป็นล้นพ้นที่พวกมันช่างเลวทรามต่ำช้า”

“ในยุคแห่งการปลดอาวุธนิวเคลียร์ ท่านผู้นำสั่งให้เอาขีปนาวุธลูกสุดท้ายยึดปากครอบครัวโฉดชวี่นี่”

หลังจากเยาะเย้ย จึงเกิดการกระทำใช้กำลังทะเลาะที่ไร้สติเพื่อปกปิดความลับของครอบครัวตนเอง

4.1.1.4 ภาษา

ภาษาที่ใช้ในฉากนี้เป็นการใช้ภาษาปาก มีคำหยาบคาย มีการพูดคำด่าทอ และการขู่

4.1.1.5 ดนตรี

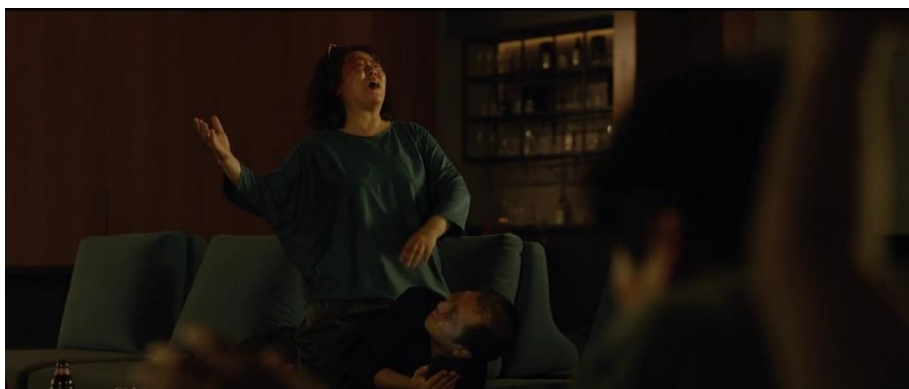
ฉากนี้มีการใส่ดนตรีประกอบฉาก ซึ่งเป็นแนวเพลงป๊อป ภาษาอิตาลี ชื่อ In Ginocchio Da Te ประกอบกับเสียงทะเลาะและเสียงบรรยากาศฝนตกเป็นช่วง

4.1.1.6 ภาพ

4.1.1.6.1 ในบ้านของครอบครัวพักช่วงเวลากลางคืนที่ฝนตก

4.1.1.6.2 เครื่องแต่งกาย ทุกตัวละครแต่งกายในชุดที่ใส่สบายเหมือนกับชุดที่ใส่ทั่วไปในบ้านของตนเอง

4.1.1.6.3 มุมกล้อง มีการใช้มุมกล้องแทนสายตาครอบครัวคิมที่กำลังมอง มุนกวางพูด

ภาพที่ 6 ฉากมุนกวางกำลังเยาะเย้ย

ที่มา : <https://moviehdfree.net/parasite-2019-ชนชั้นปรสิต/>

4.1.1.7 สัญลักษณ์ที่พบ

การปะทะกันระหว่างชนชั้นล่าง ทำให้ทราบว่าหากความหมายของ “ปรสิต” คือ สิ่งมีชีวิตที่อาศัยผู้อื่นหรือเซลล์ชนิดอื่นเป็นที่พักอาศัยและแหล่งอาหาร จึงเปรียบเทียบได้ว่า ครอบครัวคิมและครอบครัวมุนกวางเปรียบเป็นปรสิตผู้ที่ได้ประโยชน์ และครอบครัวพักเปรียบเสมือนแหล่งที่อยู่อาศัยของปรสิตที่เสียประโยชน์

4.1.2 ฉากที่ 2

4.1.2.1 โครงเรื่อง

ก็แทกที่กำลังเดินลงมาดูกินเซหลังจากครอบครัวพักกลับมา ได้เห็นชีวิตของกินเซที่ต้องแอบอยู่ในห้อง ใต้ดินของครอบครัวพักมาเป็นเวลานาน โดยกินเซกำลังร้องเพลงสรรเสริญดวงอาทิตย์ที่กำลังเดินขึ้นบันได และได้พูดคุยกันถึงความเป็นอยู่ในห้องใต้ดิน

4.1.2.2 ตัวละคร

กินเซ ก็แทก

4.1.2.3 ความคิด

ฉากนี้ที่ทำให้ผู้ชมเห็นถึงชีวิตและความเป็นอยู่ของกินเซที่ใช้ชีวิตอยู่โดยต้องอาศัยในบ้านครอบครัวพักแบบหลบซ่อนอยู่ ซึ่งใช้ชีวิตในแบบที่มีที่ให้อาศัยนอน มีอาหารให้กิน ที่เป็นอยู่สบายจนไม่ต้องไปทำอย่างอื่น

ก็แทก “ไอ้ที่แบบนี้ แกทนอยู่ได้ไง”

กินเซ “มีคนอยู่ใต้ดินเยอะแยะไป ยิ่งถ้านับห้องใต้ถุนด้วย”

“อยู่ที่นี้ก็สบายใจดี ฉันรู้สึกเหมือนเกิดที่นี่ และอาจแต่งงานที่นี่ด้วย ฉันไม่มีสิทธิ์ได้เงินบำนาญ พอแก่ตัว ความรักจะช่วยประโลมใจ”

“ขอร้องละ ขอฉันอยู่ข้างล่างนี่ต่อเถอะ”

4.1.2.4 ภาษา ภาษาที่ใช้ในฉากนี้เป็นการใช้ภาษาปากปกติ

4.1.2.5 ดนตรี มีดนตรีOrchestralเปิดคลอเบา ๆ ในขณะที่ตัวละครกำลังเล่าเรื่องราวชีวิต

4.1.2.6 ภาพ

4.1.2.6.1 ห้องชั้นใต้ดินซึ่งเป็นที่อยู่ของกินเซ

4.1.2.6.2 เครื่องแต่งกาย เสื้อผ้าที่ชุ่มเหงื่อจากการต่อสู้

4.1.2.6.3 มุมกล้อง มีการตัดสลับหน้าของตัวละครที่กำลังพูด และมุมไกลที่

ทำให้เห็นว่าตัวละครกำลังพูดด้วยกัน

ภาพที่ 7 ฉากกินเซพุดกับกีแทก

ที่มา : <https://moviehdfree.net/parasite-2019-ชนชั้นปรสิต/>

4.1.2.7 สัญญาที่พบ

กินเซซึ่งเป็นสามีของอดีตแม่บ้านมุนกวางที่แอบอยู่ในชั้นใต้ดินในบ้านของครอบครัวพัคมายาวนานยอมเป็นปรสิตตัวจริง เพราะอาศัยประโยชน์จากผู้อื่นโดยไม่ได้ทำประโยชน์อะไรให้ผู้อื่นเลย

4.2 เนื้อหาภาพยนตร์ที่สื่อคำว่า แผลงساب

4.2.1 ฉากที่ 1

4.2.1.1 โครงเรื่อง

ครอบครัวคิมกำลังทำงานรับจ้างพับกล่องใส่พิซซา ซึ่งในขณะนั้นได้มีเจ้าหน้าที่มากำจัดแมลงให้บริเวณนั้น ซึ่งกีแทกก็ได้ตัดสินใจไม่ปิดหน้าต่าง เพื่อให้ควีนกำจัดแมลงเข้ามาในบ้านตนเองที่อยู่ชั้นใต้ดินและเพื่อกำจัดแมลงโดยไม่ต้องเสียค่าบริการ

4.2.1.2 ตัวละคร

กีแทก ชุกชุก กีอู และกีจอง

4.2.1.3 ความคิด

ฉากนี้ผู้ชมได้เห็นถึงพื้นฐานครอบครัวที่มีความยากจน ต้องทำงานรับจ้างทั่วไปเพื่อจะได้นำเงินมาใช้จ่ายกันในครอบครัว และพฤติกรรมที่ครอบครัวคิมไม่อยากจะเสียเงินที่มีอยู่น้อยนิดเพื่อกำจัดแมลง จึงยอมให้ครอบครัวตนเองโดนรมควันกำจัดแมลงด้วย

ชุกชุก “เฮ้ พันยาฆ่าแมลง”

กีจอง “ปิดหน้าต่าง”

กีแทก “เปิดไว้ จะได้กำจัดแมลงฟรี ไอ้แมลงสาบเหม็น”

4.2.1.4 ภาษา

เป็นการใช้ภาษาปาก ใช้กันภายในครอบครัว โดยทุกคนจะเชื่อฟังผู้ที่เป็นหัวหน้าครอบครัวเป็นหลัก

4.2.1.5 ดนตรี

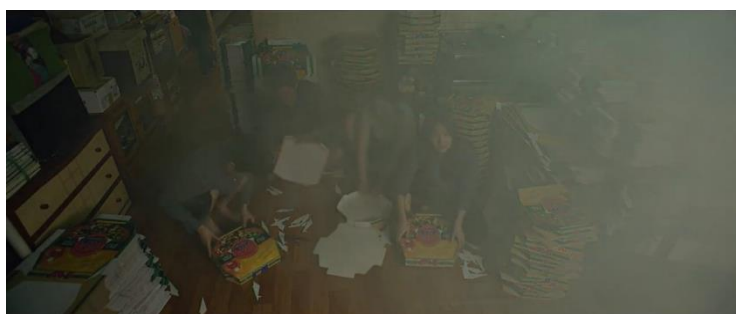
ฉากนี้ไม่มีเสียงดนตรีประกอบ มีเสียงของบรรยากาศบริเวณรอบ ๆ

4.2.1.6 ภาพ

4.2.1.6.1 บ้านครอบครัวคิม

4.2.1.6.2 เครื่องแต่งกาย ทุกคนแต่งกายด้วยชุดธรรมดา เสื้อและกางเกงที่ใส่สบาย

4.2.1.6.3 มุมกล้อง มุมกล้องเห็นครบทุกตัวละครซึ่งกำลังพูดคุยกัน และเห็นบรรยากาศภายในบ้านที่กำลังนั่งทำงานพับกล่องพิซซ่า

ภาพที่ 8 ฉากครอบครัวคิมพับกล่องพิซซ่า

ที่มา : <https://moviehdfree.net/parasite-2019-ชนชั้นปรสิต/>

4.2.1.7 สัญลักษณ์ที่พบ

แม้แต่ยาพ่นแมลงก็ต้องเปิดหน้าต่างบ้านใต้ถุนเพื่อได้กำจัดแมลงโดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย ทำให้สมาชิกในครอบครัวคิมต้องโดนรมควันไปด้วยซึ่งไม่ต่างกับแมลงสาบ

4.2.2 ฉากที่ 2

4.2.2.1 โครงเรื่อง

ในขณะที่ครอบครัวพัคออกไปตั้งแคมป์ ครอบครัวคิมจึงยึดครองบ้านของครอบครัวพัคและใช้ชีวิตเหมือนบ้านของตนเอง และในขณะที่เดียวกันอดีตแม่บ้านมุนกวางก็มาเจอและเกิดการทะเลาะกัน จนกระทั่งได้รู้ว่าครอบครัวพัคจะกลับบ้าน ทำให้ทั้งครอบครัวคิมและครอบครัวมุนกวางหนีกันกระเจิงไปหลบซ่อน

4.2.2.2 ตัวละคร

กีแทค ชุกชุก กีอู กิจอง มุนกวาง กึนเซ

4.2.2.3 ความคิด

ฉากนี้ต้องการให้ผู้ชมเห็นถึงมุมของคนจนที่พึ่งเคยได้สัมผัสชีวิตที่มีความสบาย ได้รับประทานอาหารที่ใช้วัตถุดิบอย่างดี และคำพูดที่มีการเปรียบเทียบแมลงสาบกับตัวละคร

กึฮู “ถ้าบ้านหลังนี้กลายเป็นของเราละ เธอจะเลือกห้องไหน”

กึจอง “ไม่รู้สิ ถ้าได้อยู่บ้านนี้จริง ๆ แล้วค่อยคิด”

กึแทก “เราก็ออยู่ในบ้านหลังนี้แล้วนี่ เรานั่งกึ่งเหล้าในห้องนั่งเล่นอยู่นี่ไง”

กึฮู “จริง เราอยู่ในบ้านหลังนี้แล้ว”

กึแทก “มันเป็นบ้านของเราแล้ว อยู่สบายจะตาย”

ซุงซุก “ก็แหง แต่ถ้าเจ้านายเดินเข้าประตูมาปั๊บ พ่อแก ก็ต้องวิ่งไปแอบเหมือนแมลงสาบ เหมือนบ้านเราไงลูก เปิดไฟปั๊บ ฝูงกระจงก็แตกกระเจิง นึกออกไหม”

4.2.2.4 ภาษา

ภาษาที่ใช้ในฉากนี้เป็นการใช้ภาษาปาก มีการใช้คำพูดคุยกันแบบคนในครอบครัว

4.2.2.5 ดนตรี

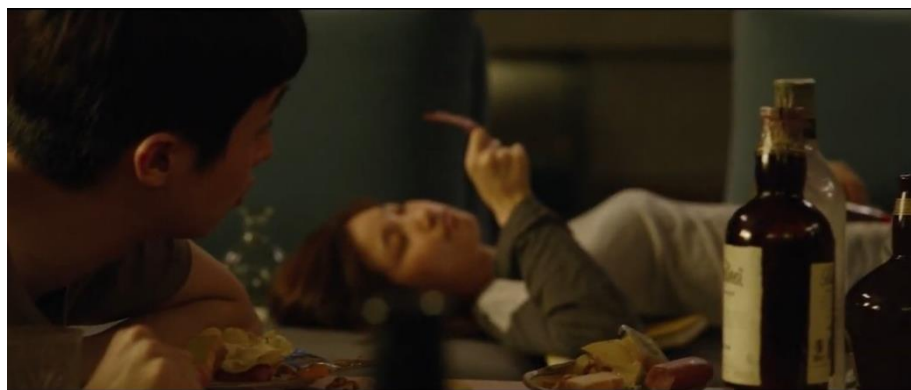
ฉากนี้ไม่มีดนตรีประกอบ มีแค่เสียงพูดคุยกันของตัวละคร

4.2.2.6 ภาพ

4.2.2.6.1 ห้องนั่งเล่นของบ้านครอบครัวพัค

4.2.2.6.2 เครื่องแต่งกาย ตัวละครทุกคนใส่เสื้อผ้าที่ใส่สบาย เสื้อและกางเกง

4.2.2.6.3 มุมกล้อง มีการใช้มุมกล้องที่ฉายภาพตัวละครที่กำลังพูดชัดและตัวละครที่กำลังฟังเบลอ

ภาพที่ 9 ฉากกึฮูพูดกับกึจอง

ที่มา : <https://moviehdfree.net/parasite-2019-ชนชั้นปรสิต/>

4.2.2.7 สัญญาที่พบ

การหลบหนีอย่างตกใจ วิ่งแตกกระเจิงเหมือนฝูงแมลงสาบที่พบว่ามนุษย์กำลังเข้ามาใกล้ ต้องหลบซ่อนและแอบอยู่ใต้โต๊ะหรือในเฟอร์นิเจอร์

4.2.3 ฉากที่ 3

4.2.3.1 โครงเรื่อง

สามคนพ่อลูกครอบครัวคิมหนีออกจากบ้านครอบครัวพักท่ามกลางฝนที่กำลังตก เพื่อกลับบ้านของตนเอง เนื่องจากเป็นบ้านที่อยู่ต่ำกว่าระดับพื้นถนน พบว่าน้ำจากบนถนนกำลังลงจากหน้าต่างเข้าท่วมภายในบ้าน น้ำส่วนหนึ่งก็ทะลักออกจากส้วม และต้องอพยพย้ายไปนอนรวมกันที่โรงยิมของชุมชน

4.2.3.2 ตัวละคร

กีแทก กีอู กิจอง

4.2.3.3 ความคิด

ฉากนี้ทำให้เห็นถึงความวุ่นวายของวิกฤตการณ์น้ำท่วมของชุมชนและคนที่อาศัยอยู่ชั้นใต้ดิน มันเป็นความหายนะที่หลีกเลี่ยงไม่ได้

กีแทก “เปิดหน้าต่างทิ้งไว้รีเป่านะ กีอู ปิดหน้าต่างก่อน ไฟช็อตเรอะ”

4.2.3.4 ภาษา

ภาษาที่ใช้ในฉากนี้เป็นการใช้ภาษาปากปกติ

4.2.3.5 ดนตรี

เสียงบรรยากาศความวุ่นวายของคนที่กำลังขนของหนีน้ำ เสียงบรรยากาศของฝนที่ตกหนัก

4.2.3.6 ภาพ

4.2.3.6.1 บ้านที่น้ำกำลังท่วม

4.2.3.6.2 เครื่องแต่งกาย เสื้อผ้าที่เปียกไปด้วยฝน

4.2.3.6.3 มุมกล้อง มีการฉายภาพกว้างเพื่อให้เห็นเหตุการณ์ฝนตกและน้ำที่กำลังท่วม ตัดสลับกับภาพเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่น้ำกำลังท่วมบ้าน

ภาพที่ 10 ฉากน้ำท่วม

ที่มา : <https://moviehdfree.net/parasite-2019-ชนชั้นปรสิต/>

4.2.3.7 สัญลักษณ์ที่พบ

เมื่อฝนตกหนักทำให้น้ำท่วมบ้านจนต้องอพยพราวกับฝูงแมลงสาบที่ต้องหนีน้ำเพื่อเอาชีวิตรอด

4.3 เนื้อหาภาพยนตร์ที่สื่อคำว่า อาหารของชนชั้นสูง

4.3.1 ฉากที่ 1

4.3.1.1 โครงเรื่อง

เกิดเหตุการณ์ความวุ่นวายในวันเกิดของตาซงซึน เมื่อกินเซวิ่งออกมาจากห้องใต้ดินและพยายามวิ่งถล่มเข้าไปทำร้ายทุกคนของครอบครัวคิม ขณะที่กินเซจะทำร้ายชุกวุก กินเซถูกชุกชุกเสียบด้วยไม้ย่างบาร์บีคิว

ภาพที่ 11 ฉากไม้ย่างบาร์บีคิวเสียบกินเซ

ที่มา : <https://moviehdfree.net/parasite-2019-ชนชั้นปรสิต/>

4.3.1.2 ตัวละคร

กินเซ ชุกชุก

4.3.1.3 ความคิด

ฉากนี้ทำให้เห็นถึงความวุ่นวายของเหตุการณ์โศกนาฏกรรม ที่ในฉากนั้นต่างมีเหตุการณ์คนทะเลาะกันทำร้ายกันในหลาย ๆ ฉาก และสื่อถึงความโกรธจนขาดสติและพยายามจะฆ่าคนอื่นเพื่อสนองความโกรธของคน

4.3.1.4 ภาษา

ภาษาที่ใช้ในฉากนี้เป็นการใช้ภาษาปาก

4.3.1.5 ดนตรี

เสียงดนตรีเครื่องสีที่คลอเหตุการณ์โศกนาฏกรรม

4.3.1.6 ภาพ

4.3.1.6.1 สวนหน้าบ้านครอบครัวพัค

4.3.1.6.2 เครื่องแต่งกาย กินเซสวมใส่เสื้อผ้าชุดเดิมที่ประเปรือนเลือด ชุกชุกสวมเสื้อคอปกและกางเกงสีสุภาพ

4.3.1.6.3 มุมกล้อง ภาพมีความสั่นและตัดสลับไปมาตัวละครหลายคนหลายเหตุการณ์ในฉากเดียว

ภาพที่ 12 ฉากกินเซทำร้ายชุกชุก

ที่มา : <https://moviehdfree.net/parasite-2019-ชนชั้นปรสิต/>

4.3.1.7 สัญลักษณ์ที่พบ

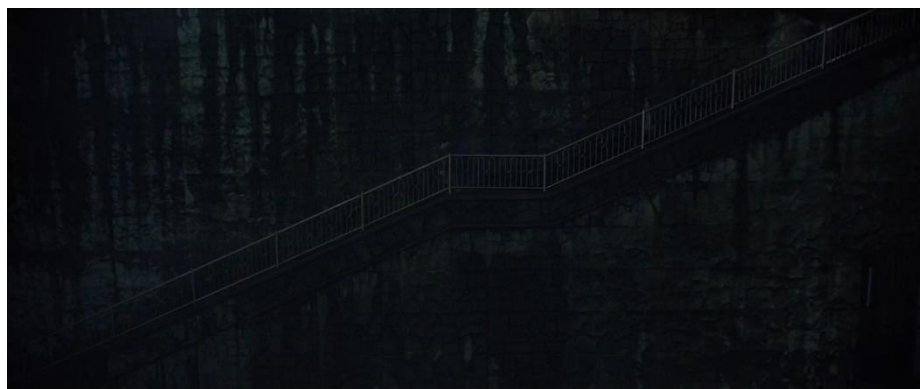
ภาพของการที่ตัวละครชนชั้นล่างถูกเสียบด้วยไม้บาร์บีคิวสื่อให้ทราบว่าเป็นสิ่งที่เขาอาจไม่ใช่ปรสิตแต่เป็นอาหารของชนชั้นสูงต่างหาก

4.4 เนื้อหาภาพยนตร์ที่สื่อคำว่า บ้านเรามันคนละชั้น

4.4.1 ฉากที่ 1

4.4.1.1 โครงเรื่อง

สามคนพ่อลูกครอบครัวคิม วิ่งท่ามกลางพายุฝนลงเนินโซนที่อยู่ของบ้านคนรวย ผ่านลงอุโมงค์รถไฟ ลงบันได ทางลาดลงมาหลายชั้น จนถึงชุมชนแออัดและบ้านของตนเอง

ภาพที่ 13 ฉากครอบครัวคิมวิ่งลงบันได

ที่มา : <https://moviehdfree.net/parasite-2019-ชนชั้นปรสิต/>

4.4.1.2 ตัวละคร

กีแทก กีอู กีจอง

4.4.1.3 ความคิด

ฉากนี้ทำให้ผู้ชมได้เห็นถึงบรรยากาศและความเป็นอยู่บริเวณโดยรอบของบ้านของคนมีฐานะจะอยู่บนเนินมีกำแพงรั้วรอบขอบชิดจนถึงทางลาดลงมาบ้านของครอบครัวคิมที่อาศัยในชุมชนแออัด

4.4.1.4 ภาษา

ไม่มีการพูดในฉาก

4.4.1.5 ดนตรี

มีเสียงดนตรีOrchestra และมีการไล่ระดับคลื่นเสียง ทำให้รู้สึกเศร้า หมอง และมีเสียงพายุฝนตกหนัก

4.4.1.6 ภาพ

4.4.1.6.1 ตัวละครวิ่งท่ามกลางสายฝนผ่านสถานที่ต่าง ๆ

4.4.1.6.2 เครื่องแต่งกาย สวมใส่เสื้อผ้าที่เปียกเพราะฝน

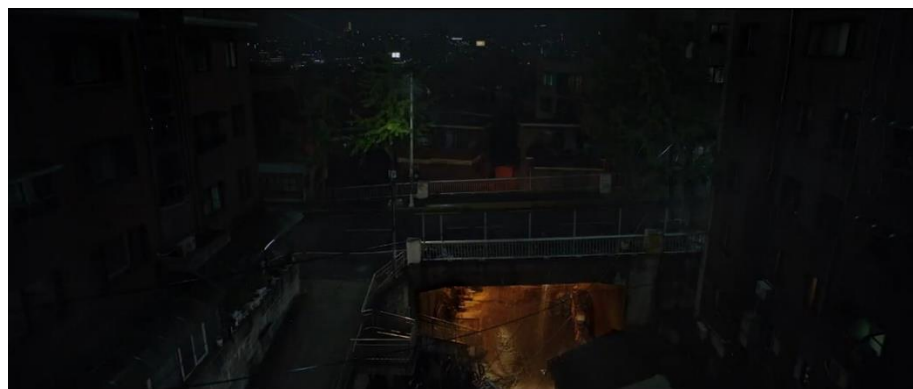
4.4.1.6.3 มุมกล้อง มุมกล้องกว้างคนตัวเล็กเพื่อฉายสถานที่ต่าง ๆ ที่ตัวละคร

วิ่งผ่าน

ภาพที่ 14 ฉากครอบครัวคิมวิ่งลงจากเนิน

ที่มา : <https://moviehdfree.net/parasite-2019-ชนชั้นปรสิต/>

ภาพที่ 15 ภาพมุมกว้างของบันได

ที่มา : <https://moviehdfree.net/parasite-2019-ชนชั้นปรสิต/>

4.4.1.7 สัญลักษณ์ที่พบ

ภาพความเป็นอยู่ที่แตกต่างกันของคนชนชั้นสูงและคนชนชั้นล่าง ทำให้ทราบ
ว่าคำว่าบ้านเรามันคนละชั้นนั้นเป็นเหมือนคำที่ใช้เปรียบเทียบฐานะที่มีความต่างชนชั้นกัน

4.5 เนื้อหาภาพยนตร์ที่สื่อคำว่า พลาสติกกันกระแทกที่เรียกว่าบ้าน

4.5.1 ฉากที่ 1

4.5.1.1 โครงเรื่อง

ก็ูกำลังเดินทางไปบ้านของครอบครัวพักเพื่อเป็นครูสอนพิเศษให้ดาฮย ซึ่งก็
อู่ได้เจอกับบรรยากาศบริเวณบ้านครอบครัวพักตั้งอยู่บนเนิน เจอกำแพงบ้านที่สูง ก่อนเข้าบ้านต้องกดกริ่ง

ยืนยันตัวตนผ่านออกคุยกับแม่บ้านมุนกว้าง เมื่อผ่านเข้ามาประตูทางเข้ามาเป็นบ้านที่มีสวนสวยงาม ทางเข้าบ้านเป็นบันไดเดินขึ้นเพื่อเข้าไปในตัวบ้าน

4.5.1.2 ตัวละคร

ก๊อ มุนกว้าง

4.5.1.3 ความคิด

ฉากนี้ทำให้ผู้ชมได้เห็นถึงการรักษาความปลอดภัยของบ้านครอบครัวพัก และมีความเป็นส่วนตัวเป็นอย่างมาก คนภายนอกไม่สามารถเห็นความเป็นอยู่ของคนภายใน คนภายในก็ ไม่เห็นความเป็นอยู่ของคนภายในเช่นกัน

ก๊อคุยผ่านออก “คุณแม่ สวัสดีครับ ผมคือครูที่มินฮยอกแนะนำมา”

แม่บ้านมุนกว้าง “อ้อ เข้ามาเลยคะ”

ก๊อเมื่อเจอแม่บ้านแล้วเข้าใจผิดว่าเป็นคุณนายเจ้าของบ้าน “สวัสดีครับ คุณนาย”

แม่บ้านมุนกว้าง “สวัสดีจ๊ะ ฉันเป็นแม่บ้านนะ เข้ามาสิ”

4.5.1.4 ภาษา

ภาษาที่ใช้ในฉากนี้เป็นการใช้ภาษาปาก กึ่งทางการ

4.5.1.5 ดนตรี

ไม่มีดนตรีประกอบฉาก มีแค่เสียงบรรยากาศรอบ ๆ เช่น เสียงนก เสียงเท้า เดิน

4.5.1.6 ภาพ

4.5.1.6.1 ฉากบรรยากาศบ้านครอบครัวพัก

4.5.1.6.2 เครื่องแต่งกาย ก๊อใส่ชุดสูทสีดำ แม่บ้านมุนกว้างใส่ชุดสูทกระโปรง สีน้ำตาล

4.5.1.6.3 มุมกล้อง กล้องฉายภาพเห็นหลังของตัวละคร เหมือนเดิน ตามหลังก๊อที่กำลังเดินผ่านบรรยากาศภายในบ้านครอบครัวพัก

ภาพที่ 16 ฉากก๊อูเจอมุนกวางครั้งแรก

ที่มา : <https://moviehdfree.net/parasite-2019-ชนชั้นปรสิต/>

4.5.1.7 สัญลักษณ์ที่พบ

จากบรรยากาศในฉากจะเห็นได้ว่าบ้านของครอบครัวชนชั้นสูงส่วนใหญ่จะมีกำแพงและระบบความปลอดภัยของบ้านสูงมาก ทำให้เห็นว่าบ้านเปรียบเสมือนพลาสติกกันกระแทก เพื่อกันความไม่ปลอดภัยและความไม่เป็นส่วนตัวจากภายนอกที่จะเข้ามา

4.5.2 ฉากที่ 2

4.5.2.1 โครงเรื่อง

เมื่อก๊อูเดินขึ้นมาอีก ระหว่างเดินไปหายอนกโย แม่บ้านเก็บของเล่นของดาซงด้วย ภายในตัวบ้านมีขนาดกว้างขวางพอที่จะเป็นสนามเด็กเล่นให้ลูกชายสามารถเล่นเป็นอินเดียนแดงได้แบบสบาย

4.5.2.2 ตัวละคร

ก๊อู มุนกวาง

4.5.2.3 ความคิด

ฉากนี้ทำให้เห็นว่าบ้านของครอบครัวพัคกว้างใหญ่พอที่จะพื้นที่มากพอให้ลูกชายได้เล่นและทำกิจกรรมต่างๆ ภายในบ้านได้ ลดการเจอกับโลกภายนอก ไม่จำเป็นต้องไปเล่นในสนามเด็กเล่นปะปนกับเด็กคนอื่น ๆ ที่อาจมาจากต่างชนชั้น ให้เสี่ยงจากอุบัติเหตุ จากผู้คนภายนอก สมาชิกในครอบครัวมีพื้นที่ส่วนตัวได้อย่างสบาย ๆ

มุนกวางขณะเก็บของเล่นดาซง “เดี๋ยวนี้กลายเป็นสนามเด็กเล่นไปแล้วเนี่ย”

4.5.2.4 ภาษา

ภาษาที่ใช้ในฉากนี้เป็นการใช้ภาษาปากกึ่งทางการ

4.5.2.5 ดนตรี

ไม่มีดนตรีประกอบฉาก มีเสียงบรรยากาศรอบ ๆ

4.5.2.6 ภาพ

4.5.2.6.1 ฉากห้องรับแขกบ้านครอบครัวพัค

4.5.2.6.2 เครื่องแต่งกาย กีอูใส่ชุดสูทสีดำ แม่บ้านมุนกวางใส่ชุดสูทกระโปรงสี

น้ำตาล

4.5.2.6.3 มุมกล้อง กล้องฉายภาพเห็นหลังของตัวละคร เหมือนเดิน

ตามหลังก๊อที่กำลังเดินผ่านบรรยากาศภายในบ้านครอบครัวพัค

ภาพที่ 17 ฉากมุนกวางเก็บของเล่นตาซง

ที่มา : <https://moviehdfree.net/parasite-2019-ชนชั้นปรสิต/>

4.5.2.7 สัญลักษณ์ที่พบ

การอยู่ในพื้นที่บริเวณบ้านเป็นสัญลักษณ์ของครอบครัวชนชั้นสูงที่แสดงถึงความรู้สึกที่ปลอดภัยจากอันตราย ความเจ็บ ความลำบาก

4.5.3 ฉากที่ 3

4.5.3.1 โครงเรื่อง

คุณนายยอนกโยเมื่อพบก๊อ หยิบเอกสารขึ้นมาแค่ครู่เดียว รวากับไม่ได้ดู เอกสารการศึกษาที่ก๊อปลอมแปลงขึ้นมาเพื่อสมัครเป็นครูสอนพิเศษ เนื่องจากไว้ใจที่มินฮยอกครูคนก่อนที่แนะนำเพื่อนมาให้

4.5.3.2 ตัวละคร

ก๊อ ยอนกโย

4.5.3.3 ความคิด

ฉากนี้ทำให้เห็นว่าตัวละครเป็นผู้ที่ไม่สนใจอะไร เชื่อคำพูดของคนง่าย เนื่องจากคุณนายแทบจะไม่ได้ออกไปใช้ชีวิตในโลกภายนอก

ยอนกโย “เอกสารไม่จำเป็นหรอก ครูมินฮยอกแนะนำมาเองเลยนี่”

4.5.3.4 ภาษา

ภาษาที่ใช้ในฉากนี้เป็นการใช้ภาษาปาก

4.5.3.5 ดนตรี

ไม่มีดนตรีประกอบฉาก

4.5.3.6 ภาพ

4.5.3.6.1 ฉากห้องรับแขกบ้านครอบครัวพัค

4.5.3.6.2 เครื่องแต่งกาย กิอูใส่สูทสีดำ ยอนกโยสวมเสื้อสีขาวผูกโบว์ที่คอ

4.5.3.6.3 มุมกล้อง ฉายภาพตัวละครที่กำลังพูดให้ชัด และตัวละครที่กำลัง

ฟังเบลอ

ภาพที่ 18 ฉากยอนกโยดูใบสมัครของกิอู

ที่มา : <https://moviehdfree.net/parasite-2019-ชนชั้นปรสิต/>

4.5.3.7 สัญลักษณ์ที่พบ

ภาพของการที่คุณนายเชื่อคำพูดคนง่าย ๆ ตีความได้ถึงความอ่อนต่อโลกไม่ทันคน เป็นผู้อาศัยอยู่ในพลาสติกกันกระแทกที่เรียกว่าบ้าน ปิดการรับรู้ของคุณนาย

4.6 เนื้อหาภาพยนตร์ที่สื่อคำว่า พลาสติกกันกระแทกที่เรียกว่าเงิน

4.6.1. ฉากที่ 1

4.6.1.1 โครจเรื่อง

ยอนกโยเล่าถึงกินเซสามีของมุนกวังให้ซุกซุกฟังถึงตอนที่ดาซงแอบมากินเค้ก แล้วเจอกับกินเซที่กำลังขึ้นจากห้องใต้ดินมาเอาอาหารจากตู้เย็นของครอบครัวพักมาประทังชีวิตในเวลาที่ครอบครัวพักเปลว แต่ครอบครัวพักคิดว่ากินเซเป็นผีในบ้าน

4.6.1.2 ตัวละคร

ยอนกโย ซุกซุก กินเซ ดาซง

4.6.1.3 ความคิด

ฉากนี้ทำให้ผู้ชมเห็นพฤติกรรมของคนที่ไม่มียะไรเป็นของตัวเอง ต้องอยู่อย่างหลบซ่อน และอาศัยการแอบหยิบและขโมยของจำเป็น ของใช้ ของกิน เหมือนโจรคนหนึ่งเพียงเพราะตนเองไม่เหลืออะไรแม้แต่เงินทอง

4.6.1.4 ภาษา

ภาษาที่ใช้ในฉากนี้เป็นการใช้ภาษาปาก

4.6.1.5 ดนตรี

มีดนตรี Orchestra เปิดคลอเบา ๆ ขณะที่ยอนกโยกำลังเล่าเรื่องราวให้ซุกซุกฟัง

4.6.1.6 ภาพ

4.6.1.6.1 ห้องครัวในบ้านครอบครัวพักตอนกลางคืน

4.6.1.6.2 เครื่องแต่งกาย ซุกซุกสวมใส่เสื้อยืดและมีเสื้อหนาวสีเข้มคลุมด้านนอก ยอนกโยสวมเสื้อด้านในและด้านนอกสีเขียวยาวที่จะไปตั้งแคมป์

4.6.1.6.3 มุมกล้อง ตัดสลับฉากระหว่างฉากที่กำลังเล่าเรื่องให้ซุกซุกฟังพร้อมกินจาปาถูกับฉากบรรยากาศของเรื่องราวที่เล่าถึงกินเซ

ภาพที่ 19 ฉากยอนกโยพูดกับซุงซุก

ที่มา : <https://moviehdfree.net/parasite-2019-ชนชั้นปรสิต/>

4.6.1.7 สัญญาที่พบ

ฉากนี้ทำให้เห็นถึงสัญลักษณ์แสดงให้เห็นว่าคนชนชั้นสูง แม่ทรัพยากรอาหารในตู้เย็นจะโดนหยิบหายไป ก็ไม่รู้สักถึงการหายไปและไม่ทำให้กระทบปากท้องพวกเขา เพราะพวกเขามีพลาสติกกันกระแทกอย่างเงินที่มีให้ใช้อย่างไม่ขาดมือคอยปกป้องอยู่

4.7 เนื้อหาภาพยนตร์ที่สื่อคำว่า ผีในบ้าน

4.7.1 ฉากที่ 1

4.7.1.1 โครงเรื่อง

ยอนกโยเล่าให้ซุงซุกฟังถึงเรื่องที่ดาซงแอบลงจะมาในครัวกินเค้กในตอนกลางคืน และได้บังเอิญพบกับกินเซที่กำลังคลานขึ้นมาจากชั้นใต้ดินเพื่อหาของกินประทังชีวิตจากตู้เย็นของครอบครัวพักแต่พวกเขาลงความเห็นว่กินเซเป็นผีในบ้านที่ครอบครัวพักเชื่อว่าจะให้โชค

4.7.1.2 ตัวละคร

ยอนกโย ซุงซุก ดาซง กินเซ

4.7.1.3 ความคิด

ฉากนี้ทำให้เห็นว่าคนเราจะอยู่อย่างหลบซ่อน แต่วันใดวันหนึ่งจะต้องมีคนพบเจอกับสิ่งที่ซ่อนตัว ซึ่งการพบเจอนั้น ความจริงหรือสิ่งคนที่พบจะสนใจหรือไม่สนใจย่อมขึ้นอยู่กับความคิดของคนคนนั้น

ยอนกโย “ดาซงเคยเจอผีในบ้านตอนอยู่ประถมหนึ่ง”

“สามีฉันบอกว่า เป็นเรื่องปกติของเด็ก แกมผีในบ้านจะนำโชคกลับมาให้”

4.7.1.4 ภาษา

ภาษาที่ใช้ในฉากนี้เป็นการใช้ภาษาปาก

4.7.1.5 ดนตรี

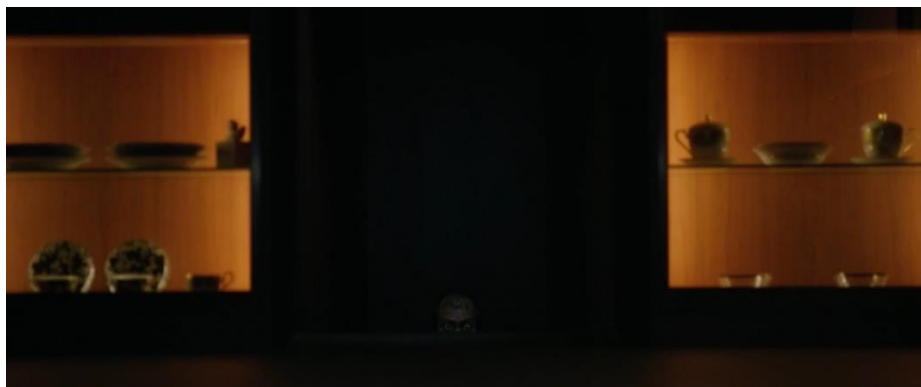
มีดนตรี Orchestra เปิดคลอเบา ๆ ขณะที่ยอนกโยกำลังเล่าเรื่องราวให้ชุกชุกฟัง

4.7.1.6 ภาพ

4.7.1.6.1 ห้องครัวในบ้านครอบครัวพัคตอนกลางคืน

4.7.1.6.2 เครื่องแต่งกายชุกชุกสวมใส่เสื้อยืดและมีเสื้อหนาวสีเข้มคลุมด้านนอก ยอนกโยสวมเสื้อด้านในและด้านนอกสีเขียวที่จะไปตั้งแคมป์ ดาซงสวมใส่ชุดนอน

4.7.1.6.3 มุมกล้อง ตัดสลับฉากระหว่างฉากที่กำลังเล่าเรื่องให้ชุกชุกฟังพร้อมกินจาปาгурีกับฉากบรรยากาศของเรื่องราวที่เล่าถึงกินเซ

ภาพที่ 20 ฉากกินเซคลานจากบันได

ที่มา : <https://moviehdfree.net/parasite-2019-ชนชั้นปรสิต/>

4.7.1.7 สัญลักษณ์ที่พบ

จากการที่ครอบครัวพัค ตีตรากินเซว่าเป็นผีจากห้องใต้ดิน แสดงให้เห็นถึงความไม่รู้ของชนชั้นสูงถึงการมีตัวตนอยู่และความเป็นอยู่ของชนชั้นล่างอย่างสิ้นเชิง เหมือนเป็นผีตนหนึ่งที่ไม่มีใครสนใจ

4.8 เนื้อหาภาพยนตร์ที่สื่อคำว่า พิระมิดมวลชีวภาพ

4.8.1 ฉากที่ 1

4.8.1.1 โครงเรื่อง

กินเซปรากฏตัวในงานเลี้ยงวันเกิดที่สวนในบ้าน โดยมีเป้าหมายที่จะมาจัดการซุงซุกที่ปลักมุนกวางภรรยาของเขาตกบันไดลงห้องใต้ดินจนเสียชีวิต กินเซกล่าวทักทายดงอิก พร้อมกับสวดดี แต่กลายเป็นว่าดงอิกไม่รู้จัก

4.8.1.2 ตัวละคร

กินเซ ดงอิก

4.8.1.3 ความคิด

ฉากนี้ต้องการเสียดสีสังคมเกาหลีเหนือถึงระบอบเผด็จการ ถึงการมีอำนาจของคนบนยอดพิระมิด ที่มีคนข้างล่างผู้ยอมจำนนต่อชีวิต อยู่อย่างทาสในชั้นใต้ดินที่อัดคัด โดยอยู่ ๆ ไปในนั้นสติจะเลอะเลือนไปวัน ๆ แต่กลับปลอบประโลมตัวเองด้วยมายาคติที่ว่าชนชั้นสูงผู้เป็นเจ้าของอาณาเขตคือผู้ให้ที่อยู่อาศัย

กินเซ “สวัสดีครับ ท่านพัก”

ดงอิก “รู้จักฉันหรือ”

กินเซ “respect”

4.8.1.4 ภาษา

ภาษาที่ใช้ในฉากนี้เป็นการใช้ภาษาปากกึ่งทางการ

4.8.1.5 ดนตรี

มีดนตรี Orchestra เปิดคลอเบา ๆ ขณะที่กินเซพูดกับดงอิก และมีเสียงบรรยายภาครอบข้าง

4.8.1.6 ภาพ

4.8.1.6.1 สวนหลังบ้านที่จัดงานวันเกิดตาซง

4.8.1.6.2 เครื่องแต่งกาย กินเซสวมใส่ชุดที่เปื้อนเลือด ดงอิกสวมเสื้อคอปกสีน้ำตาล สวมเครื่องประดับหัวของชนเผ่าอินเดียนแดง

4.8.1.6.3 มุมกล้อง มุมของกินเซที่นอนบนพื้นมองขึ้นมาพูดกับดงอิก และมุมของดงอิกที่มองลงไปบนพื้นที่กินเซนอนอยู่

ภาพที่ 21 ฉากกินเชนอนเจ็บบุดกับดงอิก

ที่มา : <https://moviehdfree.net/parasite-2019-ชนชั้นปรสิต/>

ภาพที่ 22 ฉากดงอิกกัมพุดกับกินเซ

ที่มา : <https://moviehdfree.net/parasite-2019-ชนชั้นปรสิต/>

4.8.1.7 สัญญาที่พบ

พิธีกรรมเห็นได้ชัดถึงความไร้ตัวตนในสายตาของชนชั้นล่าง เป็นการตอกย้ำความไร้ตัวตนในสายตาของชนชั้นล่าง ทั้ง ๆ ที่เป็นผู้อยู่ใต้ดินชนชั้นสูง

4.9 เนื้อหาภาพยนตร์ที่สื่อคำว่า สุนัขในบ้านชนชั้นสูง

4.9.1 ฉากที่ 1

4.9.1.1 โครงเรื่อง

ก็อุเข้ามาภายในบ้านเพื่อคุยกับยอนกโยในการมาเป็นครูสอนพิเศษภาษาอังกฤษให้ตาสเย ระหว่างที่คุย ยอนกโยกำลังอุ่มสุนัขอยู่เช่นกัน

4.9.1.2 ตัวละคร

ก็อุ ยอนกโย

4.9.1.3 ความคิด

ฉากนี้ทำให้เห็นว่าคุณนายเหมือนเป็นชนชั้นเดียวกันกับสุนัข ด้วยความที่เป็นภรรยาของสามีที่รวย สามีย่างดงอิกมีความเป็นใหญ่ในบ้าน มอบหมายหน้าที่ให้ยอนกโย ดูแลลูก ๆ และ

เรื่องต่าง ๆ ภายในบ้าน แต่แท้จริงแล้วเหมือนเป็นเพียงแค่นามของภรรยา เพราะส่วนมากสิ่งที่จะต้องลงมือทำจริง ๆ ภายในบ้าน เป็นหน้าที่ของคุณแม่บ้านประจำครอบครัว

4.9.1.4 ภาษา

ภาษาที่ใช้ในฉากนี้เป็นการใช้ภาษาปากกึ่งทางการ

4.9.1.5 ดนตรี

ไม่มีดนตรีประกอบฉาก

4.9.1.6 ภาพ

4.9.1.6.1 ห้องรับแขกภายในบ้านครอบครัวพัก

4.9.1.6.2 เครื่องแต่งกาย กีอูใส่ชุดสูทสีดำ ยอนกโยใส่เสื้อสีขาวผูกโบว์ที่คอ

4.9.1.6.3 มุมกล้อง ฉายให้เห็นหน้าตัวละครที่กำลังพูด และเห็นหลังตัวละคร

ที่กำลังนั่งฟัง

ภาพที่ 23 ฉากยอนกโยอุ้มสุนัขพูดกับกีอู

ที่มา : <https://moviehdfree.net/parasite-2019-ชนชั้นปรสิต/>

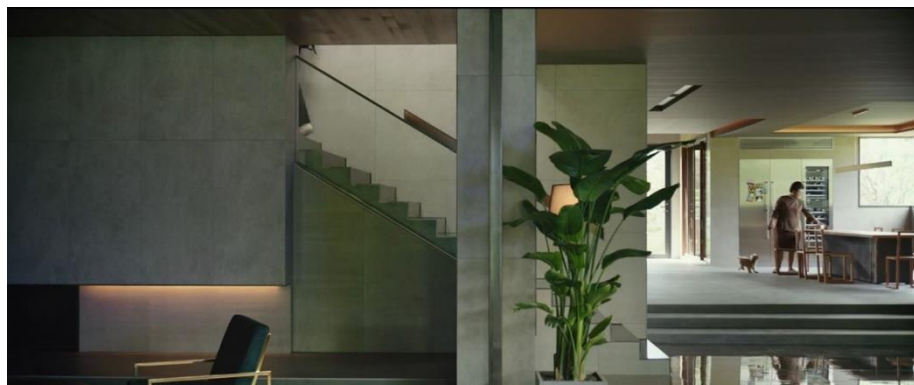
4.9.1.7 สัญลักษณ์ที่พบ

เนื่องจากคุณนายโยไม่สามารถทำอะไรภายในบ้านได้เลย เมื่อถึงเวลาสามีกลับมาคอยเดินตาม เหมือนกับสุนัขที่ตนเองเลี้ยง จึงทำให้คุณนายไม่ต่างกับสุนัขในบ้านเป็นสัตว์เลี้ยงของผู้เป็นสามีอย่างตงอิก

4.9.2 ฉากที่ 2

4.9.2.1 โครงเรื่อง

กีอูกำลังเดินตามยอนกโยซึ่งกำลังอุ้มสุนัขตัวหนึ่งขึ้นบันไดไปสาธิตการสอนครั้งแรก และกำลังมีสุนัขอีกตัวหนึ่งเห่ามุนกวาง

ภาพที่ 24 ฉากสุนัขเห่ามุนกวาง

ที่มา : <https://moviehdfree.net/parasite-2019-ชนชั้นปรสิต/>

4.9.2.2 ตัวละคร

ยอนกโย กิอู มุนกวาง

4.9.2.3 ความคิด

ฉากนี้ทำให้เห็นรายละเอียดเล็กน้อยที่เสียดสีผู้เป็นภรรยาชนชั้นสูงในสังคมที่ผู้ชายเป็นใหญ่ ที่เป็นได้แค่สุนัขที่คอยเห่าออกคำสั่ง และเป็นสัตว์เลี้ยงที่คอยทำให้ผู้คนสนใจ

4.9.2.4 ภาษา

ไม่มีการสนทนาในฉากนี้

4.9.2.5 ดนตรี

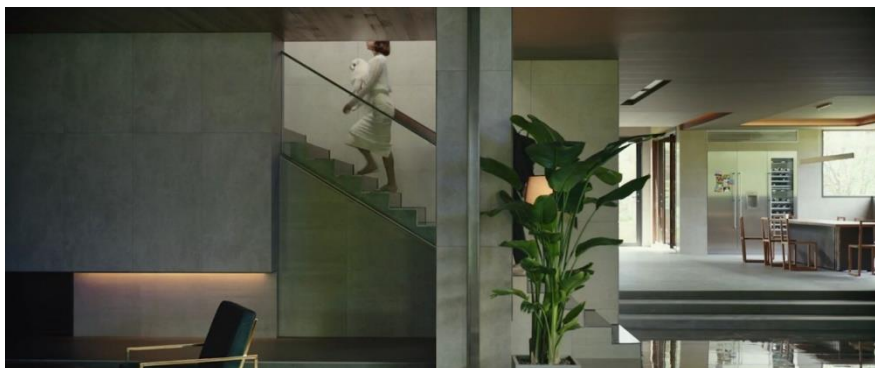
เสียงดนตรีเครื่องตี ไล่ระดับเสียงต่ำไปเสียงสูง

4.9.2.6 ภาพ

4.9.2.6.1 บันไดที่มองเห็นห้องรับแขก

4.9.2.6.2 เครื่องแต่งกาย กิอูใส่ชุดสูทสีดำ ยอนกโยใส่เสื้อสีขาวผูกโบว์ที่คอ และกระโปรงสีขาว มุนกวางใส่ชุดสูทกระโปรงสีน้ำตาล

4.9.2.6.3 มุมกล้อง ฉายภาพกว้าง เห็นบรรยากาศของบันไดขึ้นบ้านและห้องรับแขก

ภาพที่ 25 ฉากยอนกโยอุ้มสุนัขขึ้นบันได

ที่มา : <https://moviehdfree.net/parasite-2019-ชนชั้นปรสิต/>

4.9.2.7 สัญญาที่พบ

ผู้หญิงชนชั้นสูงบางคนเป็นเหมือนสัตว์เลี้ยงของสามี มักจะได้ความรักในรูปแบบความเป็นอยู่อันสุขสบายจากสามีคล้ายกับสัตว์เลี้ยงของคนชนชั้นสูง

4.10 เนื้อหาภาพยนตร์ที่สื่อคำว่า ผู้ชายเป็นใหญ่

4.10.1 ฉากที่ 1

4.10.1.1 โครงเรื่อง

ตงอิกเป็นหัวหน้าครอบครัวที่ภรรยาจะเอาอกเอาใจเช่นเดียวกับลูกชาย ดาซงที่จะโดนดูแลเป็นพิเศษในวันที่จะออกไปตั้งแคมป์ ยอนกโยเดินลงบันไดมาห้องเก็บของเพื่อสั่งแม่บ้านซุงซุกให้หาเสื้อกันฝนเดินป่าให้ดาซง เพราะชอบเดินเล่นกลางแจ้ง

4.10.1.2 ตัวละคร

ยอนกโย ซุงซุก

4.10.1.3 ความคิด

ฉากนี้ทำให้เห็นถึงพฤติกรรมการดูแลในหน้าที่ภรรยาและแม่ที่เอาใจใส่ผู้ชายภายในบ้านเป็นพิเศษ

ยอนกโย“แล้วหาเสื้อกันฝนเดินป่าของดาซงให้ด้วย เขาชอบเดินตอนฝนตก”

4.10.1.4 ภาษา

ภาษาที่ใช้ในฉากนี้เป็นการใช้ภาษาปาก

4.10.1.5 ดนตรี

เสียงร้อง Opera คลอเบา ๆ กับเสียงพูด

4.10.1.6 ภาพ

4.10.6.1 ห้องเก็บของในบ้านครอบครัวพัก

4.10.6.2 เครื่องแต่งกาย ยอนกโยใส่เสื้อยืดสีเขียวด้านในสวมทับด้วยเสื้อ
คอปกแขนสั้นสีเขียวเข้มและกางเกงยีนส์ ชุกชุกใส่เสื้อคอปกแขนยาวสีดำและกางเกงขาวาวสีดำ

4.10.6.3 มุมกล้อง ภาพมุมกว้างเห็นห้องเก็บของและเห็นตัวละครที่กำลัง
พูดคุยกันทั้งตัว

ภาพที่ 26 ฉากยอนกโยบอกให้ชุกชุกเตรียมของไปแคมป์

ที่มา : <https://moviehdfree.net/parasite-2019-ชนชั้นปรสิต/>

4.10.1.7 สัญลักษณ์ที่พบ

ชายเป็นใหญ่ในบ้านที่มีผู้หญิงเป็นคนดูแล ยกยอให้เป็น โดยที่ผู้ชายไม่ได้
เป็นคำแสดงหรือต้องทำอะไร

4.10.2 ฉากที่ 2

4.10.2.1 โครงเรื่อง

ในงานวันเกิดตาชง ช่วงโศกนาฏกรรมทุกคนต่างวิ่งกันไปคนละทิศคนละ
ทาง ก็แทกได้เห็นดาฮเยกำลังวิ่งและแบกก็อุไว้บนหลัง

4.10.2.2 ตัวละคร

ก็แทก ดาฮเย ก็อุ

4.10.2.3 ความคิด

ในช่วงเวลาที่คับขัน ทุกคนต่างคว้าวัวสิ่งที่สำคัญที่สุดของตนเองไว้ เหมือนกับสังคมผู้ชายเป็นใหญ่ที่มักจะมองว่าผู้ชายเป็นสิ่งสำคัญในสังคม

4.10.2.4 ภาษา

ไม่มีการสนทนาในฉากนี้

4.10.2.5 ดนตรี

เสียงดนตรีเครื่องสีและเครื่องตีที่กระหึ่ม และเสียงบรรยากาศ โศกนาฏกรรม เสียงกรีดร้องที่วุ่นวาย

4.10.2.6 ภาพ

4.10.2.6.1 สวนหลังบ้านที่กำลังจัดงานวันเกิดทางซง

4.10.2.6.2 เครื่องแต่งกาย ก็แทกใส่เสื้อคอจีนสีเขียว สวมเครื่องประดับอะไหล่รถยนต์ ดาฮเยใส่ชุดสีขาวเปื้อนเลือด ก็อุใส่เสื้อสีน้ำตาลเปื้อนเลือดและกางเกงขายาวสีดำ

4.10.2.6.2 มุมกล้อง ฉายไปที่ตัวละครหลักเห็นสีหน้าชัดเจน และตัดภาพมาที่ตัวละครที่ตัวละครหลักกำลังมองอยู่ไกล ๆ

ภาพที่ 27 ฉากก็แทกกำลังมองดาฮเยแบกก็อุ

ที่มา : <https://moviehdfree.net/parasite-2019-ชนชั้นปรสิต/>

ภาพที่ 28 ฉากตาสยแบกหลังก๊อ

ที่มา : <https://moviehdfree.net/parasite-2019-ชนชั้นปรสิต/>

4.10.2.7 สัญญาที่พบ

ผู้หญิงหลายคนยังคงมองว่าสิ่งสำคัญของตนเอง คือ ผู้ชาย และสื่อให้เห็นถึงสังคมผู้ชายเป็นใหญ่ที่ยังคงเห็นผู้ชายสำคัญมาก

4.11 เนื้อหาภาพยนตร์ที่สื่อคำว่า ครอบครัวเดียวกันหรือคนอื่นคนไกล

4.11.1 ฉากที่ 1

4.11.1.1 โครงเรื่อง

ยอนกโยพบก๊อครั้งแรกในฐานะครูสอนพิเศษคนใหม่ ได้กล่าวถึงและยกยอ มินฮยอกครูคนเก่าให้ก๊อฟัง

4.11.1.2 ตัวละคร

ยอนกโย ก๊อ

4.11.1.3 ความคิด

ฉากนี้ทำให้เห็นว่าผู้ที่เป็นแม่ยังคงกล่าวยกยอคุณครูซึ่งเป็นผู้ชาย (ระบบชายเป็นใหญ่) มากกว่าจะกล่าวถึงลูกสาวตนเอง เพียงแค่ต้องการหาครูที่ดูแลมีศักยภาพมาสอนลูก ไม่ได้ใส่ใจผลลัพธ์ที่ได้จากการเรียนของลูกสาวอย่างแท้จริง

ยอนกโย “คุณก็รู้ ครูมินฮยอกเป็นคนที่น่าทึ่งมาก ฉันทบตาสยชอบเขา
มาก”

“เรื่องเกรดตาสยก็เรื่องหนึ่ง เข้าใจฉันไหม”

“ฉันปลื้มเขาสุด ๆ เรานะ อย่ากให้เขาสอนตาสยจนจบมัธยมปลาย”

4.11.1.4 ภาษา

ภาษาที่ใช้ในฉากนี้เป็นการใช้ภาษาปาก

4.11.1.5 ดนตรี

ไม่มีดนตรีประกอบฉาก

4.11.1.6 ภาพ

4.11.1.6.1 ห้องรับแขกภายในบ้านครอบครัวพัค

4.11.1.6.2 เครื่องแต่งกาย กีอูใส่ชุดสูทสีดำ ยอนกโยใส่เสื้อสีขาวผูกโบว์

4.11.1.6.3 มุมกล้อง ฉายให้เห็นหน้าตัวละครที่กำลังพูด และเห็นหลังตัว

ที่คอ

ละครที่กำลังนั่งฟัง

ภาพที่ 29 ฉากยอนกโยชมมินฮยอกให้กีอูฟัง

ที่มา : <https://moviehdfree.net/parasite-2019-ชนชั้นปรสิต/>

4.11.1.7 สัญลักษณ์ที่พบ

การถูกเพิกเฉยจากคนในครอบครัวอาจจะทำให้คนที่ถูกเพิกเฉยนั้น มีความหมายเหมือนกับคนที่ไม่ได้อยู่ในครอบครัวเดียวกัน

4.11.2 ฉากที่ 2

4.11.2.1 โครงเรื่อง

ขณะที่กีอูกำลังนั่งสอนพิเศษดาฮเย และดาฮเยได้ถามความรู้สึกถึงครูเจสสิก้าหรือกิจองกับกีอู และกีอูได้พูดคุยและเขียนความในใจลงในสมุด ทั้งคู่มองตากันจนมีความสัมพันธ์กันมากกว่าศิษย์และครูสอนพิเศษในห้องของดาฮเย

4.11.2.2 ตัวละคร

ดาฮเย กีอู

4.11.2.3 ความคิด

ฉากนี้ทำให้เห็นพฤติกรรมของผู้หญิงและผู้ชายเมื่ออยู่กันสองต่อสอง ย่อมจะเกิดความสัมพันธ์ได้ง่ายไม่ได้สนใจและพ่อแม่ไม่เคยรับรู้ หรือใส่ใจลูกสาวในเรื่องนี้

4.11.2.4 ภาษา

ภาษาที่ใช้ในฉากนี้เป็นการใช้ภาษาปาก

4.11.2.5 ดนตรี

ไม่มีดนตรีประกอบฉาก

4.11.2.6 ภาพ

4.11.2.6.1 ห้องนอนของคาสเย

4.11.2.6.2 เครื่องแต่งกาย กิอูสวมเสื้อยืดไว้ข้างในและมีเสื้อคลุมสีดำ

คาสเยสวมชุดนักเรียน

4.11.2.6.3 มุมกล้อง เป็นกล้องมุมตรงที่เห็นตัวละครทั้งสองด้านหน้า

กำลังพูดกัน ฉากหลังเป็นที่นอนของคาสเย

ภาพที่ 30 ฉากก็อูพูดกับคาสเย

ที่มา : <https://moviehdfree.net/parasite-2019-ชนชั้นปรสิต/>

4.11.2.7 สัญลักษณ์ที่พบ

การมีความสัมพันธ์ลับแต่ไม่มีคนในครอบครัวรับรู้ แสดงให้เห็นถึงความเพิกเฉยของครอบครัวที่มีต่อลูกสาว ทำให้ลูกสาวต้องหาความรักความสนใจจากคนอื่นเพื่อเข้ามาดูแลแทนครอบครัวที่แท้จริง

4.11.3 ฉากที่ 3

4.11.3.1 โครงเรื่อง

ครอบครัวพัคจะพาตาซงไปแคมป์ในวันเกิด แต่ดาฮเยไม่อยากไป ในขณะที่เดียวกันตาซงตื่นเต้นกับของเล่นใหม่อย่างวิทยุสื่อสาร ดาฮเยทำหน้าที่ไม่มีความสุข โดยมียอนกโยและดงอิกพูดไม่ให้ดาฮเยทำตัวอแง

ภาพที่ 31 ฉากดาฮเยอแง

ที่มา : <https://moviehdfree.net/parasite-2019-ชนชั้นปรสิต/>

4.11.3.2 ตัวละคร

ดงอิก ยอนกโย ตาซง ดาฮเย

4.11.3.3 ความคิด

ฉากนี้ทำให้เห็นพ่อแม่ที่เอาใจแต่ลูกชาย เนื่องจากครอบครัวจะไปฉลองวันเกิดให้ลูกชาย ขนาดพ่อแม่มีงานยุ่งก็ยังสละเวลาไปเพื่อลูกชาย โดยไม่ได้สนใจความรู้สึกของลูกสาว ตาซงพูดผ่านวิทยุสื่อสาร “ห้องฟ้าแจ่มใส เปลี่ยน มีเมฆเล็กน้อย แต่ไม่ใช่เมฆฝน เปลี่ยน”

ดงอิกพูดผ่านวิทยุสื่อสาร “ทราบแล้ว เปลี่ยน ตอนนี้พี่สาวเราทำน้ำบูดเป็นตุตเปิด กำลังเซ็งสุดขีดเลย เปลี่ยน”

ดาฮเย “ก็หนูอยากตีวอังกฤษ หนูจะโทรเรียกครูควิน”

ยอนกโย “ไม่ได้ ออย่ามาอแงตอนนี้ ไหน ๆ ก็ต้องไป ทำตัวให้สนุกสิ”

ดงอิก “ดาฮเย เราไม่ได้ไปตั้งแคมป์ธรรมดาณะ เราจะฉลองวันเกิดให้ตาซง พ่อก็งานยุ่งยังไปเลยนะ”

4.11.3.4 ภาษา

ภาษาที่ใช้ในฉากนี้เป็นการใช้ภาษาปาก

4.11.3.5 ดนตรี

มีดนตรี Opera คลอเบา ๆ

4.11.3.6 ภาพ

4.11.3.6.1 ห้องรับแขกในบ้านครอบครัวพัค

4.11.3.6.2 เครื่องแต่งกาย ดาซงสวมเสื้อยืดและกางเกงขาสั้นสีน้ำเงิน
 กลุ่มเสื้อคอปกแขนสั้นสีฟ้าสวมบทบาทเป็นตำรวจ ดงอิกใส่เสื้อคอปกลายทางมีเสื้อกั๊กสีเขียวคลุม ดาฮเย
 ใส่เสื้อคอปกลายสก๊อต และยอนกโยใส่เสื้อยืดสีเขียวด้านในสวมทับด้วยเสื้อคอปกแขนสั้นสีเขียวเข้มและ
 กางเกงยีนส์

4.11.3.6.3 มุมกล้อง ฉายภาพตัวละครที่กำลังพูดคนนั้นคนเดียว ตัดสลับ
 กับตัวละครที่กำลังพูดชัดและตัวละครที่กำลังฟังเบลอ

ภาพที่ 32 ฉากดงอิกและยอนกโยพูดกับดาฮเย

ที่มา : <https://moviehdfree.net/parasite-2019-ชนชั้นปรสิต/>

4.11.3.7 สัญญาที่พบ

ลูกสาวที่อยู่ในครอบครัวที่มีเพศชายเป็นใหญ่ แม้จะเป็นสมาชิกคนหนึ่งใน
 ครอบครัวก็เหมือนกับเป็นคนอื่นคนไกลในครอบครัว

4.11.4 ฉากที่ 4

4.11.4.1 โครงเรื่อง

หลังจากกลับมาจากแคมป์ที่น้ำท่วม พ่อแม่ต่างสนใจดาซงที่ตั้ออยากจะ
 นอนในเต็นท์กระโจมอินเดียนแดงในสวนตอนที่ฝนกำลังตก พ่อแม่นอนบนโซฟาตรงหน้าต่างกระจกบาน
 ใหญ่เพื่อสังเกตความปลอดภัยของลูกชาย ดาฮเยที่ลงมาถ่ายภาพเพื่อเล่าให้กู้อูรับรู้อ่านทางข้อความ ก็อุ้ได้
 บอกว่าเขาอยู่กับเธอ ในขณะเดียวกันพ่อแม่กลับเป็นคนไล่ให้ดาฮเยเลิกเล่นมือถือแล้วให้ขึ้นห้องไปนอน

4.11.4.2 ตัวละคร

ดงอิก ยอนกโย ดาฮเย

4.11.4.3 ความคิด

ฉากนี้ทำให้เห็นความเป็นอื่นของลูกสาวที่ถูกเลือกปฏิบัติจากพ่อแม่ ดาฮเย ที่ลงมาถ่ายภาพการกระทำของน้องชาย ซึ่งเป็นสาเหตุให้พ่อแม่ไม่สนใจ เพื่อเล่าให้ก๊อชุกุคคนที่เห็นเธอในสายตาผ่านทางข้อความ แต่พ่อแม่กลับไม่ได้สนใจพร้อมกับดงอิก

ดงอิก “พัค ดาฮเย เลิกเล่นโทรศัพท์ ไปนอนได้แล้ว”

และมีก๊อชุกุคที่กำลังพิมพ์ข้อความบอกว่าเขาอยู่กับเธอ ดีความได้ตรง ๆ ว่า ก๊อชุกุคนอนหลับอยู่ใต้โต๊ะที่เธอนั่งอยู่ หรือแฝงความนัยได้ คือเขาอยู่กับเธอ เป็นเพื่อนที่ฟังทางใจให้เธอได้เสมอ

ดาฮเย “-คิดถึงพี่”

ก๊อชุกุค “-ฉันอยู่กับเธอนะ”

4.11.4.4 ภาษา

ภาษาที่ใช้ในฉากนี้เป็นการใช้ภาษาปาก

4.11.4.5 ดนตรี

ไม่มีดนตรีประกอบฉาก มีแค่เสียงบรรยากาศฝนตก

4.11.4.6 ภาพ

4.11.4.6.1 ห้องนั่งเล่นบ้านครอบครัวพัคในคืนที่ฝนตก

4.11.4.6.2 เครื่องแต่งกาย ทุกคนใส่ชุดนอน

4.11.4.6.3 มุมกล้อง ฉายภาพตามการเคลื่อนไหวของตัวละครที่กำลังเดิน

และภาพชัดตัวละครที่กำลังพูด เบลอตัวละครที่กำลังฟัง

ภาพที่ 33 ฉากดงอิกบอกให้ดาฮเยเข้านอน

ที่มา : <https://moviehdfree.net/parasite-2019-ชนชั้นปรสิต/>

4.11.4.7 สัญญาที่พบ

การกระทำของพ่อแม่ หากเทียบกับลูกชายและลูกสาว นับได้ว่าเป็นการกระทำสองมาตรฐานชัดเจน แม่ครอบครัวนี้นี้จะมีพื้นที่บ้านที่กว้างขวางมาก แต่คนเป็นพ่อแม่ครอบครัวยุคนี้สูงไม่สามารถรับรู้ถึงความมีอยู่ของความรู้สึกของลูกสาวแท้ ๆ ตัวเอง

4.12 เนื้อหาภาพยนตร์ที่สื่อคำว่า คนในครอบครัวที่ไม่รู้จัก

4.12.1 ฉากที่ 1

4.12.1.1 โครงเรื่อง

ดาฮเยพบกับกึอูถึงผลไม้ที่ตนเองชอบด้วยหน้าตาที่เศร้าเสียตาย

4.12.1.2 ตัวละคร

กึอู ดาฮเย

4.12.1.3 ความคิด

ฉากนี้ทำให้เห็นว่าแม่แต่สิ่งที่ดาฮเยชอบที่สุดคือ ลูกพีช ที่เธอชอบยังไม่ได้กิน เพราะแม่บ้านที่พ่อแม่ผู้ให้กำเนิดเธอจ้างมาเพื่อดูแลเธอแพ้ผลไม้ชนิดนี้

ดาฮเย “อยากกินลูกพีชจัง หนูชอบที่สุดเลย”

กึอู “บอกแม่บ้านสิ”

ดาฮเย “ไม่ได้ มันเป็นผลไม้ต้องห้ามของบ้านนี้”

4.12.1.4 ภาษา

ภาษาที่ใช้ในฉากนี้เป็นการใช้ภาษาปาก

4.12.1.5 ดนตรี

ดนตรี Orchestra คลอเบา ๆ

4.12.1.6 ภาพ

4.12.1.6.1 ห้องที่มีหนังสือภายในบ้าน

4.12.1.6.2 เครื่องแต่งกาย กึอูใส่เสื้อสีขาว ดาฮเยใส่เสื้อยืดแขนยาวสีม่วง

อ่อน

4.12.1.6.3 มุมกล้อง ฉายภาพเห็นหน้าชัดเจนของตัวละครที่กำลังพูด

และเห็นหลังที่เบลอของตัวละครที่กำลังนั่งฟัง

ภาพที่ 34 ฉากดาฮเยถือผลไม้พูดกับกึฮึงพีช

ที่มา : <https://moviehdfree.net/parasite-2019-ชนชั้นปรสิต/>

4.12.1.7 สัญญะที่พบ

ในความเป็นจริงคนในครอบครัวไม่มีใครใส่ใจหรือเข้าใจความรู้สึกของลูกสาว สะท้อนถึงความไม่เข้าใจแม้แต่ลูกตัวเอง การมองข้ามลูกสาวของพ่อแม่ชนชั้นสูง เป็นความเหลื่อมล้ำทางเพศสภาพที่ร้ายกาจยิ่งในครอบครัวชนชั้นสูงครอบครัวนี้

4.13 เนื้อหาภาพยนตร์ที่สื่อคำว่า Pretend แกล้งทำเป็น

4.13.1 ฉากที่ 1

4.13.1.1 โครงเรื่อง

กึฮุมมาหาดาฮเยเพื่อสอนพิเศษต่อ ดาฮเยพูดว่าดาซงเป็นจอมลวงโลก เพียงแค่อายากจะเล่าให้กึฮึงฟัง เรื่องดาซงเป็นจอมลวงโลก กึฮึงจึงให้ความสนใจโดยโยงกับการสอนภาษาอังกฤษ กับคำว่า pretend ที่แปลว่า แกล้งทำเป็น

4.13.1.2 ตัวละคร

ดาฮเย กึฮึง

4.13.1.3 ความคิด

ฉากนี้ทำให้เห็นความสนใจของกึฮึงที่สนใจฟังคำพูดของดาฮเย และยังฉลาดที่ยกคำที่มีความหมายว่าแกล้งทำเป็นเพื่อสื่อถึงนัยยะสำคัญ

ดาฮเย “ครูรู้ไหม ดาซงนะจอมลวงโลก”

“เขาแกล้งทำทั้งนั้น ทำทำเป็นอัจฉริยะ มิติที่สี่بابอนนั้นนะ สวมบมเป็นศิลปิน”

กึฮึง “มาเขียนภาษาอังกฤษกัน โดยใช้คำว่า Pretend อย่างน้อยสองครั้ง”

4.13.1.4 ภาษา

ภาษาที่ใช้ในฉากนี้เป็นการใช้ภาษาปาก

4.13.1.5 ดนตรี

ไม่มีดนตรีประกอบฉาก

4.13.1.6 ภาพ

4.13.1.6.1 ห้องนอนของคายนเย

4.13.1.6.2 เครื่องแต่งกาย กิอูสวมเสื้อยืดไว้ข้างในและมีเสื้อคลุมสีดำ

คายนเยสวมชุดนักเรียน

4.13.1.6.3 มุมกล้อง เป็นกล้องมุมตรงที่เห็นตัวละครทั้งสองด้านหน้า

กำลังพูดกัน ฉากหลังเป็นพื้นนอนของคายนเย

ภาพที่ 35 ฉากกิอูสอนคำศัพท์ให้คายนเย

ที่มา : <https://moviehdfree.net/parasite-2019-ชนชั้นปรสิต/>

4.13.1.7 สัญญะที่พบ

คำว่าแก๊งค์ทำเป็น มีนัยยะที่ชัดเจนว่าครอบครัวคิม แก๊งค์ ทำเป็นครูแม่บ้าน คนขับรถ เพื่อเข้ามาหารายได้จากครอบครัวพัค แต่อีกนัยยะหนึ่งตีความได้ว่า คายนเยแก๊งค์ทำตัวเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัวพัค

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ภาพยนตร์เรื่องชนชั้นปรสิต (Parasite) ในแต่ละฉากผ่านหลักการ อริสโตเติล ผู้จัดทำวิจัยได้เข้าใจเนื้อเรื่อง ความคิดเห็น และความหมายแฝงในแต่ละฉากมากขึ้น จึงนำ ข้อมูลที่ผู้จัดทำวิเคราะห์ได้ในแต่ละฉากมารวบรวมสรุปทั้งหมดอีกครั้งในบทนี้ ผ่านหลักการเดิมของ อริสโตเติลและอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับโครงสร้างและองค์ประกอบสำคัญของโครงสร้าง

5.1 โครงสร้าง (Plot)

ภาพยนตร์เรื่องชนชั้นปรสิต (Parasite) เป็นภาพยนตร์ที่เล่าถึงเรื่องราวของสมาชิก ครอบครัวคิม 4 คน ซึ่งมีสถานะเป็นชนชั้นแรงงาน วางแผนหลอกลวงเพื่อให้ได้เข้าไปทำงานในบ้านของ ครอบครัวมหาเศรษฐีตระกูลพัค

เริ่มจากกีอู (ลูกชาย) ของครอบครัวคิมได้เข้าไปเป็นครูสอนพิเศษให้กับดาฮเย (ลูกสาว) ของ ครอบครัวพัค จากนั้นจึงได้เริ่มคิดเล่ห์กลที่จะทำให้ทำกิจจอง (น้องสาว) เข้าไปเป็นครูสอนพิเศษให้กับดาฮเย น้องชายของดาฮเย ตามด้วยกีแทก (พ่อ) ที่เข้าไปทำงานเป็นคนขับรถ และซุกซุก (แม่) เข้าไปทำงานเป็น แม่บ้านได้สำเร็จ

ในวันที่ครอบครัวพัคตั้งใจออกไปตั้งแคมป์ ทำให้แผนการยึดบ้านของครอบครัวคิมเริ่มขึ้น ใช้ ชีวิตเปรียบเสมือนบ้านของตนเอง

จนกระทั่งมีเสียงกระดิ่งจากอดีตแม่บ้านมุนกวางในคืนที่ฝนตกหนัก และทำให้ต่างฝ่ายได้รู้ ความจริงของ กันและกันว่า มุนกวางมีสามีที่หลบซ่อนอยู่ในห้องชั้นใต้ดิน และมุนกวางได้รู้ว่า ผู้คนที่เธอ เห็นนั้นเป็นครอบครัวเดียวกัน จึงเกิดเหตุการณ์ทะเลาะและต่อสู้กันที่สุดในที่สุด

เหตุการณ์ทะเลาะในคืนนั้น ทำให้เกิดเรื่องราวโศกนาฏกรรมในงานวันเกิดดาฮเยที่สวนหลัง บ้านของบ้านครอบครัวพัค ซึ่งมาจากความแค้นของกินเซสามีของมุนกวางที่เสียใจจากการทะเลาะกันทำให้ ภรรยาตนต้องเสียชีวิต

5.1.1 การกระทำในละคร (Dramatic Active)

พิจารณาจากตัวละครหลักผู้ดำเนินเรื่องผ่านคำถามว่า ใคร ต้องการอะไร ทำอะไรกับ ความต้องการนั้น ๆ และสุดท้ายแล้วผลจากการกระทำนั้นเป็นอย่างไร

ใคร	ครอบครัวพัค
ต้องการอะไร	ยึดบ้านครอบครัวพัค

ทำอะไรกับความต้องการ ได้ลองใช้ชีวิตที่สบายในบ้านครอบครัวพัก
ผลจากการกระทำ โศกนาฏกรรมที่ไม่คาดคิด

5.1.2 การปูพื้น (Exposition)

ภาพยนตร์เรื่องนี้มีการปูพื้นโดยการให้ผู้ชมได้รู้จักกับครอบครัวคิมว่าสมาชิกของครอบครัวเป็นใครมีหน้าตาและบุคลิกอย่างไร เนื่องจากสมาชิกในครอบครัวคิมเป็นตัวละครหลักที่ผู้ชมต้องติดตามไปตลอดทั้งเรื่อง

5.1.3 การเตรียมเรื่อง (Foreshadowing)

การเตรียมเรื่อง คือ การนำผู้ชมให้เห็นสภาพความเป็นอยู่ของสมาชิกในครอบครัวคิมที่อยู่บ้านชั้นใต้ดินในชุมชนแออัดแห่งหนึ่ง รวมถึงความคิด พฤติกรรมการใช้ชีวิตบนพื้นฐานของความจน

5.1.4 จุดเริ่มเรื่อง (Point of attack)

เริ่มต้นมาจากการที่มินฮยอกเพื่อนเก่าของกึจู มาทาบทามให้เป็นครูสอนพิเศษภาษาอังกฤษ ดาฮเย ลูกสาวเศรษฐีหรือครอบครัวพัก และทำให้กึจูต้องปลอมแปลงเอกสารจนได้ไปเป็นครูสอนพิเศษในบ้านหลังนั้น

5.1.5 เหตุการณ์กระตุ้น (Inciting incident)

เนื่องจากยอนกโยต้องการให้ดาฮเยลูกชายของตนได้มีครูสอนศิลปะ จึงพูดกับกึจูทำให้กึจูนึกคิดแผนการหลอกลวงที่จะทำให้กึจองน้องสาวของตนมาเป็นครูสอนพิเศษในบ้านครอบครัวพักด้วยกัน

5.1.6 ความยุ่งยาก (Complication)

ความยุ่งยากของเรื่องนี้ คือ การทำให้ทุกคนในครอบครัวคิมเข้ามาทำงานในบ้านครอบครัวพักให้ได้ เมื่อทุกคนเข้ามาทำงานได้สำเร็จ ยังต้องใช้ชีวิตทำงานและปกปิดตัวตนที่แท้จริงของตนเองเพื่อไม่ให้ครอบครัวพัก รู้ความจริง

5.1.7 การค้นพบ (Discovery)

ครอบครัวคิมได้รู้ความจริงของอดีตแม่บ้านมุนกวาง เนื่องจากแม่บ้านมุนกวางต้องการเข้ามาในบ้านครอบครัวพักอีกครั้ง เพื่อไปหาสามีของตนเองที่หลบซ่อนอยู่ในห้องชั้นใต้ดินบ้านครอบครัวพัก แต่อดีตแม่บ้าน มุนกวางได้รู้ความจริงว่าสมาชิกในครอบครัวคิมเป็นครอบครัวเดียวกันเช่นกัน

5.1.8 จุดสูงสุด (Climax)

อดีตแม่บ้านมุนกวาง และกึนเซซึ่งเป็นสามี จึงได้บันทึกวิดีโอเพื่อจะนำไปเผยแพร่ให้ครอบครัวพักได้รับรู้ จึงเกิดเหตุการณ์ทะเลาะกันเกิดขึ้นระหว่างครอบครัวมุนกวาง และครอบครัวคิม

5.1.9 จุดวิกฤต (Crisis)

ในงานวันเกิดดาซงที่สวนหลังบ้าน เกิดเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิดขึ้น คือกินเซมมีความคับแค้นใจที่ครอบครัวคิมทำให้แม่บ้านมุนกวังเสียชีวิต จึงวิ่งถือมีดมาในงานวันเกิดและไล่ทำร้ายสมาชิกครอบครัวคิมทีละคน เกิดเป็นเหตุการณ์โศกนาฏกรรมและความวุ่นวายขึ้น

5.1.10 การคลี่คลาย (Denouement)

หลังจากเหตุการณ์โศกนาฏกรรมในครั้งนั้น ทำให้เห็นว่ากิจองเสียชีวิต ก็แตกได้วิ่งหนีความผิด ก็อุ้มน้ำขึ้นมาในโรงพยาบาลที่พึ่งผ่าตัดสมอง และสุดท้ายก็อุ้มน้ำและซุกซุกได้ถูกพิพากษาในศาลให้รอลงอาญา

5.1.11 เอกภาพ (Unity)

ท้ายที่สุดก็อุ้มน้ำและซุกซุก กลับมาใช้ชีวิตในบ้านของตนเอง และไม่รู้วาก็แตกหายไปไหนในวันนั้น และเริ่มขึ้นไปบนภูเขาที่เห็นบ้านหลังนั้นชัดเจน พร้อมกับเห็นบางอย่างที่ทำให้รู้ว่าพ่อของตนเองหนีไปอยู่ชั้นใต้ดิน สุดท้าย ก็แตกได้หนีไปอยู่ที่ชั้นใต้ดินบ้านหลังนั้นจริง และก็อุ้มน้ำถึงแผนการที่จะหาเงินมาเพื่อซื้อบ้านหลังนั้นและให้พ่อของตนได้ออกมาจากชั้นใต้ดินมาใช้ชีวิตได้ในที่สุด

5.2 ตัวละคร (Character)

จำแนกตามความสำคัญของตัวละคร

5.2.1 ตัวละครเอก (Main character)

5.2.1.1 ครอบครัวคิม ก็แตก ซุงซุก กิอุ กิจอง

5.2.1.2 ครอบครัวพัค ดงอิก ยอนกโย ดาฮเย ดาซง

5.2.1.3 ครอบครัวอดีตแม่บ้าน มุนกวัง กินเซ

5.2.2 ตัวละครประกอบฉาก (Minor character)

5.2.2.1 มินฮยอก (เพื่อนกิอุ)

5.3 ความคิด (Thought)

สาระสำคัญของภาพยนตร์ที่เป็นบทสรุปที่ได้จากการชม

5.3.1 แก่นของเรื่อง (Theme)

ความคิดที่เป็นแกนกลางของภาพยนตร์ โดยภาพยนตร์เรื่องนี้ผู้จัดทำวิจัยสามารถสรุปแก่นของเรื่องได้มีประเด็น ดังนี้

5.3.1.1 การแบ่งแยกความเป็นชนชั้นฝังอยู่ในรากลึกของคน ไม่สามารถที่จะเปลี่ยนแปลงได้ความเหลื่อมล้ำทางสังคมจึงไม่เคยมีวันหายไป

5.3.1.2 ความยากจนไม่ใช่ข้อแก้ตัวของการที่จะฉ้อฉลใช้กลโกงเพื่อให้มีชีวิตที่ดีขึ้น

5.3.1.3 กลไกพื้นฐานของสิ่งมีชีวิตทั่วไป คือ การใช้ชีวิตให้อยู่รอดและเมื่อนั้นเองที่ธรรมชาติมนุษย์อันดั่งามจะเปลี่ยนไปกลายเป็นมนุษย์ผู้โหดร้าย แย่งชิง และเห็นแก่ตัว

5.3.1.4 เมื่อคนเลือกที่จะทำสิ่งที่ไม่ดี เกิดการโกหกหลอกลวง จึงต้องทำทุกอย่างเพื่อปกปิดไม่ให้เรื่องโกหกหรือการหลอกลวงของตนเองนั้นเปิดเผยออกมา แม้แต่การฆ่าคนด้วยกันเองจึงสามารถทำได้ นำมาซึ่งโศกนาฏกรรมหรือเหตุการณ์ที่ไม่มีใครคาดคิดถึงผลของการกระทำ

5.3.2 สัญลักษณ์ (Symbol)

ภาพยนตร์เรื่องนี้มีสัญลักษณ์ที่ผู้ท้าวใจสามารถสรุปได้ ดังนี้

5.3.2.1 ปรสิต คือ สิ่งมีชีวิตที่อาศัยผู้อื่นหรือเซลล์ชนิดอื่นเป็นที่พักและแหล่งอาหาร จึงเปรียบได้ว่าครอบครัวคิมและครอบครัวของมุนกวางเป็นปรสิตที่ได้รับประโยชน์ซึ่งมีครอบครัวพักเป็นแหล่งที่อยู่อาศัยที่เสียประโยชน์ให้กับปรสิต

5.3.2.2 แมลงสาบ คือ สัตว์หรือสิ่งมีชีวิตที่ต้องหลบซ่อนอยู่ในสถานที่ต่าง ๆ ต้องกำจัดออกไป เพราะเป็นสัตว์ที่ไม่มีประโยชน์ และพึ่งพาอาศัยหาอาหารจากแหล่งที่มีประโยชน์เท่านั้น มักไม่ให้ผู้คนพบเห็น เมื่อมีผู้คนพบเห็นจะบินและวิ่งหนีจนกระเจิง หรือในตอนที่เกิดเหตุการณ์ที่อันตรายกับที่อยู่ของตน จะอพยพหนีเพื่อเอาชีวิตรอด

5.3.2.3 อาหารของชนชั้นสูง คือ ภาพของตัวละครชนชั้นล่างถูกเสียบด้วยไม้ย่างอาหาร สื่อถึงว่า คนชนชั้นล่างไม่ได้เป็นแค่ปรสิตไม่มีประโยชน์ บางครั้งอาจเป็นคนที่ทำให้ชนชั้นสูงได้ยกระดับตัวเองมีผลประโยชน์กับตนเอง เปรียบคนชนชั้นล่างเหมือนอาหารที่แสนอร่อยของชนชั้นสูงเช่นกัน

5.3.2.4 บ้านเรอมนคนละชั้น คือ ภาพของความเป็นอยู่ที่แตกต่างกันระหว่างบ้านของคนชนชั้นสูงและคนชนชั้นล่าง และเปรียบถึงฐานะที่มีความแตกต่างกัน

5.3.2.5 พลาสติกกันกระแทกที่เรียกว่า บ้าน คือ บ้านของคนชนชั้นสูงส่วนใหญ่จะมีความปลอดภัยสูง เพื่อกันความไม่ปลอดภัย ความไม่เป็นส่วนตัว ความลำบาก ความเจ็บ อันตรายต่าง ๆ จากภายนอกที่เข้ามา และยังเปรียบได้ว่า เป็นการปิดการรับรู้ของคนชนชั้นสูงเช่นกัน

5.3.2.6 พลาสติกกันกระแทกที่เรียกว่า เงิน คือ แสดงให้เห็นว่าแม้ทรัพยากรอาหารหรือประโยชน์บางอย่างหายไปเพียงเล็กน้อย คนชนชั้นสูงไม่สามารถรับรู้และไม่ได้ทำให้กระทบต่อความเป็นอยู่ เนื่องจากมีเงินให้ใช้อยู่ตลอดเวลา

5.3.2.7 ฝึในบ้าน คือ ความไม่รู้ของคนชนชั้นสูงถึงการมีตัวตนอยู่ของคนชนชั้นล่าง

5.3.2.8 พิระมิดมวลงชีวภาพ คือ เห็นได้ชัดถึงความไร้ตัวตนของชนชั้นล่างที่เป็นส่วนล่างสุดของพีระมิด คนชนชั้นสูงไม่สามารถจะรับรู้ถึงการมีตัวตนของคนชนชั้นล่างได้ เนื่องจากกว่าจะผ่านชั้นพีระมิดไปถึงชั้นบนสุด ยังคงมีอีกหลายชั้นที่คนชนชั้นสูงไม่รู้จัก

5.3.2.9 สุขในบ้านชนชั้นสูง คือ ผู้หญิงที่เป็นภรรยาของชนชั้นสูงที่ไม่สามารถทำอะไรได้นอกจากสั่งชนชั้นล่างให้ทำ และเป็นคนที่สามีคอยให้ความรักในรูปแบบความเป็นอยู่ที่สบาย

5.3.2.10 ผู้ชายเป็นใหญ่ คือ สังคมที่ผู้หญิงยกยอให้เป็นโดยผู้ชายไม่ต้องแสดงหรือทำอะไร เนื่องจากผู้ชายยังมีความสำคัญในการเป็นเสาหลักของครอบครัว และการทำบางอย่างที่ผู้หญิงไม่สามารถทำได้

5.3.2.11 ครอบครัวเดียวกันหรือคนอื่นไกล คือ การถูกเพิกเฉยจากคนในครอบครัวเดียวกัน

5.3.2.12 คนในครอบครัวที่ไม่รู้จัก คือ ความไม่เข้าใจหรือการมองข้ามความรู้สึกของคนในครอบครัว

5.3.2.13 Pretend แกล้งทำเป็น คือ การเสแสร้งทำเป็นคนในแบบที่ต้องทำ ซึ่งไม่ใช่ตัวตนจริง

5.4 ภาษาหรือการใช้คำพูด (Diction)

ภาษาที่ใช้ในภาพยนตร์เรื่องนี้เป็นภาษาระดับปาก ซึ่งปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดระดับของภาษาในภาพยนตร์เรื่องนี้มีดังนี้

5.4.1 โอกาสและสถานที่ เช่น การสื่อสารกับบุคคลกลุ่มใหญ่ในที่ประชุม ที่สาธารณะ ตลาดร้านค้า หรือที่บ้าน ย่อมใช้ระดับภาษาต่างกัน

5.4.2 สัมพันธภาพระหว่างบุคคล เช่น เพื่อนสนิท คนที่เพิ่งรู้จัก ผู้ไม่เคยรู้จักกันมาก่อน ย่อมใช้ระดับภาษาต่างกัน

5.4.3 ลักษณะของเนื้อหา เนื้อหาของสารส่วนใหญ่มีความสัมพันธ์กับโอกาสในการสื่อสารระดับภาษา ในบางกรณีเนื้อหาอย่างเดียวกันอาจใช้ภาษาต่าง ๆ กัน

5.4.4 สื่อที่ใช้ส่งสาร เช่น การบอกต่อ ๆ กันไปด้วยปาก การพูดทางวิทยุกระจายเสียงหรือโทรทัศน์ ย่อมใช้ภาษาต่างระดับกัน

5.5 ดนตรี (Song)

ดนตรีประกอบในแต่ละฉากช่วยสร้างอารมณ์ ความรู้สึก และบรรยากาศ หรือแม้แต่ช่วยเสริมจินตนาการแก่ผู้ชมให้ชัดขึ้น ซึ่งในภาพยนตร์เรื่องนี้มีการใช้เพลงที่บรรเลงด้วยเครื่องดนตรีเครื่องสี่

หรือเครื่องตี รวมถึงใช้ การบรรเลงดนตรีออเคสตราเป็นส่วนใหญ่ ทั้งในฉากตึงเครียด ฉากระทึก และ ฉากที่ผ่อนคลาย

5.6 ภาพ (Spectacle)

5.6.1 ฉาก

ฉากที่สำคัญและปรากฏในภาพยนตร์ส่วนใหญ่ ได้แก่

5.6.1.1 บ้านครอบครัวพัค เช่น สวนหลังบ้าน ห้องใต้ดิน ห้องครัว ห้องรับแขก

5.6.1.2 บ้านครอบครัวคิม

5.6.1.3 เมืองที่อาศัย

5.6.2 เครื่องแต่งกาย

ภาพยนตร์เรื่องนี้เป็นภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาอยู่ในปัจจุบัน ดังนั้นเสื้อผ้าของตัวละครจึงมีความทันสมัยเป็นปัจจุบัน ทำให้เห็นได้ชัดถึงการสวมใส่เสื้อผ้าของคนต่างชนชั้น ซึ่งเห็นได้จาก การใส่เสื้อผ้าของครอบครัวคิมเป็นการสวมเสื้อและกางเกงที่ใส่ได้ง่าย ไม่ต้องคิดมากในการเลือกสวมใส่ ต่างกับครอบครัวพัคที่การใส่เสื้อผ้าจะมีสีสันไปในทางเดียวกัน ทำให้รู้สึกถึงความเรียบหรูดูดี และมีหลากหลายชุดให้สวมใส่

5.6.3 มุมกล้อง

มุมกล้องที่เห็นได้ชัดในฉากของภาพยนตร์เรื่องนี้ ได้แก่

5.6.3.1 ภาพระยะใกล้ ซึ่งเป็นมุมกล้องที่เห็นบริเวณศีรษะและบริเวณใบหน้าของผู้แสดง มีรายละเอียดชัดเจนขึ้น ส่วนใหญ่เน้นความรู้สึกของผู้แสดงที่สายตา แววตา โดยกล้องนำคนดูเข้าไปสำรวจตัวละครอย่างใกล้ชิด

5.6.3.2 มุมแทนสายตาของบุคคล เป็นมุมกล้องที่นำมาใช้แทนสายตาของบุคคลเมื่อกำลังสนทนากับตัวละครอื่น ทำให้ผู้ชมรู้สึกเหมือนเป็นตัวละครเจ้าของสายตานั้น

5.6.3.3 มุมสูง เป็นมุมสูงกล้องอยู่ด้านบน ถ่ายลงมาที่ผู้แสดง แสดงแทนสายตาออกไปเบื้องล่างที่พื้นถ้าใช้กับตัวละครจะให้ความรู้สึกต่ำต้อย ไร้ศักดิ์ศรี ไม่มีความสำคัญ

5.6.3.4 มุมสายตาหอน เป็นมุมที่ตรงข้ามกับมุมสายตาดูก เป็นมุมสายตาของคนดูที่อยู่ต่ำจมองเห็นพื้นหลังเป็นท้องฟ้า เห็นตัวละครมีลักษณะเด่น

จากการทำวิจัยครั้งนี้ผู้จัดทำวิจัยทำให้ผู้วิจัยมีความเข้าใจในภาพยนตร์มากยิ่งขึ้น เกิดกระบวนการในการเรียนรู้เรื่องสัญลักษณ์และการตีความสัญลักษณ์จาก องค์ประกอบของภาพยนตร์ มีความเข้าใจเหตุผลและความคิดของตัวละคร รวมถึงได้รู้ความหมายแท้จริงของสัญลักษณ์ซึ่งปรากฏใน

ภาพยนตร์เรื่องชนชั้นปรสิต (Parasite) ที่สะท้อนสังคมเกาหลีใต้ได้เป็นอย่างดีถึงการเสียดสีสังคม ความเหลื่อมล้ำระหว่างคนชนชั้นสูงและชนชั้นล่างที่อาศัยอยู่ในประเทศหรือโลกเดียวกัน ซึ่งเห็นได้จากการกลายเป็นเมือง ทำให้เกิดความแออัดในพื้นที่เมือง เศรษฐกิจที่กำลังพัฒนาอย่างรวดเร็วนั้นก็ทำให้กดดันการใช้ชีวิตของคนในปัจจุบัน พวกเขาโกหก ทำร้ายคนที่ไม่ได้แค้มเคื่อง เพื่องานและเงิน ซึ่งไม่ได้บอกว่าสิ่งที่พวกเขาทำนั้นถูก แต่อย่างน้อยทำให้ผู้วิจัยเข้าใจถึงเหตุผลที่พวกเขาทำเพื่อการมีชีวิตรอดและการมีชีวิตที่ดีกว่านี้ และทำให้ผู้วิจัยเข้าใจว่าการพัฒนาเศรษฐกิจจะไม่มีประโยชน์หากประเทศร่ำรวยแต่ผู้คนส่วนใหญ่ยังคงยากจนและยังมีความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคมอยู่

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยเรื่องสัญลักษณ์ในภาพยนตร์กับการสะท้อนสังคมเกาหลีใต้ : กรณีศึกษาภาพยนตร์เรื่องชนชั้นปรสิต (Parasite) มีประเด็นที่ผู้สนใจในงานวิจัยควรนำไปศึกษาเพิ่มต่อ ดังนี้

1. ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิเคราะห์ความหมายของสัญลักษณ์ในรูปแบบของการวิเคราะห์จากองค์ประกอบของภาพยนตร์ จึงควรมีการนำวิธีการวิเคราะห์สัญลักษณ์ในรูปแบบอื่น ๆ มาใช้ในการศึกษาสัญลักษณ์ในภาพยนตร์ เพื่อทราบถึงกระบวนการสื่อความหมายในรูปแบบอื่นได้อีกหรือไม่

2. ภาพความรุนแรงที่ปรากฏในภาพยนตร์เรื่องนี้ เป็นเพราะกลุ่มคนชนชั้นล่างโดนโครงสร้างทางสังคมกดทับทำให้ดูเป็นคนไม่ดีที่ใช้ความรุนแรง ซึ่งสามารถนำภาพความรุนแรงไปวิเคราะห์ต่อได้ว่าโครงสร้างทางสังคมเป็นอย่างไรจึงกดดันให้คนกลุ่มชนชั้นล่างใช้ความรุนแรง

บรรณานุกรม

- กาญจนา แก้วเทพและคณะ. (2543). *มองสื่อใหม่ มองสังคมใหม่* (ครั้งที่1). กรุงเทพฯ: บริษัทเอดีสันเพรส โปรดักส์.
- จิตติมา ลีลาเศวต และอดิสร สว่างพัฒนากุล. (2558). *รายงานการจัดทำโครงการสหกิจศึกษาการผลิตอินโฟกราฟิกเพื่อให้ความรู้สถาบันรับรองคุณภาพสถานพยาบาล* (องค์การมหาชน).
ค้นจาก <http://www.research-system.siam.edu>
- ณัฐพล ปัญญาโสภณ. (2552). *การแสดง Acting*. กรุงเทพฯ. มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- เถกิง พัฒโนภาษ. (2556). *สัญศาสตร์กับภาพแทนความ*. วารสารวิชาการคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,ปีที่1,35-50. ค้นจาก <https://www.arch.chula.ac.th.pdf>
- นพมาศ แวหงส์. (2558). *ปริทัศน์ศิลปะการละคร*. กรุงเทพฯ. คณะอักษรศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- นันทิดา ดอกแก้ว. (2551). *บริบททางสังคมและบริบททางวัฒนธรรมเกาหลีที่ปรากฏในละครซีรีส์เกาหลี เรื่อง สะดุดรักที่หัวใจ Full House*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์บัณฑิต). ธุรกิจบัณฑิตย, นิเทศศาสตร์, นิเทศศาสตร์ธุรกิจ.
- นิพนธ์ คุณารักษ์. (2558). *ภาษาภาพยนตร์ : องค์ประกอบของภาพยนตร์*. วารสารศิลปกรรมศาสตร์.
- ปิโยรส พิระวุฒิพันธ์. (2563). *สัญลักษณ์สื่อถึงสันติภาพในแอนิเมชันเรื่อง My Hero Academia*.
ค้นจาก <http://isas.arts.su.ac.th/wp-content/uploads/>
- พฤทธิ์ ศุภเศรษฐศิริ. (2555). *ภาพยนตร์ตลก : กรณีศึกษาภาพยนตร์ตลกของไทยในช่วงปี 2548-2552*.
วิทยาลัยนวัตกรรมการสื่อสารสังคม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พีรตนย์ บุญมา. (2560). *การวิเคราะห์สัญลักษณ์ของนักกีฬาในภาพยนตร์โฆษณาไทย*. ค้นจาก
http://dspace.bu.ac.th/bitstream/123456789/3152/1/phiradon_bunm.pdf
- แพรวพรรณ กอกิมพงษ์. (2561). *สัญลักษณ์ความเป็นทุนนิยมที่ปรากฏในภาพยนตร์ การ์ตูนเรื่อง Spirited Away*. ค้นจาก <http://isas.arts.su.ac.th/wp-content/uploads/2561>
- มุจรินทร์ อธิพิงษ์. (2561). *The Contemporary Playwrights : Thutiyawiset*. นครปฐม : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร
- รักसानต์ วิวัฒน์สินอุดม. 2545. *นักสร้าง สร้างหนัง หนังสือ*. กรุงเทพฯ. โครงการตำราคณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- วิชัย แสงดาวฉาย. (2555). *เกาหลี: จากมุมมองของผู้ผ่านไปเยือน*. รายงานความรู้ที่ได้รับจากการศึกษา
 ดูนาน ณ สาธารณรัฐเกาหลี (เกาหลีใต้), ค้นจาก <https://socanth.tu.ac.th>
- วิรัชพัชร บางโรย. *ความหมายของศิลปะ*. (2563). เข้าถึงเมื่อ 22 มกราคม 2564. ค้นจาก
<https://sites.google.com/site/virunphatart/khwam-hmay-khxng-silpa>
- วีรญา กังวานเจตสุข(2562). เอกสารคำสอนวิชา KS334 สังคมและวัฒนธรรมเกาหลี.
 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วีรภัทร วิไลศิลปะดีเลิศ. (2555). *การวิเคราะห์เนื้อหาภาพข่าวยอดเยี่ยมรางวัลออสการ์ อมันตกุล ของ
 สมาคมนักข่าวนักหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทย*. ค้นจาก <https://archive.lib.cmu.ac.th>
- สุรีย์ประภา. *Parasite ประวัติศาสตร์บนเวทีออสการ์ วันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2563 - 09:00 น. บทความ
 ศิลปะและวัฒนธรรม*. ค้นจาก <https://www.matichon.co.th/entertainment/arts>
- ไม่ปรากฏผู้เขียน. (2019). *ชนชั้นปรสิต*. 28 January 2021. *ปรากฏการณ์ “Parasite” พี่เวอร์ แรงไม่
 หยุค! เดินหน้าคว้ารางวัลเกียรติยศจาก “Sydney Film Festival”*. ค้นจาก
<https://www.majorcineplex.com/news/parasite-sydney-film-festival>
- Anonymous. (2012). *องค์ประกอบของการเขียนบทภาพยนตร์เบื้องต้น*, ค้นจาก
https://chas-m.blogspot.com/2012/06/blog-post_19
- The standard team. (2021). *ครบรอบ 2 ปี Parasite ฉายที่เกาหลีใต้ครั้งแรก*. ค้นจาก
<https://thestandard.co/pop-onthisday300564/>
- workpointTODAY. (2563). *ชนชั้นปรสิต (Parasite) ครั้งแรกใน 92 ปี หนึ่งที่ไม่ใช้ภาษาอังกฤษ ขณะ
 ภาพยนตร์ยอดเยี่ยมออสการ์*. ค้นจาก <https://workpointtoday.com/parasite-oscars2020/>